Arhim. IOACHIM PÂRVULESCU,
stareț al Sfintei Mânăstiri Lainici

CARTE DE RUGĂCIUNI CU ACATISTELE CELE MAI FOLOSITOARE DIN VIAȚA OMULUI

Cu povețe și învățături

Tipărită cu binecuvântarea
Înalt Prea Sfințitului
Acad. Dr. NESTOR VORNICESCU
Arhiepiscop al Craiovei și Mitropolitul Olteniei

Sfânta Mânăstire Lainici
2000

Cuvânt înainte

Foarte mulți oameni din zilele noastre nu știu cum să se roage, pentru ce, când și unde să se roage. Cei care sunt sinceri și insistenți reușesc să cunoască aceste reguli minime. Însă cei ce sunt mai puțin insistenți, mai puțin interesați sau mai puțin conștienți, nu reușesc niciodată să ajungă la niște adevăruri existențiale, ci trăiesc și se sfârșesc din această viață fără nicio nădejde creștină, fără a înțelege sensul vieții, fără a gusta dintr-o bucurie de ordin existențial.

Cauzele care generează o asemenea situație sunt multiple și complexe, vinovații fiind atât ei ca persoane umane, cât și cei care i-au născut, i-au crescut și i-au educat în viață.

Rugăciunea nu ne înrobește și nu ne îngrădește, ci, dinpotrivă, ne înnobilează și ne dă libertate, ne luminează și ne arată sensul

vieții noastre pământești.

Prin rugăciune, ajungem într-o lume transcendentă, reușim să cunoaștem "adevărul adevărat". În privința dimensiunii, rugăciunea este de mai multe feluri, întinzându-se de la un cuvânt la o propoziție sau la o frază, iar uneori chiar până la cărți întregi.

Cea mai scurtă rugăciune este „Rugăciunea lui Iisus", „Rugăciunea minții" sau „Rugăciunea inimii". Această rugăciune cuprinde cuvinte lucrătoare, pline de har: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul", putând fi spusă de oricine, oriunde și oricând. Nu este legată de timp, de loc sau de spațiu, de poziție sau de starea sufletească.

Alt fel de rugăciune este cea scrisă și citită în fiecare zi, firește după o anumită rânduială impusă.

Asemenea rugăciuni am încercat să le includem în paginile prezentei cărți. Ele se rostesc în anumite momente dificile ale vieții. Ne-am dat silința să facem o selecție de

acatiste dintre cele mai importante și cu care putem intra în legătură zilnic. De aceea, prima dată a fost ales **Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului,** Sfânta Născătoare de Dumnezeu, căci este cea care ne acoperă și ne ferește de toate necazurile și greutățile vieții. Apoi, am rânduit **Acatistul Patimilor Domnului nostru Iisus Hristos,** patimi care generează umilință și căință de toate păcatele pe care le-am înfăptuit în viață.

Urmează **Acatistul Sfântului Mucenic Mina**, descoperitorul furtului și al pagubelor din casă, **Acatistul Sfântului Duh,** dătător de înțelepciune, luminare de minte și de reușită la examene, care pentru prima dată a fost tradus din limba rusă în limba română, (în anul 1997).

S-a preferat, de asemenea, **Acatistul Sfântului Ciprian**, izbăvitor de farmece, vrăjitorii și de duhuri necurate trimise asupra noastră de către satana. **Acatistul Sfântului Pantelimon**, cel care ne izbăvește de

boli și suferințe, **Acatistul Maicii Domnului ”Potirul nesecat“**, apărut pentru prima dată în limba română în 1997, și care este ajutător și izbăvitor pentru cei ce au patima beției, **Acatistul Sfinților Drepților dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana**, părinții Maicii Domnului, cei care au putere a ajuta în căsătorie, în naștere de prunci și a asigura o căsnicie fericită și **Acatistul Sfântului Modest**, ocrotitorul animalelor, gospodăriilor și holdelor, toate acestea la un loc sunt ziditoare, rodnice, aducătoare de pace și liniște sufletească, dătătoare de tărie și păstrătoare de credință.

Cu alte cuvinte, acatistele de mai sus sunt cele care ne mențin lângă Dumnezeu, indiferent cine suntem și ce facem pe acest pământ. La urma urmelor, toți suntem oameni și avem responsabilități înaintea lui Dumnezeu, toți avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu și al Sfinților Săi.

Numai Biserica Ortodoxă oferă credincioșilor asemenea comori, păstrând neștirbită învățătura Mântuitorului, care zice:

"Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta". (Matei VI, 21).

Rugăciunea leagă cele pământești de cele cerești, cele trecătoare de cele nepieritoare, mărturie fiind sfinții și viețile lor pilduitoare. Apropierea de cele spirituale este posibilă prin lucrarea sfințitoare a Duhului Sfânt, prin energiile Sale necreate, despre care ne-a vorbit Sfântul Grigore Palama, Arhiepiscopul Tesalonicului și pe care minunat a reușit să ni le facă înțelese vrednicul de pomenire, Părintele Dumitru Stăniloaie.

Adevărata sfințenie nu poate fi aflată în afara Ortodoxiei. Căutarea ei în altă parte duce la rătăcire, la înstrăinarea de cele cerești, la pierderea harului, la adâncirea în cele vremelnice, la acea risipă pe care o facem pentru a aduna cele netrebuincioase.

Prin rugăciunile existente în Biserica Ortodoxă, omul poate să zboare către cer, să devină ceresc. Fiecăruia i se oferă hrana sufletească prin care poate pregusta din realitatea Raiului.

Acatistele enumerate sunt de un real folos în orice împrejurare și sperăm din toată inima ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fie utile la cât mai mulți oameni și îi rog să ne pomenească și pe noi în rugăciunile lor.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu noi cu toți. *Amin!*

Arhim. Ioachim Pârvulescu
Stareț al Sfintei Mânăstiri Lainici

24 iunie 2000
Nașterea Sf. Ioan Botezătorul

RUGĂCIUNILE ÎNCEPĂTOARE

Sculându-ne din somn, fără lene, să ne îndepărtăm de așternut și întorcându-ne cu fața către răsărit să ne închinăm de trei ori cu mâna până la pământ, zicând:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. *Amin!*

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, *Sfinte* tare, *Sfinte* fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, *Sfinte* tare, *Sfinte* fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, *Sfinte* tare, *Sfinte* fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte. Doamne miluieşte. Doamne miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-Se numele Tău, vie Împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa si pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. *Amin!*

NOTĂ:

Aceste rugăciuni începătoare este foarte bine să le învățăm pe de rost.

Ele se spun la începutul fiecărei rugăciuni pe care o rostim zilnic.

RUGĂCIUNILE DE DIMINEAȚĂ

- POVĂȚUIRE -

Dimineața fiecărei zile din viața noastră înseamnă un nou început, înseamnă începutul dactilografierii unei noi pagini din romanul vieții noastre. De aceea trebuie să conștientizăm acest lucru și să ne forțăm din toate puterile pentru a scrie o pagină a acelei zile cât mai plăcută, cu foarte puține cuvinte nelalocul lor, iar dacă este posibil să nu apară niciun cuvânt negativ.

Pentru a concretiza acest ideal, noi oamenii trebuie să fim ajutați de Cineva, trebuie să invocăm ajutorul Cuiva, altfel, singuri, este foarte greu și chiar imposibil. Singurul ajutor pe care-l primim și la care trebuie să alergăm este ajutorul lui Dumnezeu primit în timpul rugăciunii către El și către Sfinții Săi, către casnicii Săi.

Pentru a primi acest ajutor pe durata unei zile este necesar ca fiecare om, cum s-a sculat de dimineață, primul gând să și-l îndrepte către Dumnezeu, să-i mulțumească lui Dumnezeu pentru noaptea care a trecut și pentru clipa pe care i-a dat-o de a păși pe pragul unei noi zile din viața sa, și să-L roage să-i binecuvânteze ziua în care a intrat.

*După ce ne-am spălat pe față, îngenunchem înaintea icoanei pe care o avem în dormitor, aprindem candela sau o lumânare, ne închinăm (sau facem câteva metanii dacă avem un timp mai mare la dispoziție) și începem cu rugăciunile începătoare (**vezi pag. 9**) și apoi următoarele:*

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, și cântare îngerească strigăm Ție, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule; pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Din pat și din somn m-ai ridicat, Doamne; mintea mea o luminează, inima și buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Preasfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dum-

nezeule; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Fără de veste Judecătorul va veni și faptele fiecăruia se vor descoperi, ci cu frică să strigăm în miezul nopții: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Doamne miluiește (de 12 ori), apoi rugăciunea aceasta:

Din somn sculându-mă, mulțumescu-Ți Ție, Preasfântă Treime, că pentru multă bunătatea Ta și pentru îndelungă-răbdarea Ta, nu Te-ai mâniat pe mine leneșul și păcătosul, nici nu m-ai pierdut cu fărădelegile mele, ci ai făcut iubire de oameni după obicei; și în deznădăjduire zăcând eu, m-ai ridicat, ca să mânec și să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura ca să mă învăț cuvintele Tale, să înțeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-ți cânt în mărturisirea inimii și să laud preasfânt numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Altă rugăciune

Slavă Ție, Împărate, Dumnezeule atotputernice, Care cu purtarea Ta de grijă cea dumnezeiască și de oameni iubitoare m-ai învrednicit pe mine păcătosul și nevrednicul, a mă scula din somn și a dobândi intrare în sfântă casa Ta. Primește, Doamne, și glasul rugăciunii mele, ca și al sfintelor și înțelegătoarelor tale Puteri, și binevoiește ca, din inimă curată și cu duh de umilință să Ți se aducă Ție laudă din necuratele mele buze, ca și eu să mă fac părtaș fecioarelor celor înțelepte, cu luminată făclia sufletului meu, și sa Te slăvesc pe Tine, Dumnezeu-Cuvântul, Cel slăvit în Tatăl și în Duhul Sfânt. *Amin!*

Apoi:

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Și trei închinăciuni

Apoi îndată:

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Ca iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepă-

da de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învață-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Simbolul Credinței

Cred întru-Unu Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor.

Și întru-Unu Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unu-Născut, Care din Tatăl S-a

născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara, și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care de la Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică; Mărturisesc Un Botez, spre iertarea păcatelor; Aștept învierea morților; Și viața veacului ce va să vie. *Amin!*

Rugăciunea întâia,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, curățește-mă pe mine păcătosul, că niciodată n-am făcut bine înaintea Ta. Izbăvește-mă, deci de vicleanul și fă să fie întru mine voia Ta, ca fără de osândă să deschid gura mea cea nevrednică și să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a doua,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Din somn sculându-mă, cântare de miez de noapte aduc Ție, Mântuitorule, și înaintea Ta cazând, strig: Nu mă lăsa să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluiește Cel ce Te-ai răstignit de voie, și pe mine, cel ce zac în lene, grăbind mă scoală și mă mântuiește, ca să stau înaintea Ta în rugăciuni; iar după somnul nopții, să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne, și mă mântuiește.

Rugăciunea a treia, a Sfântului Macarie cel Mare:

Sculându-mă din somn, către Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, scap și spre lucrurile Tale mă nevoiesc. Mă rog Ție, ajută-mi cu milostivirea Ta în toată vremea și în tot lucrul. Izbăvește-mă de toate lucrurile lumești cele rele și de sporirea diavolească izbăvește-mă și mă du întru împărăția Ta cea veșnică. Că Tu ești Făcătorul meu și Purtătorul de grijă și Dătătorul a tot binele și în Tine este toată nădejdea mea și Ție slavă înalț, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a patra, a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, Cel ce cu multă bunătatea Ta și cu îndurările Tale cele mari mi-ai dat mie, robului Tău, de am trecut timpul nopții acesteia fără ispită de toata răutatea pizmașului, Tu Însuți Stăpâne, Făcătorule a toate câte sunt, învrednicește-mă cu adevărată lu-

mina Ta, ca să fac voia Ta cu inima luminată, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a cincea:

Doamne, Dumnezeule, Atotțiitorule, Care primești de la puterile Tale cele cerești cântarea Sfintei Treimi, primește și de la noi, nevrednicii robii Tăi, cântarea Sfintei Treimi și ne dăruiește ca, în toți anii vieții noastre și în tot ceasul, Ție slavă să-Ți înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a șasea:

Doamne Atotțiitorule, Dumnezeul puterilor și a tuturor trupurilor, Care între cele de sus locuiești și spre cele de jos privești; Cel ce ispitești inimile și rărunchii și tainele oamenilor le știi cu adevărat; Lumina fără de început și pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbră de schimbare; Însuți, Împărate fără de moarte, primește rugăciunile noastre pe care le aducem Ție din gurile noastre cele necurate, în acest ceas al nopții,

îndrăznind pentru mulțimea milelor Tale. Lasă noua greșelile ce am greșit înaintea Ta, cu cuvântul, cu lucrul, din știința și din neștiință. Curățește-ne pe noi de toate întinăciunile trupești și sufletești, făcându-ne pe noi casa cinstitului și Sfântului Tău Duh. Și ne dăruiește nouă cu inimă veghetoare și curată să trecem toată noaptea acestei vieți, așteptând luminata și sfânta zi a Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când va veni pe pământ cu slava să judece pe toți și să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu fim aflați zăcând și dormitând, ci priveghind și sculați în lucrarea poruncilor Lui și să fim gata a intra în bucuria și cămara slavei Lui celei dumnezeiești, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă și nespusa dulceață a celor ce văd pururea frumusețea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu ești lumina cea adevărata, Care luminezi și sfințești toate, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. *Amin!*

Rugăciunea a șaptea:

Pe Tine Te binecuvântăm, Dumnezeule preaînalte și Doamne al milelor, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari și cu anevoie de urmat, slăvite și prea minunate, care nu au număr. Cel ce ne-ai dat nouă somn spre odihna neputințelor noastre și spre repaos de ostenelile trupului, mulțumindu-Ți că nu ne-ai pierdut pe noi cu fărădelegile noastre, ci după obicei Te-ai arătat iubitor de oameni și ne-ai ridicat pe noi a mâneca și a slăvi stăpânirea Ta. Pentru aceea ne rugăm bunătății Tale celei neasemănate: luminează ochii gândului nostru și ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenei și ne deschide gura noastră și o umple de laudele Tale, ca să putem în liniște a cânta, a striga și a ne mărturisi pururea Ție: Dumnezeului Celui slăvit în toate și de toți, Tatălui Celui fără de început, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură-de-Aur

12 cereri după numărul ceasurilor nopții

Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc.

Doamne, izbăvește-mă de chinurile cele veșnice.

Doamne, de am greșit fie cu mintea, fie cu gândul, sau cu cuvântul, sau cu lucrul, iartă-mă.

Doamne, izbăvește-mă de toată neștiința și uitarea, de neîndrăznirea și de nesimțirea cea împietrită.

Doamne, izbăvește-mă de toată ispitirea.

Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea.

Doamne, eu ca un om am greșit, iar Tu ca un Dumnezeu îndurător, miluiește-mă, văzând neputința sufletului meu.

Doamne, trimite mila Ta în ajutorul meu, ca să preaslăvesc preasfânt numele Tău.

Doamne Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău, în cartea vieții și-mi dăruiește sfârșit bun.

Doamne Dumnezeul meu, deși n-am făcut nici un bine înaintea Ta, dă-mi, după harul Tău, să pun început bun.

Doamne, stropește inima mea cu roua harului Tău.

Doamne al cerului și al pământului, pomenește-mă pe mine, păcătosul, rușinatul și necuratul robul Tău, întru împărăția Ta. *Amin!*

Alte 12 cereri ale aceluiași autor, după numărul ceasurilor zilei

Doamne, primește-mă întru pocăință.

Doamne, nu mă lăsa pe mine.

Doamne, nu mă duce pe mine în ispită.

Doamne, dă-mi cuget bun.

Doamne, dă-mi lacrimi și aducere aminte de moarte și umilință.

Doamne, dă-mi cuget să mărturisesc toate păcatele mele.

Doamne, dă-mi smerenie, curăție și ascultare.

Doamne, dă-mi răbdare și voie nebiruită și blândețe.

Doamne, sădește în mine rădăcina bunătăților și frica Ta în inima mea.

Doamne, învrednicește-mă să Te iubesc cu tot sufletul și gândul meu și să fac în toate voia Ta.

Doamne, apără-mă de oamenii gâlcevitori, de diavoli, de patimile trupești și de toate celelalte lucruri necuvioase.

Doamne, știu că faci precum vrei Tu, deci să fie și întru mine, păcătosul, voia Ta, că binecuvântat ești în veci. *Amin!*

Rugăciunea a noua, către Sfântul Înger, păzitorul vieții:

Îngerule cel sfânt al lui Hristos, către tine cad și mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care ești dat mie de la Sfântul Botez spre pązirea sufletului și a păcătosului meu trup. Iar eu, cu lenea mea și cu obiceiurile mele cele rele, am mâniat preacurată lumina ta și te-am izgonit de la mine prin toate lucrurile cele de rușine: cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osândirea, cu trufia, cu neplecarea, cu neiubirea de frați și cu ținerea de minte a răului, cu iubirea de argint, cu desfrânarea, cu mânia, cu scumpetea, cu mân-

carea cea fără de saț, cu beția, cu multă vorbire, cu gândurile cele rele și viclene, cu obiceiurile cele rele și cu aprinderea spre desfrânare, având osebită voire spre toată pofta cea trupească. O, rea voire a mea, pe care nici dobitoacele cele necuvântătoare nu o au! Dar cum vei putea să cauți spre mine sau să te apropii de mine, cel necurat? Sau cu ce ochi, îngerule al lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am încurcat așa rău în lucrurile cele întinate? Sau cum voi putea să-mi cer iertare pentru faptele mele cele amare, rele și viclene, în care cad în toate zilele și nopțile și în tot ceasul? De aceea cad înaintea ta și mă rog, păzitorul meu cel sfânt, milostivește-te spre mine, păcătosul și-mi fii mie într-ajutor si sprijinitor asupra pizmașului meu cel rău, cu sfintele tale rugăciuni, și împărăției lui Dumnezeu mă fă părtaș, cu toți sfinții, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a zecea, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă Stăpâna mea de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele și preaputernicele tale rugăciuni izgonește de la mine, smeritul și ticălosul robul Tău, deznădăjduirea, uitarea, necunoștința, nepurtarea de grijă și toate gândurile cele întinate, cele rele și hulitoare de la ticăloasa mea inima și de la întunecata mea minte. Și stinge văpaia poftelor mele, că sărac sunt și ticălos. Și mă izbăvește de multe rele și aduceri-aminte și năravuri, și de toate faptele cele rele mă slobozește. Că binecuvântată ești de toate neamurile, și preacinstitul tău nume se slăvește în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciune către Sfântul al cărui nume îl porți

Roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, Sfinte, plăcutule al lui Dumnezeu (...), căci eu cu osârdie alerg către tine cel grabnic ajută-

tor și rugător înaintea lui Dumnezeu pentru sufletul meu.

Altă rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Împărăteasa mea prea bună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bucuria celor mâhniți, acoperirea celor necăjiți, vezi nevoia mea, vezi necazul meu; ajută-mă ca pe un neputincios, hrănește-mă ca pe un străin. Necazul meu îl știi; dezleagă-l precum vrei, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună afară de tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. *Amin!*

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să Te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumne-

zeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. *Amin!*

- POVĂȚUIRE -

Dacă nu avem timp să citim aceste rugăciuni acasă (am fost obosiți și ne-am sculat târziu, sau suntem bolnavi, sau suntem grăbiți, sau ne-a stricat cineva programul, etc.) mai putem folosi următoarele variante, cu atenționarea ca ele să nu devină obișnuințe, ci să se folosească numai în cazurile enumerate mai sus.

Putem lua cartea de rugăciuni cu noi și le putem spune (dacă avem posibilitatea) stând în picioare sau chiar șezând, mergând pe drum sau după ce am ajuns la serviciu (la școală). Nu atât de importantă este poziția trupului pe cât poziția sufletului. Cel mai im-

portant lucru este să avem căința și zdrobirea de inimă că nu am putut să ne rugăm în acea dimineață lui Dumnezeu. Rugăciunea nu trebuie să devină un exercițiu steril, ci trebuie să ajungem la acel dor după Dumnezeu, să ajungem să-L îndrăgim pe Dumnezeu așa cum îndrăgim pe cineva foarte mult și iarăși, dacă nu putem să citim deloc din cartea de rugăciuni din diferite motive (avem colegi care ne invidiază, ne ignoră ori ne ironizează; sau suntem bolnavi, nu ne simțim bine sufletește, etc.) atunci putem spune rugăciunea lui Iisus: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul" de sute de ori sau de mii de ori pe tot parcursul unei zile, indiferent de ce facem, mergând, stând, lucrând sau oriunde suntem, în casă, pe stradă, la serviciu, în mașină, etc.

Dacă vom îndeplini cât de cât din aceste indicații, cu ajutorul lui Dumnezeu, vom putea să scriem numai cuvinte bune pe acea pagină a zilei din romanul vieții noastre și putem fi feriți de multe necazuri și greutăți din acea zi.

RUGĂCIUNILE DE SEARĂ

- POVĂȚUIRE -

După trecerea unei zile din viața noastră să încercăm să medităm cât mai mult la Dumnezeu ca să mai adăugăm o filă la romanul vieții noastre. Le putem număra pe toate din trecut, însă nu putem ști câte vor mai veni. Trebuie să privim sfârșitul unei zile ca Sfârșitul vieții, să fim pregătiți în fiecare zi.

Să nu zicem niciodată că vom face mai târziu fapte bune, ne vom ruga, vom da milostenie, ne vom spovedi, ne vom pocăi, etc. că ne putem înșela.

Trecutul vieții noastre este concret, paginile romanului sunt scrise, bune sau rele, mâine și viitorul este incert, niciodată nu putem ști dacă-l vom ajunge sau dacă vom putea face ceva.

Fiecare zi din viață sau chiar fiecare clipă este unică din toate punctele de vedere. Să

ne luptăm cu toată puterea împotriva satanei care ne pune în minte fel de fel de amăgiri și minciuni. „Să nu lăsăm pe mâine ce putem face azi". Chiar dacă mâine vom putea face lucrul de azi nu-l putem face în același mod. Fiecare lucru și faptă își are timpul său.

De aceea, oricât de obosiți am fi, să ne retragem în camera noastră, să îngenunchem înaintea icoanelor din cameră, să aprindem candela sau o lumânare și din toată inima să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru ziua ce a trecut, indiferent cum a fost, cu mai multe sau mai puține dificultăți de învins. Să-L rugăm să ne ierte de toate păcatele și greșelile pe care le-am făcut în ziua care a trecut, unele intenționat, altele neintenționat, cu cuvântul asupra cuiva, sau cu fapta, sau cu influența sau cu gândul, etc.

Spun Sfinții Părinți că celui ce-și face rugăciunile seara din toată inima, Dumnezeu îi iartă păcatele mici pe care le-a făcut în acea zi.

Să deschidem cartea și să începem...

Începutul obișnuit, vezi pagina 9 cu Rugăciunile începătoare.

Apoi, zi acestea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi, că în Tine am nădăjduit, nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Ușa milostivirii deschide-o nouă binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim în Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne miluiește (de 12 ori)

Apoi:

Rugăciunea întâia, a Sfântului Macarie cel Mare, către Dumnezeu Tatăl

Dumnezeule cel veșnic și Împărate a toata făptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până în acest ceas, iartă-mi păcatele ce am făcut în această zi: cu lucrul, cu cuvântul, și cu gândul, și curățește, Doamne, smeritul meu suflet, de toată întinăciunea trupului și a sufletului. Și-mi dă, Doamne, în această noapte, a trece somnul în pace, ca sculându-mă din ticălosul meu așternut, bine să plac Preasfântului Tău nume, în toate zilele vieții mele, și-mi ajută cu harul Tău să calc pe vrăjmașii cei ce se luptă cu mine, pe cei trupești și pe cei fără de trup. Izbăvește-mă Doamne de gândurile cele deșarte, care mă întinează și de poftele cele rele, că a Ta este împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a doua, a Sfântului Antioh, către Domnul nostru Iisus Hristos

Atotțiitorule Cuvinte al Tatălui, Însuți fiind desăvârșit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihnește întru mine pururea, Iisuse, Cel ce ești Păstor bun oilor Tale. Nu mă da ispitei șarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sămânța putrejunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Celui ce ne închinăm, Împărate Sfinte Iisuse Hristoase, păzește-mă cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu Care ai sfințit pe ucenicii Tăi. Dă-mi Doamne și mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în așternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înțelegerii Sfintei Tale Evangheliei, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăția cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzește, și mă ridică în vreme cuvioasă spre a Ta slăvire, că preaslăvit ești cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul Duh, în veci. *Amin!*

Rugăciunea a treia, către Sfântul Duh

Doamne, Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, milostivește-Te spre mine, păcătosul robul Tău, și mă miluiește și-mi iartă mie, nevrednicului toate câte am greșit Ție astăzi ca un om, și nu numai ca un om, ci și mai rău decât dobitocul. Păcatele mele cele de voie și cele fără de voie, cele știute și cele neștiute, care sunt din tinerețe și din obiceiul cel rău și care sunt din voia cea slobodă și din lene: ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de L-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit în mânia mea, sau am scârbit, sau de ceva m-am mâniat, sau am mințit, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine și nu l-am socotit, sau pe fratele meu l-am scârbit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau stând la rugăciune mintea mea s-a îngrijit de vicleniile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebu-

nește am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumusețe străină am văzut și cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cade am grăit, sau de păcatul fratelui meu am râs, iar păcatele mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut și nu-mi aduc aminte; că acestea toate și mai mari decât acestea am făcut. Miluiește-mă, Stăpâne și Făcătorul meu pe mine leneșul și nevrednicul robul Tău, și mă ușurează, și mă slobozește și mă iartă, ca un bun și de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc și să dorm eu păcătosul, necuratul și ticălosul și să mă închin, să cânt și să preaslăvesc preacinstitul numele Tău, împreună cu al Tatălui și cu al Unuia-Născut Fiului Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a patra

Doamne Dumnezeul nostru, orice am greșit în această zi: cu cuvântul, cu gândul, și cu lucrul, ca un bun și iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace și fără scârbă dăruiește-mi. Pe îngerul Tău cel apărător îl tri-

mite să mă acopere și să mă păzească de tot răul; că Tu ești păzitorul sufletelor și trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea a cincea

Doamne, Dumnezeul nostru, în Care am crezut și al Cărui nume mai vârtos decât tot numele Îl chemăm, dă-ne nouă iertare sufletului și trupului, celor ce mergem spre somn; păzește-ne de toată nălucirea și fără întunecata dulceață, potolește pornirea poftelor, stinge aprinderea zburdării trupești și ne dă în curăție a viețui cu lucrurile și cu cuvintele, ca dobândind viață cu fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că bine ești cuvântat în veci. *Amin!*

Rugăciunea a șasea, către Sfânta Născătoare de Dumnezeu

Preacurată și binecuvântată de Dumnezeu Născătoare Marie, Maica cea bună a Bu-

nului Împărat, varsă mila Fiului Tău și Dumnezeului nostru, spre pătimașul meu suflet, și cu rugăciunile tale mă îndreptează spre fapte bune, ca cealaltă vreme a vieții mele, fără prihană să o trec, și pentru tine raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care ești una curată și binecuvântată.

Rugăciunea a șaptea, către Sfântul Înger, păzitorul vieții

Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt și acoperitorul sufletului și al trupului meu, iartă-mi toate câte am greșit în ziua de astăzi, și de toată viclenia vrăjmașului meu celui potrivnic mă izbăvește, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu; și te roagă pentru mine, păcătosul și nevrednicul rob, ca să mă arăți vrednic bunătății și milei Preasfintei Treimi și Maicii Domnului meu Iisus Hristos și tuturor sfinților. *Amin!*

Condacul Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem

ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tai. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară.

Fecioară, care ești pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeul nostru, primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să mântuiască și să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nu mă trece cu vederea pe mine păcătosul, cel ce am nevoie de ajutorul tău și de folosința ta, că spre tine nădăjduiește sufletul meu, și mă miluiește.

Rugăciunea Sfântului Ioan Damaschin

(Aceasta să o zici arătând spre patul tău)

Stăpâne, Iubitorule de oameni, au doar nu-mi va fi mie acest pat groapă? Sau încă

vei mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet? Iată groapa îmi zace înainte și iată moartea îmi stă înainte. De judecata Ta, Doamne, mă tem, și de munca cea fără de sfârșit; iar a face rău nu mai contenesc. Pe Tine, Domnul Dumnezeul meu, pururea Te mânii și pe Preacurata Maica Ta și pe toate puterile cerești și pe sfântul înger, păzitorul meu. Și știu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osânda și chinul. Ci, rogu-Te, Doamne, mântuiește-mă după mulțimea bunătății Tale, că de vei mântui pe cel drept, nu-i lucru mare, iar de vei milui pe cel curat, nu-i nici o minune, că sunt vrednici de mila Ta; ci spre mine, păcătosul, să faci minuni cu mila Ta, în aceasta să arăți iubirea Ta de oameni, ca să nu biruiască răutatea mea, bunătatea și milostivirea Ta cea nespusă, ci, precum voiești, tocmești pentru mine lucrul.

Apoi, cu închinăciune până la pământ, zi:

Mă închin Ție, Preasfântă Treime, care ești o Ființă, de viață făcătoare și nedespărțită: Părinte și Fiule și Duhule Sfinte; cred întru Tine și Te mărturisesc și Te slăvesc,

mulțumescu-Ți și Te laud, cinstescu-Te, Te preaînalț și Te rog: miluiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru numele Tău. *(de trei ori)*

Mă închin ție, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai arătat nouă lumina cea adevărată cu nașterea ta, împărăteasa cerului și a pământului, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioșilor și împăcarea cu Dumnezeu a tuturor păcătoșilor. Tu mă acoperă și mă apără de toate nevoile și împresurările sufletești și trupești, și-mi fii folositoare cu prea puternicele tale rugăciuni *(o închinăciune)*.

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, primește această puțină rugăciune și o du Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să mântuiască și să lumineze, pentru tine, sufletele noastre *(o închinăciune)*.

Toate puterile cerești: Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpânirile, Puterile, Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii și Îngerii, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul *(o închinăciune)*.

Sfinte și Mare Proorocule Ioane, Înaintemergătorule și Botezătorul Domnului, cel care ai pătimit pentru Hristos și ai luat îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine păcătosul ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile tale *(o închinăciune)*.

Sfinților ai lui Dumnezeu: Apostolilor, proorocilor, mucenicilor, arhiereilor, postitorilor, temătorilor de Dumnezeu, drepților, locuitorilor în pustie, călugărilor, patriarhilor, și toți sfinții care ați pătimit pentru Hristos și ați câștigat îndrăzneală către Stăpânul, rugați-vă pentru mine păcătosul, ca să mă mântuiesc cu rugăciunile voastre *(o închinăciune)*.

Sfinte Ioane Gură de Aur, cu Vasilie cel Mare, cu Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, cu făcătorul de minuni Nicolae și cu toți sfinții începătorii preoției, ajutați-mă și mă miluiți cu rugăciunile și ajutorul vostru *(o închinăciune)*.

Toate sfintele femei: mironosițe, mucenițe, temătoare de Dumnezeu și fecioare, care ați slujit Mântuitorului Hristos cum se cuvine, rugați pe Dumnezeu pentru mine,

păcătosul *(o închinăciune)*.

Cea nebiruită și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Crucii Domnului, nu mă lăsa pe mine păcătosul, ci mă apără de toată ispita cea trupească și sufleteasca *(o închinăciune)*.

Preacurată Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nădejdea tuturor creștinilor, pentru că altă îndrăzneală și nădejde nu am, fără numai pe tine, cea cu totul nevinovată Stăpâna mea și Doamnă de Dumnezeu Născătoare, Maica lui Hristos, Dumnezeului meu, pentru aceea mă rog: miluiește-mă și mă izbăvește de toate răutățile mele, și roagă pe Milostivul tău Fiu și Dumnezeul meu ca să miluiască ticălosul meu suflet și să mă izbăvească de veșnicele chinuri, și să mă învrednicească împărăției Sale *(o închinăciune)*.

Sfinte îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile bunătății tale și izgonește de la mine toată lucrarea cea rea a diavolului și roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Şi apoi, vrând să te aşezi pe aşternut, zi acestea:

Luminează ochii mei Hristoase Dumnezeule, ca nu cumva să adorm în moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: întăritu-m-am asupra lui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse, izbăvește-mă de dânsele și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Preaslăvită Maica lui Dumnezeu, care ești mai sfântă decât sfinții îngeri, neîncetat te cântăm cu inima și cu gura, mărturisind că tu ești de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat și te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Apoi să-ţi săruţi crucea şi să faci semnul sfintei cruci pe locul unde vrei să te culci, de la cap până la picioare, aşijderea şi spre toate laturile, grăind:

Rugăciunea cinstitei Cruci

Să învie Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui, să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul; cum se topește ceara de la fața focului, așa să piară diavolii de la fața celor ce iubesc pe Dumnezeu și se însemnează cu semnul crucii și zic cu veselie: Bucură-te, preacinstită și de viață făcătoare Crucea Domnului, care alungi pe diavoli cu puterea Celui ce S-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, și S-a pogorât la iad și a călcat puterea diavolului și te-a dăruit nouă pe Tine, cinstită Crucea Sa, spre alungarea a tot pizmașului. O, preacinstită și de viață făcătoare Crucea Domnului, ajută-mi cu Sfânta Doamnă Fecioară, Născătoarea de Dumnezeu, și cu toți sfinții în veci. *Amin!*

Apoi făcându-ţi semnul crucii şi cu rugăciunea în gură adormind, gândeşte-te la ziua judecăţii, cum vei sta înaintea lui Dumnezeu.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să Te fericim pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe Tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă... Şi acum ... Doamne miluieşte (de 3 ori) Binecuvântează şi otpustul.

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale preacuvioșilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, mântuiește-mă pe mine păcătosul.

- POVĂȚUIRE -

Dacă cumva din motive bine întemeiate (suntem obosiți, bolnavi, supărați) nu putem să ne facem rugăciunile de seară, atunci cu multă zdrobire de inimă și cu multă căință în suflet că nu le-am putut citi, îngenunchem măcar câteva minute lângă patul în care dormim, spunem rugăciunile pe care le știm pe de rost (Tatăl nostru, Crezul, Psalmul 50, etc.) și așa cu rugăciunile pe buze și cu gândul la Dumnezeu să adormim. Când ni se întâmplă asemenea cazuri, Dumnezeu care este deasupra noastră ne cunoaște inima, ne știe starea sufletească, ne poate ierta că nu am putut face rugăciunile scrise.

Cel mai important lucru este ca atunci când ne culcăm, măcar câteva minute să ne alungăm toate gândurile din minte și să-I facem loc lui Dumnezeu, să-I dăm voie și să-L chemăm să intre în mintea și în inima noastră.

Spun Sfinții Părinți că un lucru fundamental pentru iertarea păcatelor din ziua respectivă este ca să nu adormim cu supăra-

re pe cineva și nici ca cineva cu care am avut tangență în ziua respectivă, să nu aibă supărare asupra noastră.

Certurile cu diferite persoane, survenite în timpul zilei, am putea spune că sunt inevitabile, însă iertarea este cel mai virtuos lucru și cel mai plăcut înaintea lui Dumnezeu. Cu gândul la Dumnezeu, cu zdrobire de inimă, cu căință și cu rugăciunea pe buze să adormim și Dumnezeu ne va mântui.

PARACLISUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

(Care se zice la întristarea sufletului și la vreme de nevoie)

- POVĂȚUIRE -

Această rugăciune către Maica Domnului, alcătuită cu 15 secole în urmă, în chip minunat a fost, este și va fi pentru cei ce o rostesc din toată inima ca un stâlp de foc ce pătrunde până în ceruri.

Paraclisul Maicii Domnului se rostește de obicei zilnic de către cei ce au evlavie la Maica Domnului și de către cei ce au mari necazuri și sunt în primejdii. Maica Domnului este mai presus decât toți sfinții și decât toți îngerii înaintea lui Dumnezeu. Este cea mai mare mijlocitoare pentru oameni. Zilnic este foarte bine să înălțăm rugăciuni Maicii Domnului, atât în necazuri cât și în bucurii.

Pentru cei ce au un mare necaz sau o mare ispită, sau încercare în viață, este bine să facă următorul lucru: să se spovedească la un duhovnic și să ia dezlegare pentru a citi Paraclisul 40 de zile la rând. Dacă poate să postească cele 40 de zile la rând este cel mai mare lucru, dacă nu poate să postească 40 de zile la rând atunci să postească măcar luni, miercuri și vineri și să se roage toți ai casei. Să-l citească fiecare membru al familiei, dacă nu există o înțelegere în acest sens, atunci măcar unul din casă să-l citească zilnic.

Chiar dacă simțim sau chiar dacă nu simțim nici un efect în timpul rugăciunii sau la sfârșitul rugăciunii, noi suntem datori să continuăm. Să ne ferim a ispiti pe Dumnezeu în felul acesta de a aștepta un efect palpabil și la comandă. Atunci deja am căzut într-o extremă necreștină.

Efectul, roadele și bucuriile cu siguranță nu le vom pierde pentru rugăciunile pe care le-am rostit în viață, însă timpul primirii lor numai Dumnezeu îl știe.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumneze-

ul nostru, miluiește-ne pe noi. *Amin!*

Împărate ceresc ...

Începutul obișnuit (vezi pag. 9)
cu Rugăciunile începătoare.

Doamne miluiește. (de 3 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururi și în vecii vecilor. Amin!

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru. (*cu trei închinăciuni*)

Psalmul 142:

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcu-

tu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-i nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă. Bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori)

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, milostivește-te spre noi și ne ajută; sârguiește că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi în deșert, că numai pe tine te avem ajutătoare. (de două ori)

Slavă... Şi acum...

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururi a spune puterile tale, noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi **Psalmul 50**: Miluiește-mă, Dumnezeule... *(vezi Rugăciunile de dimineață – pagina 16)*.

Cântarea 1-a

„Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm."

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, alerg către tine, căutând mântuire; o, Maică a Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Asuprelile chinurilor mă tulbură și de multe scârbe se umple sufletul meu; așează-le, Fecioară, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă...

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăvește-mă din nevoi, că la tine scăpând acum, îmi tind sufletul și gândul meu.

Și acum...

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învrednicește-mă tu, Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce ești bună și Născătoarea Celui Bun.

Cântarea a 3-a

„Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica Ta, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni."

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Folositoare și acoperământ vieții mele te pun, pe tine Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bunătăților și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Rogu-mă, Fecioară, risipește-mi tulburarea sufletului și viforul scârbelor mele, că tu,

Mireasă Dumnezeiască, pe Hristos, începătorul liniștii ai născut, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor, că toate le poți, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Cel puternic întru tărie, una Preacurată.

Şi acum...

Cu neputințe cumplite și cu chinurile bolilor fiind cuprins, Fecioară, tu îmi ajută, că pe tine te știu comoară de tămăduiri neîmpuținată și necheltuită, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Izbăvește din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestricat și folositor.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Caută cu milostivire, cu totul lăuda-

tă Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu deadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce ești singura grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a

„Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, înțeles-am lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta."

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Tulburarea patimilor mele și viforul greșelilor mele alinează-l, ceea ce ai născut pe Domnul îndreptătorul, Dumnezeiască Mireasă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv și pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă...

Îndulcindu-ne, Preacurată, cu darurile tale, ție cântare de mulțumire cântăm, știindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Și acum...

Nădejde și întărire și zid de scăpare nemișcat câștigându-te pe tine, ceea ce ești întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a 5-a

„Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt. Pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni."

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Umple, Preacurată, de veselie viața mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricată, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Izbăvește-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu curată, ceea ce ai născut izbăvirea cea veșnică și pacea care covârșește toată mintea.

Slavă...

Risipește negura greșelilor mele, Dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască și veșnică.

Şi acum...

Tămăduiește, curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, și sănătate cu rugăciunile tale dăruiește-mi.

Cântarea a 6-a

„Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune necazurile mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea de iad s-a apropiat, ci ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă!"

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Cum a mântuit de moarte și de putre-

june firea mea, care era ținută de moarte și de putrejune, Însuși pe Sine dându-se spre moarte, Fecioară roagă-te Fiului și Dumnezeului tău, să mă izbăvească de răutățile vrăjmașului.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe tine te știu folositoare și păzitoare prea tare vieții mele, Fecioară, care risipești tulburarea năpastelor și izgonești asuprelile dracilor; ci mă rog totdeauna: Izbăvește-mă din stricăciunea chinurilor mele.

Slavă....

Pe tine, Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare și sufletelor mântuire desăvârșită și desfătare întru scârbe; și de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână, și acum, ne izbăvește din nevoi și din chinuri.

Și acum...

Acum zac în patul durerilor și nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu și Mântuitorul lumii și Tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Ceea ce ești păzitoare creștinilor nebiruită și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește-te spre rugăciune și sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Pomeni-voi numele Tău în tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Slavă...

Părinte, Cuvântule și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, Doamne Iisuse Hristoase, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte toate fărădelegile noastre.

Şi stihirile acestea, glasul al 6-lea

Ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că scârbele ne cuprind și nu mai putem răbda săgetările dracilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri, unde să scăpam noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine, nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ci cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor scârbiți, izbăvirea celor neputincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuiește cetatea și poporul, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Cântarea a 7-a

„Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Bine ești

cuvântat Dumnezeul părinților noștri!”

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Când ai vrut să tocmești mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălășluit în pântecele Fecioarei, pe care o ai arătat folositoare lumii. Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Maică Preacurată, roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate și de întinăciune sufletească pe cei ce strigă cu credință: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri!

Slavă...

Comoară de mântuire și izvor de curăție, turn de tărie și ușă de pocăință, pe ceea ce Te-a născut pe Tine, o ai arătat-o celor ce strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri!

Și acum...

De neputințele trupești și de păcatele

sufletești pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învrednicește-i să fie tămăduiți, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a

„Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuință de ajutor de la tine, Fecioară, care cântă și te preaînalță întru toți vecii."

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Tămăduiește neputința sufletului meu și durerile chinurilor mele, Fecioară, ca să te slăvesc, Preacurată, în veci.

Slavă....

Bogăție de tămăduiri verși, Fecioară, celor ce te laudă cu credință și preaînalță Nașterea ta, cea negrăită.

Și acum...

Tu izgonești asuprirea ispitelor și năvălirea patimilor, Fecioară; pentru aceea te lăudăm întru toți vecii.

Stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălţându-L întru toţi vecii.

Irmosul:

Pe Împăratul Ceresc, pe Care îl laudă Oștile Îngerești, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

„Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele fără de trup."

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Să nu te întorci Fecioară de la izvorul lacrimilor mele, care ai născut pe Hristos, Cel ce a șters toată lacrima de pe fața tuturor.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei și ai pier-

dut grija păcatului.

Slavă...

Cu strălucirea luminii tale, luminează, Fecioară, negura neștiinței și o izgonește de la cei ce cu credință te mărturisesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Şi acum...

Pe mine, care zac de boală, în locul cel de răutate, tămăduiește-mă, Fecioară, și mă întoarce dintru nesănătate în sănătate.

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi, surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare și atotputernică, și celor ce sunt în scârbe le ajută, pe cei asupriți îi mântuiește și îi dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ție, că toate le poți câte le voiești.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care fără stricăciune

pe Dumnezeu Cuvântul L-ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi stihirile acestea:

Pentru toți care scapă cu credința sub acoperământul tău cel puternic te rogi, ceea ce ești bună; că noi, păcătoșii, nu avem către Dumnezeu, în nevoi și în necazuri, altă izbăvire, fiind pururea încărcați cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui de Sus. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăvești pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul.

Tuturor scârbiților bucurie, celor asupriți folositoare și flămânzilor de hrană dătătoare, străinilor mângâiere, celor învăluiți adăpostire, cercetare celor bolnavi, acoperământ neputincioșilor și sprijinire, toiag bătrâneților, tu ești, Preacurată, Maica Dumnezeului celui de sus; ție ne rugăm, grăbește de mântuiește pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară Preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut strugurele cel de taină; bucură-te, ușa cerului și rugul cel nears; bucură-te, lumina a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, stăpână!

Slavă... Şi acum...

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce ești sfeșnic de aur; bucură-te, Preacurată, ceea ce ești slava creștinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, biserică; bucură-te, năstrapa de aur; bucură-te, bucuria tuturor!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăvește trupul și slăbește sufletul meu; la tine scap, ceea ce ești plină de daruri; nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Stăpâna și Maica izbăvitorului, primește rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine, o, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Cântăm acum cu osârdie cântare de bucurie, ție celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu. Cu Mergătorul înainte și cu toți Sfinții roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Toate oștile îngerești, Mergătorule înainte al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Mută să fie gura păgânilor, care nu se închină cinstitei icoanei tale, celei zugrăvite de Sfântul Apostol și Evanghelist Luca, ceea ce se cheamă povățuitoare.

Milostivă fii mie, smeritului, Maica lui Dumnezeu, că afară de tine altă scăpare nu știu, eu cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluiește-mă, nădejdea creștinilor.

Rugăciune către Maica Domnului

Prea Sfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești singură pre Curată și cu sufletul și cu trupul, ceea ce singură ești mai presus de toată curăția și întreaga înțelepciune și feciorie; Ceea ce singură toată te-ai făcut locaș a tot darului prea Sfântului Duh și pe înseși puterile cele fără de materie, fără de asemănare le covârșești cu curățenia și cu sfințenia sufletului și a trupului. Caută spre mine pângăritul, și necuratul, și întinatul, și cu sufletul și cu trupul cu întinăciunea împătimirii vieții mele celei dezmierdate. Curățește-mi mintea mea cea pătimașă, spală-mi și îndreptează-mi gândurile mele cele rătăcite și orbite, îndreptează-mi și povățu-

iește-mi simțirile mele. Slobozește-mă de obiceiul cel prea rău și urât care de-a pururea ziua și noaptea mă tiranisește pe mine, al necuratelor mai înainte prinderi în minte, și al patimilor. Oprește-mă de la tot păcatul cel cu lucrare, și îmi dăruiește trezire și socoteală deslușitoare întunecatei și ticăloasei minții mele, spre îndreptarea greșelilor și a căderilor mele. Ca de întunericul păcatelor izbăvindu-mă, să mă învrednicesc a te slăvi și a te lăuda cu îndrăzneală, pe Tine cea singură adevărată Maică a adevăratei Lumini, a lui Hristos, Dumnezeul nostru. Că tu singură împreună cu Dânsul, și printr-Însul ești binecuvântată, și prea proslăvită de toată zidirea cea văzută și cea nevăzută, acum și pururi și în vecii vecilor. *Amin!*

Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și alte tuturor sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. *Amin!*

RUGĂCIUNI ÎNAINTE ȘI DUPĂ SFÂNTA SPOVEDANIE

- POVĂȚUIRE -

Sfânta Spovedanie sau Sfânta Mărturisire este una din principalele Sfinte Taine ale Bisericii lui Hristos cu repercusiuni fundamentale în viața omului.

Când privim la un copil mic, observăm câtă nevinovăție are, câtă dragoste, câtă transparență, câtă curățenie, câtă gingășie, toate acestea datorită lipsei de păcat. Însă omul, cu cât înaintează în viață, satana îi întinde curse cât mai mari pentru a-l face partenerul lui, pentru a-l întina în păcate.

O puternică armă împotriva diavolului este Sfânta Spovedanie în care omul liber și de bună voie își face o igienizare sufletească, își mărturisește păcatele și îl părăsește pe diavol și vicleniile lui.

Numai printr-o igienizare sufletească,

adică prin Sfânta Spovedanie omul poate redobândi nevinovăția unui suflet de copil.

Numai preotul, prin Sfânta Spovedanie cu puterea ce-i este dată de către Hristos prin succesiunea apostolică până azi, are această mare putere. Mântuitorul le-a promis Sfinților Apostoli și i-a împuternicit prin cuvintele: „Câte veți ierta pe pământ vor fi iertate și în ceruri și câte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri".

Pentru tineri este necesară Sfânta Spovedanie deoarece îi curăță sufletește și trupește, le luminează mintea, îi întărește în credință, îi izbăvește de necazuri și le dă mari puteri pentru a întâmpina greutățile vieții.

De la vârsta de 7 ani fiecare om trebuie să se Spovedească, deoarece de la această vârstă fiecare înfăptuiește păcate personale.

Pentru cei ce sunt căsătoriți și pentru cei ce sunt mai în vârstă, Sfânta Spovedanie este necesară și fundamentală pentru sănătatea fiecărui arbore genealogic al familiei.

Așa cum medicina și știința au demonstrat transmiterea genelor de la părinți la copii, tot astfel și Biserica recunoaște transmiterea păcatelor de la părinți la copii și la

nepoți. Păcatele se transmit până la al patrulea neam. Deci un copil poate să se nască bolnav sau poate să aibă foarte multe necazuri în viață datorită păcatelor părinților și strămoșilor lui. De aceea, fiecare om căsătorit care are copii trebuie să se spovedească de toate păcatele sale pentru a nu se transmite asupra copiilor. Să nu aștepte înaintarea în vârstă pentru a face acest lucru, ci trebuie să se spovedească imediat când a auzit de aceste urmări. Nu putem ști niciodată sfârșitul vieții. Foarte multă lume cade în eroarea de a crede că spovedania trebuie să o facă numai cei bătrâni. „Mă voi spovedi și mă voi pocăi la bătrânețe", spun foarte mulți, însă nu se întreabă dacă vor ajunge la bătrânețe sau dacă vor mai putea face pocăință.

Dacă nu ne vom îngriji de sufletul nostru în tinerețe, nici la bătrânețe nu o vom putea face și astfel păcătuim de două ori. În primul rând transmitem genetic păcatul, iar în al doilea rând smintim și facem rău celor din jurul nostru prin exemplu rău.

Foarte grav este când vezi un bătrân nepocăit și care habar nu are de biserică și de sufletul său. Degeaba a mai trăit pe pământ.

Orice lucru facem pe pământul acesta rămâne aici, nu luăm nimic cu noi. Însă atunci când suntem exemple pozitive pentru cei din jurul nostru, învățăm și edificăm sufletele spre bine, ne rugăm împreună cu tinerii, mergem la biserică împreună cu ei, îi învățăm lucruri bune, acestea sunt fundamentale pentru noi.

Deci Sfânta Spovedanie este de o importanță maximă în viața noastră, de la cel mai tânăr până la cel mai bătrân.

Trebuie să ne spovedim în cele 4 posturi de peste an sau ori de câte ori simțim nevoia de descărcare sufletească.

Atunci când ne spovedim este bine să facem următoarele lucruri:

– să postim câteva zile înainte (4-5 la rând);

– să ne facem un examen al conștiinței și să ne gândim la toate păcatele pe care le-am făcut în viață, sau după ultima spovedanie;

– să ni le scriem pe o hârtie pentru a ne fi mai ușor, deoarece diavolul ne dă uitare de minte;

– să consultăm un îndreptar de spovedanie pentru a ne aduce aminte de păcate;

– să ne împăcăm cu toți cei pe care i-am supărat;

– să citim următoarele rugăciuni înainte de Spovedanie.

RUGĂCIUNI ÎNAINTE DE A MERGE LA SFÂNTA SPOVEDANIE

Începutul obișnuit (vezi la pag. 9) cu Rugăciunile începătoare.

Apoi:

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru. *(cu trei închinăciuni)*

Apoi îndată: Psalmul 50 (vezi Rugăciunile de dimineață, pag. 12).

Psalmul 6

Doamne nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Milu-

iește-mă, Doamne, că sunt neputincios; vindecă-mă, Doamne, că s-au desfăcut oasele mele și sufletul meu s-a spăimântat foarte, și Tu, Doamne, până când? Întoarce-te, Doamne, izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă pentru Mila Ta. Că nu este în moarte cel ce Te pomenește pe Tine. Și în iad cine se va mărturisi Ție? Ostenit-am în suspinul meu, spăla-voi în toate nopțile patul meu, cu lacrimile mele voi uda așternutul meu. Tulburatu-s-a de necaz ochiul meu, învechitu-m-am între toți vrăjmașii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelege, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul a primit rugăciunea mea. Să se rușineze și să se spăimânteze toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrabă.

Psalmul 129:

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu! Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele. De Te vei uita la fărădelegi, Doam-

ne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. Pentru Numele Tău Te-am așteptat Doamne, așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul, din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israil spre Domnul. Că Domnul este mila și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israil de toate fărădelegile lui.

Rugăciune de umilință către Domnul nostru Iisus Hristos

Păcătuit-am și n-am făcut dreptate înaintea Ta, Prea Bunule Stăpâne, călcat-am poruncile Tale cele mântuitoare și juruințele noastre cele sfințite, pe care le-am făcut la Sf. Botez. Numele de creștin îl purtăm noi nevrednicii, iar mâinile noastre au fost nevoitoare spre toată lăcomia. Picioarele grabnice și cu cutezare spre toată alergarea cea rea. Gura, organul sfintelor rugăciuni și al cuvintelor, am făcut-o organ a toată vorba nebunească. Ochii noștri și toate simțirile noastre, peste măsură le-am umplut de pă-

cate și de toată necurățenia. De aceea, Prea Bunule Stăpâne, multă iubirea Ta de oameni am întors-o spre mânie noi, nevrednicii. Mulțimea facerilor Tale de bine am prefăcut-o nebunește spre chinuri, însă nu cu iuțimea ta să ne cerți pe noi, Doamne.

Ție Unuia am greșit, dar Ție unuia ne închinăm și cu inimă umilită ne rugăm: Slăbește, lasă, iartă iubitorule de oameni, Stăpâne. Biruiască mulțimea îndurărilor Tale adunarea cea vicleană a păcatelor noastre. Adâncul bunătăților Tale cel nemăsurat să acopere marea cea amară a răutăților noastre!

Adevărat Prea Bunule Iisuse, ne rugăm Ție, dăruiește iertare păcatelor noastre, bună așezare minții, sănătate trupului, pace în zilele noastre, aerului bună liniște, pământului bună rodire, credinței cele drept măritoare creștere, unire și pace Sfintelor Tale Biserici, surpare eresurilor, stricare sfaturilor celor necurate și toate lucrurile cele de folos ni le dăruiește după neschimbatele Tale îndurări. Cel ce nu voiești moartea păcătosului dăruiește nouă timp de pocăință, ca și de chinurile cele veșnice, care

vor să vie, să ne mântuim cu Darul și cu iubirea de oameni a Preacuratului Tău Părinte, cu Care Împreună ești binecuvântat, cu Prea Sfântul, Bunul și de viață Făcătorul duhul Tău, acum și pururi și în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciune pentru recunoașterea ticăloșiilor noastre

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat în milă și necuprins în îndurări, Care Singur din fire ești fără de păcat, și pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă în ceasul acesta, această dureroasă a mea rugăciune că sărac și lipsit sunt eu de fapte bune, și inima mea s-a tulburat în mine! Tu, Doamne, Înaltule Împărat al cerului și al pământului, știi că toată tinerețea mea am cheltuit-o în păcate și umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat pe diavolul, tăvălindu-mă întotdeauna în noroiul poftelor. Întunecându-mi-se gândul din copilărie și până acum, niciodată n-am voit să fac voia Ta cea Sfântă; ci cu totul robindu-mă de poftele care mă

înconjoară, m-am făcut de râs și de batjocură dracilor, nicidecum în minte venindu-mi că nesuferită este urgia îngrozirii Tale asupra păcătoșilor și gătită fiind gheena focului. Din această pricină căzând în deznădăjduire, nicidecum venind în simțire de întoarcere, m-am făcut pustiu și gol de dragostea cea de la Tine. Că ce fel de păcat n-am făcut? Ce lucru drăcesc n-am lucrat? Ce faptă grozavă și înverșunată n-am săvârșit cu covârșire și cu sârguință. Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupești; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcat. Toate mădularele ticălosului meu trup le-am pornit a lucra și a sluji la păcate. Cine dar nu mă va plânge pe mine ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine, osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, am întărâtat mânia Ta, eu singur am ațâțat urgia Ta asupra mea, eu singur am făcut răutate înaintea Ta, întrecând și covârșind pe toți păcătoșii cei din veac, păcătuind fără de asemănare și fără de iertare. Însă de vreme ce ești mult milostiv și mult milosârd, Iubitorule de oameni, și aștepți în-

toarcerea oamenilor, iată și eu mă arunc pe sine-mi înaintea înfricoșatului și nesuferitului Tău Divan ca și cum m-aș atinge de preacuratele Tale picioare, din adâncul sufletului strig Ție: Milostivește-te, Doamne, iartă-mă, îndură-Te, ajută neputinței mele, pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea și lacrimile mele să nu le treci cu vederea. Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc și, rătăcit fiind, întoarce-mă și întorcându-mă îmbrățișează-mă și mă iartă, căci mă rog. Pentru că n-ai pus pocăință drepților, n-ai pus iertare celor ce nu greșesc; ci ai pus pocăință asupra mea a păcătosului, în acela cu care spre întărâtarea Ta am lucrat. Gol și descoperit stau înaintea Ta cunoscătorule de inimi Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut și să văd înălțimea cerului fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci luminează-mi ochii inimii mele și dă-mi umilință spre pocăință și zdrobire de inimă spre îndreptare ca, cu bună nădejde și cu adevărată și deplină adeverire, să merg la lumea cea de acolo, lăudând și binecuvântând totdeauna prea Sfânt Numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântu-

lui Duh, acum și pururi și în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciune umilită pentru recunoașterea păcatelor

Doamne mult milostive, Dumnezeule Prea Sfinte, Care iubești numai binele și urăști tot răul, rogu-Te nu Te uita la mulțimea păcatelor mele, ci privește la mine fiul cel risipitor, la oaia cea rătăcită care îmi recunosc vina și vin la Tine: mâhnit cu inima, zdrobit și rușinat, cerșind iertare. Doamne fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururi. Sunt greu tulburat, zdruncinat și nemângâiat. N-am liniște, n-am odihnă în sufletul meu, văzând că m-am pus cu trup și suflet în slujba diavolului. Cunosc că prin multele și feluritele păcate, pe Tine Părintele și Dumnezeul meu Cel prea bun Te-am jignit, mâhnit, amărât și Team mâniat foarte mult. Păcatele mele apasă cumplit asupra mea, întocmai ca o piatră foarte grea și rău mă chinuiesc. Ce voi face? Scula-mă-voi și mă voi duce la Tatăl meu și din adâncul inimii păcătoșite, voi zice, ca

și fiul cel rătăcit: „Tată! Am greșit la cer și înaintea Ta...”. Aceasta voiesc să o fac chiar acum. Pentru aceasta cu căință mă rog Ție, iartă-mă pe mine păcătosul.

Doamne, eu nu mai cutezam să mai vin la Tine în starea aceasta păcătoasă în care mă aflu, dacă nu m-aș fi întărit de cuvintele milostivirii Tale: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi... Eu nu voiesc moartea păcătosului, ci doresc să se întoarcă de la calea lui cea rea și să fie viu!” (Mt. 11,28; Iez. 18, 23-32). Cuvintele acestea mă încurajează foarte mult a veni înaintea Preotului Duhovnic și a-mi mărturisi toate păcatele acestui minunat împuternicit al Tău, care stă văzut în Scaunul Sfintei Spovedanii în locul Tău, Dumnezeul meu, Care stai nevăzut acolo de față și primești mărturisirea cea adevărată pe care o facem noi păcătoșii. Rogu-Te, Doamne, luminează-mi mintea și buzele mele să spun numai adevărul și să-mi mărturisesc păcatele mele. Nu mă lăsa Doamne ca din vreo frică sau rușine să ascund vreun păcat și să-l las nemărturisit, ci luminează-mă Doamne,

ajută-mă să-mi reamintesc și să-mi mărturisesc toate păcatele mele mari și mici, cu toată umilința, zdrobirea inimii și căința înaintea Preotului Duhovnic și a Ta, cu hotărârea de a le părăsi desăvârșit și a face roade vrednice de pocăință (Ioan 8, 11; 5, 14; Mt. 3,8-10; 2Co. 5,27), ca astfel să fiu iertat ca și mulțimea Magdalenelor, samarinencelor, Zacheilor, tâlharilor și al altor păcătoși pocăiți după dreptarul dreptei credințe creștinești, care acum se veselesc în Raiul desfătărilor, îndulcindu-se pururi de nemărginita frumusețe a Feței Dumnezeirii Tale. Astăzi vreau a face o mărturisire cât mai amănunțită, mai bună, mai desăvârșită, așa ca și când ar fi din ceasul despărțirii sufletului meu de trup. Ajută-mi Doamne să fac această adevărată mărturisire cât mai amănunțită, mai bună, mai desăvârșită, așa ca și când ar fi cea din ceasul despărțirii sufletului meu de trup. Ajută-mi Doamne să fac această adevărată mărturisire, pentru că eu nu cunosc, ci numai Tu singur, dacă voi mai avea vreme și prilej să mă mărturisesc vreodată ori cu această mărturisire voi merge

înaintea Ta, Prea Drepte Judecătorule.

Doamne Dumnezeule, astăzi doresc din toată inima a mă întoarce la Tine pentru a mă curăța de toate păcatele, Părintele meu Cel prea bun, pe Care Te-am jignit și mâhnit, și a mă mântui de tot păcatul. Puterile mele cele slabe încă nu sunt în stare a mă ajuta pentru a face aceasta. Deci rogu-mă Ție Dumnezeule, Părintele milostivirilor, ajută-mă a face și a desăvârși această curățire de păcate. Rogu-Te Doamne, fie-ți milă de mine și iartă-mă. Doamne Iisuse Hristoase, Mântuitorul și Dumnezeul meu, Tu ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu (1Tim. 1, 15). Ajută-mă, Doamne, Care ai venit să chemi nu pe cei drepți, ci pe cei păcătoși la pocăință, cheamă-mă și pe mine păcătosul. Ajută-mă a alerga la Tine, Izvorul vieții și Lumina Lumii, Care luminezi tuturor. Primește-mă pe mine păcătosul care mă aduc în genunchi înaintea Crucii Tale, la milostivul Scaun al judecății Tale de aici de pe pământ, la Sf. Spovedanie. Pentru minunata Ta întrupare, activitate mesianică, Patimă, cru-

cificare și Moarte pe Cruce pentru mântuirea noastră și pentru preamărita Ta Înviere, rogu-Te pe Tine, Care ai iertat pe vrăjmașii Tăi răstignitori, iartă-mi și mie toate păcatele mele!

Dumnezeule, Duhule Sfinte, Mângâietorule, Vistierul bunătăților, înzestrătorule al nostru cu toate bogatele Tale Daruri și Dătătorule de viață, vino și la mine păcătosul, curățește-mă cu Darurile Tale cele bogate, întărește-mă în tot binele și ajută-mă să mă mântuiesc și să redobândesc fericirea în Împărăția ta cea Cerească, începând de aici de pe pământ.

Dumnezeule Cel Preamărit în Sfânta Treime, cea de o ființă și nedespărțită, Părinte și Duhule Sfinte, ajută-mă să mă curățesc de toate păcatele la Scaunul Judecătoresc și milostivnic al Sfintei Spovedanii de aici de pe pământ, și să-Ți slujesc Ție totdeauna cu trup și suflet, că Ție se cuvine, Doamne, toată Slava, cinstea și închinăciunea Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururi și în vecii vecilor. *Amin!*

LA SCAUNUL SFINTEI SPOVEDANII

După ce ne-am socotit, cunoscut și însemnat bine toate păcatele și ne-am rugat lui Dumnezeu, apoi mergem la Duhovnic, cu umilință, cu frică și cu evlavie adâncă, așa ca și cum ne-am duce în fața judecății lui Dumnezeu, știind că Scaunul Sfânt al Spovedaniei e Scaunul milostivnic al judecății lui Dumnezeu aici pe pământ, unde ne curățim de păcate și ne înaripăm pentru zborul la cer, în Împărăția lui Dumnezeu. Ajungând la acest Scaun de milostivnică judecată Dumnezeiască, îngenunchem cu smerenie și zicem:

„Binecuvântează-mă Părinte Duhovnicesc ca să-mi pot mărturisi toate păcatele!”.

Apoi continuăm așa: „Eu păcătosul (N.N.), mă mărturisesc lui Dumnezeu și sfinției voastre duhovnicescul meu Părinte, că de la spovedania mea cea mai de pe urmă, am greșit de multe ori. Mă aflu vinovat cu următoarele păcate: *(aici ne mărturisim toate păcatele scrise pe hârtie și învățate pe de rost, cele nemărturisite la ultima spovedanie și toate câte le-am mai făcut de atunci până*

în prezent). După mărturisirea tuturor păcatelor, încheiem astfel: „Pentru toate aceste păcate, ca și pentru acelea de care nu-mi mai aduc aminte, mă căiesc, îmi pare rău, și mă hotărăsc din toată inima a nu le mai face, și mă rog a-mi da canon, dezlegare și iertare.

RUGĂCIUNE DUPĂ SFÂNTA SPOVEDANIE

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate binefacerile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătăți dorirea ta: înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânia.

Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui, spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe, răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de El. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului; așa va înflori. Că vânt a trecut peste el și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște încă locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, și dreptatea Lui, spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui, și-și aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii Lui, cei tari la virtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvân-

tează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 31

Un psalm al lui David: pentru pricepere

Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele, când strigam toată ziua. Că ziua și noaptea s-au îngreunat peste mine mâna Ta și am căzut în suferință când ghimpele Tău mă împungea. Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o împotriva mea. Zis-am: „Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului"; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi spre tine ochii Mei. Nu fi ca un cal și ca un

catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și frâu fălcile lor vor strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului, iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați drepților și vă lăudați toți cei drepți la inimă.

RUGĂCIUNI ÎNAINTE ȘI DUPĂ SFÂNTA ÎMPĂRTĂȘANIE

- POVĂȚUIRE -

Sfânta Împărtășanie cu Trupul și Sângele Domnului este merinde pentru viața veșnică. Toți trebuie să primim în viața aceasta Sfânta Împărtășanie. Se administrează în felul următor: copiii sub 7 ani pot să o ia fără Sfânta Spovedanie și fără post. Se pot împărtăși în fiecare lună. Este de mare folos pentru copii Sfânta Împărtășanie; le luminează mintea, le dă ținere de minte, îi ferește de boli și de duhurile rele etc.

Copiii de la 7 ani până la 13-14 ani trebuie să țină post măcar 3 zile și să se spovedească, iar după aceea să se împărtășească.

De la vârsta de 13-14 ani până la bătrânețe fiecare creștin trebuie să țină post 5-6

zile, după aceea să se spovedească și cei care sunt apți să se împărtășească.

Cei care sunt bolnavi grav și nu pot ține post se pot împărtăși cu Sfânta Spovedanie. Fără Sfânta Spovedanie nu este admis a fi împărtășit cineva. Chiar și pe patul morții acel om care este inconștient și nu poate fi spovedit nu se poate împărtăși, mai ales dacă nu s-a spovedit niciodată la preot și nu-i cunoaște preotul păcatele. Dacă nu-și spune păcatele conștient și nu se spovedește ca să primească dezlegare de ele, preotul nu-l poate împărtăși.

De aceea, foarte important lucru este ca atunci când cineva se îmbolnăvește mai întâi să-l ducem la preot să fie spovedit și împărtășit, după aceea la medic, deoarece se poate întâmpla ca bolnavul să treacă în inconștiență și preotul nu-l poate împărtăși.

Aceste rugăciuni care urmează pentru Sfânta Împărtășanie trebuie citite acasă de către fiecare creștin ce s-a spovedit și a primit binecuvântarea pentru a lua Sfânta Împărtășanie. Nu este admis ca cineva care știe să citească să se împărtășească fără a citi Rânduiala aceasta a Sfintei Împărtășanii. De

aceste rugăciuni sunt scutiți copiii și bătrânii care nu știu să citească.

În afară de aceste rugăciuni cel care trebuie să se împărtășească este bine ca seara înainte de a merge în ziua următoare la Biserică pentru a se împărtăși să facă cât mai multe metanii acasă.

Adică atunci când dorim să ne împărtășim să ne pregătim cel mai mult: să ținem post, să ne spovedim, să ne împăcăm cu toți oamenii, să citim aceste rugăciuni seara, să facem metanii de la 50 la 100 în sus.

După ce ne-am împărtășit să ne ferim a face următoarele: a ne supăra pe cineva, a zice vorbe necontrolate, a scuipa, a săruta icoanele sau vreo persoană, a alerga, a vomita etc.

Atunci când ne împărtășim cu Trupul și sângele Domnului, trupul nostru este îndumnezeit, are pe Dumnezeu în el și de aceea să avem multă grijă a nu-L profana.

RUGĂCIUNI ÎNAINTE DE ÎMPĂRTĂȘIREA CU DUMNEZEIEȘTILE TAINE

Începutul obișnuit, (vezi pag. 9) cu Rugăciunile începătoare și Psalmul 50 (vezi pag. 16)

Cântarea întâia

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Pâine a vieții celei veșnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfânt, Milostive, Doamne, și scump Sângele Tău, și tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Învrednicește-mă, Stăpâne, pe mine, ne-

vrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat și să beau Sângele Tău cel preascump cu credință și cu dragoste.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întinat fiind cu lucruri netrebnice eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtășesc cu preacuratul Tău Trup și cu dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase, ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Dumnezeiască Maică, ceea ce ești bună și binecuvântată, care ai odrăslit spicul cel nearat și de mântuire lumii, învrednicește-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a treia

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curățească necurația inimii mele, ca fiind curățit, în cuget curat, cu credință și cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtășirea

cu Duhul Sfânt și spre viața de veci, iubitorule de oameni, și spre îndepărtarea durerilor și a necazurilor.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie preacuratul Tău Trup și dumnezeiescul Tău Sânge, și spre împărtășirea cu Duhul Sfânt și spre viață de veci, iubitoare de oameni și spre îndepărtarea durerilor și a necazurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, învrednicește-mă să mă împărtășesc fără de osândă cu preacurat Trupul Tău și cu scumpul Tău Sânge, și să slăvesc bunătatea Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Preacurată, ceea ce ești masă Pâinii Vieții, Care S-a pogorât de sus, pentru milă, și a dăruit lumii viață nouă, învrednicește-mă acum și pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Acesta și să fiu viu.

Foc și lumină să-mi fie mie primirea preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păca-

telor și luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da înșelăciunii vrăjmașului cele sfinte, nici îți voi da sărutarea înșelătoare, ci ca desfrânata, cazând înaintea Ta, și ca tâlharul mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Cântarea a patra

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Întrupându-Te, mult Milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ție să curățești și păcatele mele.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Tămăduiește rănile sufletului meu, Doamne, și mă sfințește tot și mă învrednicește Stăpâne, să fiu părtaș dumnezeieștii tale Cine celei de taina, eu, ticălosul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Să stăm toți cu frică și cu cutremur, ținând ochii inimii în sus și strigând către Mântuitorul : Întărește-ne și ne înțelepțește Milostive Doamne, întru frica Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Fă și mie milostiv pe Cel pe care L-ai purtat în pântecele tău, Stăpână, și mă păzește pe mine, robul tău, neîntinat și fără de prihană, ca, primind înlăuntrul meu Mărgăritarul Cel duhovnicesc, să mă sfințesc.

Cântarea a cincea

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău și petrece întru mine precum ai făgăduit, că iată mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc și beau Sângele Tău.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Cuvinte al lui Dumnezeu și Dumnezeule,

cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare și Sângele Tău spre curățirea întinatului meu suflet.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având suflet întinat și buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, și să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Marie, Maica lui Dumnezeu, care ești sălaș scump al bunei miresme, cu rugăciunile tale, fă-mă vas ales pentru a mă împărtăși cu Sfintele Taine ale Fiului Tău.

Cântarea a șasea

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Mintea și trupul, inima și sufletul, sfințește-mi-le, Mântuitorule, și mă învrednicește fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoșătoarele Tale Taine.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău

cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Ca înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău și întărirea vieții, prin împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cu frică și cu cutremur să ne apropiem toți de dumnezeieștile Taine ale lui Hristos și să primim adevăratul și sfântul Lui Trup și adevăratul, sfântul și scumpul Lui Sânge.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu Cel Sfânt, sfințește-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieștile tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii tale.

Apoi: Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum...

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău și dumnezeiescul Tău Sânge, și mă împărtășesc cu preacuratele și înfricoșatoarele Tale taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, ticălosul, spre osândă, ci spre viața veșnică și fără de moarte.

Cântarea a șaptea

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele.

Împărtășirea nemuritoarelor tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăți, lumină, viață, nepătimire și solire spre adăugirea și înmulțirea dumnezeieștilor Tale bunătăți, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur ești bun.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Izbăvește-mă de patimi, de vrăjmași, de nevoi și de tot necazul, pe mine cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste și cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare și dumnezeiești și-Ți cânt Ție: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Suflete al meu ticălos, suflete pătimaș, spăimântează-te văzând preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinând și bătându-te în

piept, strigă și zi: Doamne, curățește-mă pe mine, desfrânatul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ție celei curate, mă rog acum eu, robul tău cel necurat; pe mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele preacurate, curățește-mă întrutotul de întinăciunea trupului și a sufletului.

Cântarea a opta

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Cereștilor, înfricoșătoarelor și Sfintelor Tale Taine, Hristoase, și Cinei Tale celei dumnezeiești și de taină și pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaș a fi mă învrednicește, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

Stih: Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Către a Ta milostivire alergând, Bunule,

cu frică strig către Tine : Petrece întru mine, Mântuitorule, și eu întru Tine, precum ai zis; că, iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău și beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara și ca iarba. O, înfricoșătoare Taină. O, milostivire a lui Dumnezeu. Cum eu, tină fiind, mă împărtășesc cu dumnezeiescul Trup și Sânge și mă fac fără stricăciune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău S-a copt Pâinea cea dumnezeiască a Vieții, păzind nevătămat pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te lăudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toți vecii.

Cântarea a noua

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

Bun este Domnul, gustați și vedeți; că de demult pentru noi, precum suntem noi făcându-Se, și odată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfințind pe cei ce se împărtășesc cu Dânsul.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Cu sufletul și cu trupul să mă sfințesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ți fiu Ție lăcaș prin împărtășirea Sfintelor Taine, avându-Te pe Tine locuitor întru mine, împreuna cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, făcătorule de bine, mult milostive.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ca focul și ca lumina să-mi fie mie Trupul și Sângele Tău cel scump, Mântuitorul meu, arzând materia păcatului și mistuind spinii patimilor și luminându-mă tot pe mine cel ce mă închin dumnezeirii Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Dumnezeu S-a întrupat din sângiurile tale cele curate. Pentru aceasta te lăudăm pe tine, Stăpână, tot neamul și te mărește mulțimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel

ce stăpânește toate, luând ființă omenească.

Și îndată:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit, nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Ușa milostivirii deschide-o nouă binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim în tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Psalmul 22

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc cu pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc în ea.

Acesta pe mări l-a întemeiat pe el și pe râuri l-a așezat pe el. Cine se va sui în muntele Domnului, și cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său

și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său. Acesta va lua binecuvântarea de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea : „Tot omul este mincinos!”. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Său. Scumpă este înaintea Domnului

moartea cuvioșilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ție-ți voi aduce jertfă de laudă și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Lui. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă Tatălui ... Şi acum ... Aliluia (de 3 ori) şi trei metanii. Şi aceste tropare:

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară și curățește inima mea, făcând-o biserică a preacuratului Tău Trup și Sânge și nu mă lepăda pe mine de la Fața Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Spre împărtășirea Sfintelor Tale Taine, cum voi îndrăzni eu, nevrednicul ? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine, laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădește că nu este de cină și osândă voi pricinui preapăcătosului meu suflet; ci curățește, Doamne, necurăția sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Mare este mulțimea păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, Curată, la tine alerg, având trebuință de mântuire. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi metanii să facem câte vom putea. După aceasta, zicând aceste stihuri, să fim cu luare aminte spre îndreptarea noastră.

Trupul Stăpânului vrând să-L primești spre hrană,
Fii cu frică să nu te arzi, că foc este;
Sângele Lui vrând să-L bei spre Împărtășire,
Mergi și cu cei ce te-au mâhnit te împacă,
Și așa îndrăznește de ia hrană sfântă.
Vrând să te Împărtășești cu Jertfa de Taină,
Cu al Stăpânului Trup făcător de viață;
Întru acest chip te roagă cu cutremur.

RUGĂCIUNEA ÎNTÂIA
(a Sfântului Vasile cel Mare)

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ești izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce ești împreună-veșnic cu Dânsul și împreună fără de început, Care pentru multă bunătate, în zilele cele din urmă ai purtat Trup și Te-ai răstignit, și Te-ai jertfit pentru noi cei nemulțumitori și nerecunoscători și cu sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, Însuți Împărate, Cel ce ești fără de moarte, primește și pocăința mea, a păcătosului, și pleacă urechea Ta către mine și ascultă graiurile mele, că am greșit, Doamne; greșit-am la cer și înaintea Ta și nu sunt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învățăturile Tale și neascultând poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, îndelung răbdător și mult-milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile mele, în tot chipul așteptând întoarcerea mea. Că Tu

ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău : „Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu". Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voiești pierderea oamenilor, „ci vrei ca toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină". Pentru aceasta și eu, deși sunt nevrednic cerului și pământului și acestei vieți trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului și m-am făcut rob dezmierdărilor și am necinstit chipul Tău, dar fiind făptura și zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire, eu ticălosul. Ci nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: primește-mă deci și pe mine, Iubitorule de oameni Hristoase, ca pe desfrânata și ca pe tâlharul, ca pe vameșul și ca pe fiul cel pierdut, și ridică sarcina grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii și tămăduiești neputințele oamenilor; Cel ce chemi la tine pe cei osteniți și împovărați și le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăință pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, și mă curățește de toată necurățenia trupului și a sufletului. Învață-mă să săvârșesc sfințenie

întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu primind părticica sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup și Sânge, și să Te am pe Tine locuind și petrecând întru mine împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtășirea preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul și cu trupul, împărtășindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osândă să primesc părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtășirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viața de veci și răspuns bineprimit, la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, ca și eu, dimpreună cu toți aleșii Tăi, să fiu părtaș bunătăților Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care ești preaslăvit în vecii vecilor. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A DOUA
(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Doamne, Dumnezeul meu, știu că nu sunt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu și surpat și nu afli în mine loc potrivit ca să-Ți pleci capul. Ci, precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te și acum spre smerenia mea. Și precum ai binevoit a Te culca în peșteră și în ieslea necuvântătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvântătorului meu suflet, și în întinatul meu trup. Și precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra și a cina împreună cu păcătoșii în casa lui Simon cel lepros, așa binevoiește a intra și în casa smeritului, leprosului și păcătosului meu suflet. Și precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit și s-a atins de Tine, așa Te milostivește și de mine, păcătosul, care vin și mă ating de Tine. Și precum nu Te-ai scârbit de întinata și necurata ei gura, ce Te-a sărutat, așa nu te scârbi nici de întinata și mai necurata mea gură,

nici de buzele mele cele necurate și pângărite, și de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele preasfântului Tău Trup și al scumpului Tău Sânge spre sfințire și spre luminare, spre însănătoșirea smeritului meu suflet și trup, spre ușurarea greutății greșelilor mele celor multe, spre paza de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea și mutarea răului și vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea împărăției Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase, Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă și ca nu cumva, rămânând departe prea multă vreme de împărtășirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțelegător. Pentru aceasta mă rog Ție, Cel ce singur ești sfânt, Stăpâne: sfințește-mi sufletul și trupul, mintea și inima, rărunchii și măruntaiele, înnoiește-mă tot și înrădăcinează frica Ta întru mădularele mele și sfințenia Ta fă-o neștearsă de la mine. Și-mi fii mie ajutător și folositor, îndreptând în pace viața mea, și învrednicindu-mă a sta la dreapta

Ta, cu sfinții Tăi, pentru rugăciunile și mijlocirile Preacuratei Maicii tale și ale slujitorilor tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri, și pentru ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A TREIA
(a Sfântului Simeon Metafrastul)

Doamne, Cel ce singur ești curat și fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele și fecioreștile sângiuiri ale celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea dumnezeiescului Duh și cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veșnic, Hristoase Iisuse, înțelepciunea lui Dumnezeu, pacea și puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viață făcătoare și mântuitoare : crucea, piroanele, sulița, moarte, omoară-mi patimile cele trupești, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene, prin gânduri bune și risipește duhurile cele viclene. Cel ce cu

Învierea Ta cea de a treia zi și de viață purtătoare ai ridicat pe strămoșul cel căzut, ridică-mă și pe mine, cel ce am alunecat în păcat, punându-mi înainte lacrimi de pocăință. Cel ce cu preaslăvită înălțarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat și l-ai cinstit cu șederea de-a dreapta Tatălui, învrednicește-mă prin împărtășirea Sfintelor Tale Taine să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiți. Cel ce prin pogorârea mângâietorului Duh ai făcut vase cinstite pe sfinții Tăi ucenici, arată-mă și pe mine a fi lăcaș al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăși să judeci toată lumea întru dreptate, binevoiește să Te întâmpin și eu pe nori, pe Tine Judecătorul și Făcătorul meu, împreună cu toți Sfinții Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc și să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A PATRA
(a Sfântului Simeon Metafrastul)

Precum voi sta înaintea înfricoșătorului și nefățarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare și dând răspuns de relele ce am făcut, așa și astăzi, mai înainte de a sosi ziua osândirii mele, stând la Sfântul Tău altar, înaintea Ta și înaintea înfricoșătorilor și sfinților Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele rele și fărădelegile, dându-le pe față și vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea și-mi iartă toate păcatele mele; vezi că s-au înmulțit mai mult decât perii capului meu fărădelegile mele. Căci ce rău n-am săvârșit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu mi-am închipuit în sufletul meu? Că, iată, și cu faptele am făcut desfrânare și preadesfrânare, mândrie, trufie, batjocură, hulă, vorbă deșartă, înfierbântare la râs, beție, lăcomie a pântecelui, mâncare peste măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuție, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mă-

rire, hrăpire, nedreptate, agonisire de rușine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simțurile și toate mădularele mi le-am întinat și le-am stricat și de nicio treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaș diavolului. Și știu, Doamne, că fărădelegile mele au covârșit capul meu, dar mulțimea îndurărilor Tale este neasemănată, și mila bunătății Tale cea fără de răutate este nespusă și nu este niciun păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, preaminunate Împărate, fără de răutate, Doamne, fă minunate milele tale spre mine, păcătosul; arată-mi puterea bunătății Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate și mă primește pe mine, păcătosul, cel ce mă întorc, primește-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul și pe desfrânata. Primește-mă pe mine, cel ce peste măsură Ți-am greșit și cu cuvântul, și cu lucrul și cu pofta cea fără de cale și cu gândul cel dobitocesc. Și precum ai primit pe cei ce au venit în al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, așa mă primește și pe mine, păcătosul; că mult am greșit și m-am spurcat și am scârbit Duhul Tău cel Sfânt și am mâniat milosti-

virea Ta cea iubitoare de oameni, cu lucrul, cu cuvântul și cu gândul, noaptea sau ziua, pe față și într-ascuns, cu voie și fără de voie.

Și știu că vei pune înaintea mea păcatele mele în același chip în care le-am făcut și mă vei întreba de cele ce cu știință, fără de iertare, am greșit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mânia ta să mă mustri pe mine și nici cu urgia Ta să mă pedepsești. Miluiește-mă, Doamne, că nu sunt numai neputincios, ci și zidirea Ta sunt. Că Tu Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ție unuia am greșit; dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea sta înaintea Ta. Că eu sunt adâncul păcatului și nu sunt vrednic, nici în stare a căuta și a privi la înălțimea cerului, din pricina mulțimii păcatelor mele, celor fără de număr; că toate lucrurile rele, închipuirile și meșteșugirile diavolești, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările și alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Căci, cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am

fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeul meu, și înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeul meu, de mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruiește iubirea Ta de oameni mulțimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor și după îndurările și milele Tale slăbește, lasă, iartă-mi toate câte am greșit Ție; că s-a umplut de multe rele sufletul meu și nu aflu întru mine nădejde de mântuire. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și să nu-mi răsplătești mie după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijinește-mă, izbăvește sufletul meu de relele ce au crescut întrânsul și de agonisirile lui cele cumplite. Miluiește-mă pentru mila Ta, ca, unde s-a înmulțit păcatul, să prisosească harul Tău, și să Te laud și să Te slăvesc în toate zilele vieții mele. Că Tu ești Dumnezeul celor ce greșesc și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A CINCEA
(a Sfântului Ioan Damaschin)

Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun și iubitor de oameni, treci cu vederea toate greșelile mele cele cu știință și cu neștiință și mă învrednicește să mă împărtășesc, fără de osândă, cu dumnezeieștile, preaslăvitele, preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curăție și sfințire și spre dobândirea vieții și împărăției ce va să fie, spre zid și ajutor, spre izgonirea celor potrivnici și spre pierderea greșelilor mele celor multe; că Tu ești Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Duhului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A ȘASEA
(a Sfântului Vasile cel Mare)

Știu, Doamne, căci cu nevrednicie mă

împărtășesc cu preacuratul Tău Trup și cu scump Sângele Tău, și vinovat sunt, și osândă mie însumi mănânc și beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul și Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis : „Cel ce mănâncă Trupul Meu, și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru dânsul". Deci milostivește-Te, Doamne, și nu mă pedepsi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Și să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire și curățire, spre luminare și pază, spre mântuirea și sfințirea sufletului și a trupului, spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei rele și a lucrării diavolești, care se lucrează cu gândul întru mădularele mele, spre îndrăznirea și dragostea cea către Tine, spre îndreptarea și întărirea vieții, spre înmulțirea faptei celei bune și a desăvârșirii, spre plinirea poruncilor și spre împărtășirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bine-primit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

RUGĂCIUNEA A ȘAPTEA (a Sfântului Simeon Noul Teolog)

Din buze spurcate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primește-mi rugăciunea, Hristoase al meu, și neînlăturându-mi nici cuvintele, nici obișnuințele, nici nerușinarea, dă-mi voie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, și mai vârtos mă și învață ce mi se cuvine a face și a grăi. Greșit-am mai mult decât desfrânata, care aflând unde sălășluiești, cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos și Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvinte, ci dă-mi să țin și să sărut picioarele Tale și cu izvor de lacrimi, ca și cu niște mir de mult preț, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curățește-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greșelile și îmi dă îndreptare... Știi mulțimea răutăților mele, știi și bubele mele și rănile mi le vezi dar și credința mi-o știi, voința mi-o vezi și suspinele mi le auzi. Nu

se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul și Izbăvitorul meu, nici picătură de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârșite de mine le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta se află scrise și încă cele nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este și toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate, încât, cu inima curată, cu gândul înfricoșat și cu sufletul smerit să mă împărtășesc cu Tainele Tale cele preacurate și preasfinte, cu care se îndumnezeiește și se face viu tot cel ce mănâncă și bea din ele cu inimă curată, că Tu ai zis, Stăpânul meu : „Tot cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu întru Mine rămâne și Eu întru dânsul". Cu totul adevărat este cuvântul Stăpânului și Dumnezeului meu, că cel ce se împărtășește cu Darurile cele dumnezeiești și îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine Hristoase al meu, Cel ce ești din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără de Tine, Dătătorule de viață, suflarea mea, viața mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am

apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi și cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvirea de greșelile mele și să mă împărtășesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viață și fără de prihană, ca să rămâi, precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleșug înșelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău, și înșelându-mă să mă îndepărteze și de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta și cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut și pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, așa mă primește și pe mine, desfrânatul și spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Știu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greșit Ție, nici a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar și aceasta știu, că mărimea greșelilor mele și mulțimea păcatelor mele nu covârșesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curățești și îi luminezi și cu lumina îi unești, părtași Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire, și lucru străin de gându-

rile îngerești și omenești vorbești cu ei, de multe ori, ca și cu niște prieteni ai Tăi adevărați. Acestea mă fac îndrăzneț, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, și punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri față de noi, bucurându-mă și cutremurându-mă, cu focul mă împărtășesc, iarbă uscată fiind eu, și - străină minune - mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulțumitor și cu mulțumitoare inimă, cu mulțumitoare mădulare ale sufletului și ale trupului meu mă închin și Te măresc și Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat ești binecuvântat, acum și în veci. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A OPTA
(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Dumnezeule, slăbește, lasă, iartă-mi toate greșelile câte Ți-am greșit Ție, sau cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, cu știință sau cu neștiință, toate mi le iartă ca un bun și de oameni iubitor. Și pentru rugăciunile Preacuratei Maicii

Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri și ale tuturor sfinților care au bine-plăcut Ție în veac, binevoiește ca fără osândă să primesc sfântul și preacuratul Tău Trup și sfântul Tău Sânge spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curățirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A NOUA
(a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu, ci de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuiești întru mine, îndrăznind mă apropii. Poruncește-mi, și voi deschide ușile pe care Tu Însuți le-ai zidit și intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră și luminează cugetul meu cel întunecat. Și cred că aceasta vei face, că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameșul care s-a pocăit nu l-ai alungat,

nici pe tâlharul care a cunoscut împărăția Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toți care au venit la Tine cu pocăință i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur ești binecuvântat totdeauna, acum și în vecii nesfârșiți. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A ZECEA (a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbește, lasă, milostivește-Te și-mi iartă mie păcătosului, netrebnicului și nevrednicului robului Tău căderile în păcat, smintelile și greșelile mele toate câte am păcătuit față de Tine, din tinerețile mele până în ziua și în ceasul de acum, fie cu știință, fie din neștiință, cu cuvântul sau cu fapta, sau cu gândul, sau cu cugetul, cu deprinderile și cu toate simțurile mele. Și, pentru rugăciunile celei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei și pururea Fecioarei Maria, Maicii tale, singura nădejde neînfruntată, ocrotitoare și izbăvitoare a mea, învredni-

cește-mă fără de osândă să mă împărtășesc cu preacuratele, nemuritoarele, de viață făcătoarele și înfricoșătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare și spre sănătatea sufletului și a trupului și spre ștergerea și pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor și a deprinderilor mele celor rele, și a nălucirilor de noapte ale duhurilor celor viclene și întunecate. Că a Ta este împărăția și puterea, slava, cinstea și închinăciunea, împreuna cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A UNSPREZECEA
(a Sfântului Ioan Damaschin)

Înaintea ușilor casei Tale stau și de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameșul și ai miluit pe cananeeanca și ai deschis tâlharului ușile raiului, deschide-mi și mie îndurările iubirii Tale de oameni și mă primește pe mine, cel ce vin și mă ating de

Tine, ca pe desfrânata și pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta atingându-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primește ca și pe dânsele, și-mi luminează simțirile cele sufletești, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sămânță Te-a născut pe Tine, și ale puterilor cerești, că binecuvântat ești în vecii vecilor. *Amin!*

RUGĂCIUNEA A DOUĂSPREZECEA (a Sfântului Ioan Gură de Aur)

Cred Doamne și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu Celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este însuși preacurat Trupul Tăușsi acesta este însuși scump Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu lucrul,

cele cu știință și cu neștiință și mă învrednicește fără de osândă să mă împărtășesc cu preacuratele Tale taine, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. *Amin!*

Deci, mergând să te împărtășești, să zici în taină aceste stihuri ale lui Metafrast:

Iată mă apropii de Sfânta Împărtășire
Și împărtășindu-mă, Doamne, să nu mă arzi.
Că Tu ești foc și arzi pe cei nevrednici,
Ci curățește-mă de toată-ntinarea.

Apoi :

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare Iți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisindu-mă strig Ție : Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

După aceea, stihurile acestea:

Sângele Cel îndumnezeitor, privind, te spăimântează, omule,
Că foc este și arde pe cei nevrednici.
Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeiește și mă hrănește,
Îmi îndumnezeiește sufletul și-mi hrănește minunat mintea.

Apoi aceste tropare:

Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, și m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste: ci arde cu focul cel fără de materie păcatele mele și mă învrednicește a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

Întru strălucirile sfinților Tăi, cum voi intra eu, nevrednicul ? Că de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădește că nu este de nuntă, și voi fi legat și lepădat de îngeri. Ci curățește, Doamne, întinăciunea sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

După aceasta, se zice aceasta:

RUGĂCIUNE

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că sunt nevrednic, ci spre curățirea și sfințirea sufletului și a trupului și spre arvunirea vieții și a împărăției ce va să vie. „Iar mie bine-mi este a mă lipi de Dumnezeu și a pune

în Domnul nădejdea mântuirii mele".

Apoi:

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisindu-mă strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

RUGĂCIUNI DE MULȚUMIRE DE DUPĂ ÎMPĂRTĂȘIREA CU DUMNEZEIEȘTILE TAINE

Stihuri de îndemn :

După ce vei primi împărtășirea sfântă
A făcătoarelor de viață Daruri,
Laudă adu și mulțumire mare
Și cu căldură Domnului te roagă :
Slavă Ție, Doamne, Slavă Ție, Doamne,
Slavă Ție, Dumnezeului nostru !

Apoi grăiește următoarele rugăciuni :

Rugăciunea Marelui Vasile

Mulțumesc Ție, Doamne, Dumnezeul meu, că nu m-ai lepădat pe mine păcătosul, ci părtaș a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulțumesc Ție că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăși cu preacuratele Tale daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, iu-

bitorule de oameni, Care pentru noi ai murit și ai înviat și ai dăruit nouă aceste înfricoșătoare și de viață făcătoare Taine, spre binefacerea și sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, dă să-mi fie și mie acestea spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre izgonirea a tot potrivnicul, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteștilor mele puteri, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre desăvârșirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăogirea dumnezeiescului Tău har și dobândirea împărăției Tale. Ca întru sfințenia Ta cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea și să nu mai viez mie, ci Ție, Stăpânului și Binefăcătorului nostru. Și așa, ieșind dintru această viață întru nădejdea vieții celei veșnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă și dulceața cea fără de sfârșit a celor ce văd frumusețea cea nespusă a feței Tale. Că Tu ești dorirea cea adevărată și veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. *Amin!*

Altă rugăciune a Marelui Vasile

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Împăratul veacurilor și Făcătorul tuturor, mulțumesc Ție pentru toate bunătățile câte mi-ai dat mie și pentru împărtășirea cu preacuratele și de viață făcătoarele Tale taine. Deci mă rog Ție, Bunule și Iubitorule de oameni, păzește-mă sub acoperământul Tău și sub umbra aripilor Tale, și-mi dăruiește până la suflarea cea mai de pe urmă cu cuget curat și cu vrednicie să mă împărtășesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Că Tu ești Pâinea vieții, Izvorul sfințirii, Dătătorul bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Rugăciunea Sfântului Simeon Metafrast

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai vârtos intră în alcătui-

rea mădularelor mele și întru toate încheieturile, în rărunchi și în inimă și arde spinii tuturor păcatelor mele, curățește-mi sufletul, sfințește-mi gândurile și oasele, numărul deplin al celor cinci simțuri îl luminează, peste tot mă acoperă cu frica Ta, pururea mă acoperă și mă apără și mă păzește de tot lucrul și cuvântul pierzător de suflet; curățește-mă, spală-mă și mă îndreptează, înțelepțește-mă și mă luminează, arată-mă lăcaș numai al Duhului Tău și să nu mai fiu lăcaș păcatului, ci Ție, casă prin primirea Împărtășaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toți sfinții, pe mai-marii cetelor celor fără de trup, pe Înaintemergătorul Tău, pe înțelepții Apostoli și cu aceștia și pe Preacinstita și Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primește-le, Milostive Hristoase al meu, și pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă, că Tu Însuți ești, Bunule, sfințirea și luminarea sufletelor noastre și ție după cuviință, ca unui Dumnezeu și Stăpân, toți slavă Îți înălțăm în toate zilele. *Amin!*

Rugăciunea Sfântului Chiril al Alexandriei

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie Împărtășania aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. *Amin!*

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care ești lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, mângâierea, acoperământul, scăparea și bucuria mea, mulțumesc ție, că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaș preacuratului Trup și scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei

înțelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat. Ceea ce ești Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului cel milostiv, miluiește-mă și dă umilință și zdrobire inimii mele și smerenie gândurilor mele și ridicare din robia cugetelor mele. Și mă învredniceș-te până la sfârșitul vieții fără de osândă să primesc sfințirea preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului și a trupului. Și-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăință și de mărturisire, ca să te laud și să te măresc pe tine în toate zilele vieții mele, că binecuvântată și preamărită ești în veci. *Amin!*

Apoi :

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, lumina spre descoperirea neamurilor și slava poporului Tău Israil.

Sfinte Dumnezeule (de 3 ori)...
Preasfântă Treime... Tatăl nostru...
(vezi Rugăciunile începătoare, pag. 9)

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul L-ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. *Amin!*

ACATISTUL SFÂNTULUI ACOPERĂMÂNT AL MAICII DOMNULUI

(Ajutătoare grabnică în necazuri)

- POVĂȚUIRE -

Acest acatist se poate spune oricând, în orice zi și în orice împrejurare. În special se citește atunci când avem diferite necazuri și greutăți. Maica Domnului ne poate acoperi cu cinstitul ei acoperământ în orice moment al vieții. Această acoperire cu Sfântul acoperământ înseamnă protecția efectivă a Maicii Domnului, ferirea de orice atac de la cel potrivnic. Se cunosc atâtea cazuri când Maica Domnului a salvat de la moarte, de la accidente foarte grave sau boli incurabile atâtea persoane, datorită rugăciunii lor către ea, făcute zilnic și mai ales citirea acestui Acatist. A avea pe Maica Domnului protectoare în viața

noastră pământească înseamnă a avea siguranța mântuirii și siguranța bucuriei veșnice de a o întâlni în lumea de dincolo.

De fiecare dată când simțim nevoia de ajutor să alergăm la Maica Domnului nostru Iisus Hristos și să-i citim acest acatist din toată inima noastră și să avem conștiința prezenței reale a Ei în fața noastră și cu siguranță Prea Bunul Dumnezeu se va milostivi asupra noastră.

Rugăciunile începătoare care se rostesc la începutul fiecărui acatist

Pentru rugăciunile sfinţilor Părinţilor noştri Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu miluieşte-ne pe noi. Amin!

Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, *Sfinte* tare, *Sfinte* fără

de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, *Sfinte* tare, *Sfinte* fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, *Sfinte* tare, *Sfinte* fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește. Doamne miluiește. Doamne miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi, că în Tine am nădăjduit, nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Ușa milostivirii deschide-o nouă binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim în Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Cred întru-Unu Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor.

Și întru-Unu Domn Iisus Hristos, Fiul lui

Dumnezeu, Unu-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara, și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care de la Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică; Mărturisesc Un Botez, spre iertarea păcatelor; Aștept învierea morților; Și viața veacului ce va să vie. *Amin!*

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru, Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.

Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri.

Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.

Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat.

Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne.

Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.

Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Psalmul 50 (vezi pagina 16)

Condacul 1:

Împărătesei celei alese mai înainte de veci, Împărătesei celei mai înalte decât toată făptura cerului și a pământului, care a venit oarecând la rugăciune în Biserica din Vlaherne și se ruga pentru cei din întuneric. Acesteia și noi, cu credință și cu umilință, îi serbăm Acoperământul ei cel luminos.

Iar tu, ca ceea ce ai putere nebiruită, izbăvește-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Icosul 1:

Mulțimea Arhanghelilor și a Îngerilor, cu Înaintemergătorul, cu Teologul și cu soborul tuturor Sfinților, împreună cu tine, Împărăteasa lor, stând în Biserica din Vlaherne și ascultând rugăciunile tale pentru toată lumea, cu bucurie cântă ție:

Bucură-te, bunăvoința Tatălui celui mai înainte de veci;

Bucură-te, încăpere prea curată a lui Dumnezeu, Fiul celui fără de ani;

Bucură-te, locuință umbrită de puterea Duhului Sfânt;

Bucură-te, mirare neîncetată a cetelor îngerești;

Bucură-te, spaima cea prea grozavă a puterilor celor întunecate ale iadului;

Bucură-te, ceea ce ești întâmpinată în

văzduh de Heruvimii cei cu ochi mulți;

Bucură-te, ale cărei laude le cântă Serafimii cei cu câte șase aripi;

Bucură-te, prea bunule Acoperământ, căruia cu credință ne închinăm și noi neamul creștinesc;

Bucură-te bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 2:

Sfântul Andrei cu Epifanie, văzându-te în Biserică, în văzduh, rugându-te lui Dumnezeu pentru creștini, au cunoscut că tu ești Maica lui Hristos Dumnezeul nostru și căzând la pământ, cu credință s-au închinat sfântului tău Acoperământ, cântând: Aliluia!

Icosul 2:

Înțelegere neînțeleasă ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară, întru apărarea poporului celui ortodox, pentru aceasta vrăjmașii noștri nu se pricep cât de puternică este rugăciunea Maicii lui Dumnezeu, însă noi bine știind

atotputernica ta apărare, cântăm către tine cu umilință, unele ca acestea:

Bucură-te, cea prea milostivă, mângâietoarea tuturor celor scârbiți și împovărați;

Bucură-te, povățuitoarea neadormită a tuturor celor robiți și rătăciți;

Bucură-te, ceea ce cu rugăciunile tale degrabă potolești mânia lui Dumnezeu cea cu dreptate pornită asupra noastră;

Bucură-te, ceea ce, cu atotputernică amenințarea ta, potolești patimile noastre cele rele;

Bucură-te, puternică deșteptare a conștiințelor celor adormite;

Bucură-te, cea prin care iadul suspină și duhurile răutății tremură;

Bucură-te, prin care se deschid nouă credincioșilor porțile raiului;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 3:

Puterea Celui Prea Înalt umbrește pe cei ce cu credință și cu evlavie scapă la prea pu-

ternicul tău Acoperământ, căci numai ție uneia, Preasfântă și Preacurată Maică a lui Dumnezeu, s-a dat de a se împlini toate cererile tale. Pentru aceasta credincioșii de toate vârstele te slăvesc pe tine și pe Fiul tău cântând : Aliluia!

Icosul 3:

Având bogăție de milostivire neîmpuținată tuturor până la marginile pământului le întinzi mână de ajutor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Bolnavilor le dai vindecare, celor ce pătimesc alinare, orbilor vedere și tuturor le dai toate, fiecăruia după a lor trebuință. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm ție:

Bucură-te, tăria nesurpată și ocrotirea tuturor creștinilor;

Bucură-te, cea mai întâi înfrumusețare a sfintelor lăcașuri și altare;

Bucură-te, îngrădirea cea sigură a tronurilor împărătești;

Bucură-te, ajutătoarea neadormită a căpeteniilor de orașe;

Bucură-te, arhistrategă nebiruită a oștilor creștinești;

Bucură-te, oglindă sfântă a dreptății pentru judecătorii cei nemitarnici;

Bucură-te, minte desăvârșită a învățătorilor;

Bucură-te, binecuvântarea caselor și a familiilor celor evlavioase;

Bucură-te bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 4:

Fiind cuprinși de viforul multor nevoi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, tu ne ajută nouă. Stând înaintea feței altarului Domnului și ridicând mâinile tale, roagă-te ca Domnul, Împăratul slavei să caute la nevrednica noastră rugăciune și să asculte cererile celor ce cheamă numele tău cel sfânt și cântă Fiului tău : Aliluia!

Icosul 4:

Auzit-a Domnul Dumnezeu pe Isus al lui Navi rugându-se și a poruncit soarelui de a

stat până ce s-a răzbunat asupra vrăjmașilor lui. Aude și acum Domnul Iisus rugăciunile tale, Împărăteasă aleasă a Duhului Sfânt, pentru aceasta și noi păcătoșii, nădăjduind la Acoperământul tău, îndrăznim a cânta ție ca Maicii lui Dumnezeu unele ca acestea:

Bucură-te, cea luminată de Soarele cel veșnic care ne luminează pe noi cu lumina cea neînserată;

Bucură-te, ceea ce ai luminat tot pământul cu strălucirea preacuratului tău suflet;

Bucură-te, ceea ce ai veselit toate cerurile prin curăția trupului tău;

Bucură-te, Acoperământul și păstrarea sfintelor lăcașuri ale lui Hristos;

Bucură-te, luminarea și înțelepțirea păstorilor celor credincioși ai bisericii;

Bucură-te, povățuitoarea monahilor și a monahiilor care neîncetat slujesc lui Dumnezeu;

Bucură-te, liniștea cea netulburată a bătrânilor celor evlavioși;

Bucură-te, veselia cea tainică a fecioarelor și a văduvelor ce trăiesc în curăție;

Bucură-te bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 5:

Văzătorul de Dumnezeu Moise luptând oarecând asupra lui Amalic, când ridica mâinile, Israil biruia, iar când le lăsa în jos atunci Amalic învingea, însă, ajutat de cei ce-l susțineau, a biruit pe vrăjmași. Tu însă, Maică a lui Dumnezeu, ridicând mâinile tale la rugăciune către Fiul tău, deși nesusținută de nimeni, dar totdeauna biruiești pe vrăjmașii creștinilor și ești scut nebiruit nouă celor ce-ți cântăm : Aliluia!

Icosul 5:

Văzându-te pe tine cetele Sfinților stând în văzduh în Biserica din Vlaherne, ridicând mâinile la rugăciune către Fiul tău și Dumnezeul nostru, Arhanghelii cu Îngerii cântau ție cântare de mulțumire; deci prin mâinile tale cele mai sfinte decât ale lui Moise întărește-ne și pe noi cei ce cu umilință cântăm ție:

Bucură-te, cea ale cărei mâini sunt ținute la rugăciune de însăși dragostea și milostivirea ta cea către noi;

Bucură-te, că înaintea ta nu pot să stea vrăjmașii noștri văzuți și nevăzuți;

Bucură-te, ceea ce izgonești din sufletul nostru patimile și poftele cele rele și spurcate;

Bucură-te, ceea ce fără de ardere ții pe mâinile tale focul cel Dumnezeiesc al lui Hristos și pe noi cei reci ne aprinzi cu el;

Bucură-te, aleasă încununare a celor ce, cu întreagă înțelepciune, se luptă împotriva patimilor;

Bucură-te, convorbirea cea de-a pururea cu cei ce se nevoiesc în post și în tăcere;

Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor obosiți de mâhnire și de întristare;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 6:

Propovăduitor al harului tău celui neîmpuținat și al milelor tale s-a arătat Sfântul Romano, dulce cântătorul, când în vis a primit de la tine o foaie de hârtie spre mâncare, prin care, înțelepțindu-se, a început a cânta cu înțelepciune întru slava ta și a scris laude

Sfinților, cântând cu credință: Aliluia!

Icosul 6:

Strălucit-ai Fecioară a lui Dumnezeu, din aurora dreptății, Soarele cel adevărat, luminând pe toți cu înțelepciune de la Dumnezeu Fiul tău și aducând la cunoștința adevărului pe cei ce cu credință cântă ție:

Bucură-te, ceea ce ai născut cu trup pe Hristos, puterea și înțelepciunea dumnezeiască;

Bucură-te, ceea ce ai rușinat înțelepciunea cea deșartă a lumii acesteia și pe cei orbiți de dânsa îi povățuiești la calea mântuirii;

Bucură-te, păstrarea dreptei credințe și învățătoarea dogmelor celor ortodoxe;

Bucură-te, ceea ce tai eresurile și rătăcirile cele pierzătoare;

Bucură-te, ceea ce știi cele cu anevoie de prevăzut, și la vreme le spui celor ce se cuvine;

Bucură-te, ceea ce rușinezi pe cei mincinoși și ghiciturile cele deșarte;

Bucură-te, ceea ce în ceasul nedumeririlor, ne pui în minte gândul cel bun;

Bucură-te, ceea ce ne oprești de la deprin-

derile vătămătoare și de la faptele cele rele;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 7:

Domnul atotvăzătorul, îndelung-răbdătorul, voind să arate adâncul cel nemărginit al iubirii Sale de oameni, te-a ales pe tine pentru a fi Lui Maică și te-a făcut pe tine creștinilor apărătoare nebiruită. Că după judecata lui Dumnezeu, chiar de ar fi cineva vrednic de osândă, totuși prin Acoperământul tău cel puternic, capătă vreme de pocăință și cântă ție : Aliluia!

Icosul 7:

Minunate a arătat Domnul faptele Sale întru tine, Preacurata Maica Sa, când s-a arătat prea minunatul Acoperământ în mâinile tale, luminând mai mult decât razele soarelui, acoperind pe poporul ce era în Biserica din Vlaherne. Deci văzând ei acest semn al milostivei tale apărări, cuprinși de spaimă și

de bucurie, toți au cântat ție:

Bucură-te, Acoperământul nefăcut de mână, care, ca norul te-ai întins peste toată lumea;

Bucură-te, ceea ce ai ținut pe mâinile tale pe Fiul și veșnicul Arhiereu;

Bucură-te, că prin aceasta ne arăți milă și har nouă în Biserica cea Ortodoxă;

Bucură-te, stâlp de nor care ne acoperi pe noi credincioșii, ferindu-ne de toate ispitele și de smintelile lumești;

Bucură-te, stâlp de foc, care ne arăți nouă tuturor calea mântuirii, chiar și în mijlocul negurii păcatelor;

Bucură-te, vădită întărire a creștinilor nevoitori;

Bucură-te, înțelepțire tainică a robilor lui Dumnezeu, celor tăinuiți în mijlocul lumii;

Bucură-te, ceea ce pe mine cel gol de fapte bune nu mă părăsești, ci cu acoperământul și cu harul tău mă miluiești;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 8:

Pre tine ceea ce te-ai arătat din cer în Biserica din Vlaherne, Îngerii te-au cântat, Apostolii te-au preaslăvit, soborul ierarhilor și al cuvioșilor și ceata sfintelor femei te-au lăudat, Înaintemergătorul și cu Teologul s-au închinat, iar poporul ce era în biserică, cu veselie ți-au cântat : Aliluia!

Icosul 8:

Domnul, Cel ce stăpânește toate cele de sus și cele de jos, văzându-te pe tine Maica Sa, stând în biserică și cu umilință rugându-te Lui, a zis: cere, o, Maica mea, că nu mă voi întoarce despre tine, ci voi îndeplini cererile tale și voi milui pe toți care cântă ție:

Bucură-te, chivot al Legii în care se păstrează sfințirea a tot neamul omenesc;

Bucură-te, năstrapă prea sfântă în care, celor flămânzi de dreptate, li se păstrează pâinea vieții celei veșnice;

Bucură-te, vasule cu totul de aur, în care s-a gătit pentru noi trupul și sângele Mielu-

lui celui Dumnezeiesc;

Bucură-te, ceea ce iei în atotputernicele tale mâini pe cei părăsiți de doctori;

Bucură-te, ceea ce ridici din patul durerii pe cei slăbiți cu trupul, dar nu cu duhul și cu credința;

Bucură-te, ceea ce dai înțelegere și lumină celor ce sunt întunecați la minte;

Bucură-te, ceea ce cu înțelepciunea ta ne împiedici din calea cea rea a păcatelor și a patimilor;

Bucură-te bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 9:

Toată firea îngerească aduce laudă ție, pentru că ești cu adevărat Maica lui Dumnezeu și apărătoarea tuturor celor ce se roagă ție. Tu, cu Acoperământul tău cel dumnezeiesc, pe cei drepți îi veselești, pe păcătoși îi aperi, pe cei din primejdii îi izbăvești și te rogi pentru toți credincioșii care cântă ție: Aliluia!

Icosul 9:

Ritorii cei mult vorbitori, ca niște pești fără de glas, nu se pricep cum să laude după vrednicie serbarea ta cea mare a preacinstitului tău Acoperământ căci toate cele grăite de dânșii nu sunt în stare a număra îndurările tale. Dar noi văzând nenumăratele tale binefaceri, cu bucurie cântăm ție:

Bucură-te, ceea ce ne păzești de molimă și de bolile cele aducătoare de moarte;

Bucură-te, ceea ce păzești orașele și satele de cutremurul cel năprasnic al pământului;

Bucură-te, ceea ce cu mână tare din revărsarea apelor și din cufundare ne izbăvești pe noi;

Bucură-te, ceea ce cu roua rugăciunilor tale, ne izbăvești pe noi de arderea focului;

Bucură-te, ceea ce ne scapi de foametea cea duhovnicească și trupească, hrănindu-ne cu pâinea vieții;

Bucură-te, ceea ce abați de la capul nostru loviturile fulgerului și ale trăsnetului;

Bucură-te, ceea ce ne mântuiești pe noi de năvălirea celor de alt neam și de ucigașii

cei tăinuiți;

Bucură-te, ceea ce prin pace și prin dragoste, ne izbăvești de vrăjmașii cei de o credință cu noi, și de vrăjmășia casnică;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 10:

Vrând să mântuiască neamul omenesc din înșelăciunea vrăjmașului, Domnul cel iubitor de oameni, te-a dăruit pe tine să fii Maică nouă pământenilor. Tu să fii nouă ajutor, acoperământ și scutire, celor întristați mângâiere, celor scârbiți bucurie, celor asupriți apărătoare și să scoți din adâncul păcatelor pe toți cei ce-ți cântă: Aliluia!

Icosul 10:

Preasfântă Împărăteasă, cu îngerii stai împreună și te rogi, zicând: Împărate ceresc, primește pe tot omul ce se roagă Ție și cheamă numele meu în ajutor ca să nu plece nimeni de la fața mea, neajutat și neascultat.

Această rugăciune auzind-o adunarea sfinților, cu mulțumire strigăm ție:

Bucură-te, ceea ce dăruiești cu roduri binecuvântate pe cei ce lucrează cu dreptate și cu inimă curată;

Bucură-te, ajutătoarea și răsplătitoarea tuturor celor ce fac negustorie cu dreptate;

Bucură-te, mustrarea tuturor călcătorilor de jurământ și a celor ce agonisesc cu nedreptate;

Bucură-te, grabnică ajutătoare celor ce sunt în primejdii pe uscat și pe ape;

Bucură-te, ceea ce veselești cu roadele credinței pe părinții cei fără de copii;

Bucură-te, hrănitoarea cea nevăzută a sărmanilor;

Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor ce sunt robiți și izgoniți;

Bucură-te, îngrijitoarea cea neadormită a celor ce sunt în legături și în temnițe;

Bucură-te bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 11:

Cântarea noastră cea cu umilință auzind-o

ia aminte la smerita noastră rugăciune, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că pe tine te rugăm, nu trece cu vederea glasul robilor tăi. La tine năzuim în năpaste, în scârbe și în necazurile noastre și înaintea ta stând, cu lacrimi ne rugăm și cântăm ție: Aliluia!

Icosul 11:

Făclie primitoare de lumină, văzându-te pe tine la rugăciune în văzduh, în Biserica din Vlaherne, poporul ce era de față a strigat: „De unde este nouă aceasta ca să vină Maica Domnului nostru aici?". Iar Sfântul Andrei, cu Epifanie, cu smerenie către tine se rugau, zicând:

Bucură-te, dătătoarea cea fără de zavistie, a tuturor darurilor celor pământești și sufletești;

Bucură-te, credincioasă solitoare a păcătoșilor celor ce pun început de pocăință;

Bucură-te, pururea împreună ajutătoare, a celor ce se luptă împotriva patimilor și a curselor diavolești;

Bucură-te, nevăzută îmblânzire a stăpânilor celor tirani și cu nărav de fiară;

Bucură-te, repaus și bucurie tainică a robilor celor blânzi și primitori;

Bucură-te, liniștea prea dorită a căsătoriților celor credincioși;

Bucură-te, grabnică și fără suferință dezlegare a maicilor celor născătoare de prunci;

Bucură-te, ajutătoarea noastră bună în ceasul sfârșitului nostru;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 12:

Harul cel Dumnezeiesc, cere-l nouă de la Fiul tău și Dumnezeul nostru. Întinde nouă mână de ajutor. Depărtează de la noi pe tot vrăjmașul și potrivnicul. Împacă viața noastră ca să nu pierim cumplit și fără de pocăință și primește-ne în sălașele cele veșnice, ocrotitoarea noastră, ca bucurându-ne să strigăm: Aliluia!

Icosul 12:

Cântând puternicul tău Acoperământ, te lăudăm ca pe o mare solitoare a noastră și

ne închinăm ție, ceea ce te rogi pentru creștini. Noi credem și nădăjduim, că vei cere de la Fiul tău și Dumnezeul nostru, bucuria cea vremelnică și cea veșnică, nouă tuturor, celor ce cu dragoste cântăm ție:

Bucură-te, tare apărătoare a toată lumea;

Bucură-te, sfințirea tuturor stihiilor cerești și pământești;

Bucură-te, binecuvântarea tuturor timpurilor anului;

Bucură-te, călcarea curselor și ispitelor ce vin de la trup, de la lume și de la diavol;

Bucură-te, prea puternică, împăcarea celor învrăjbiți;

Bucură-te, ceea ce te înduri de cei disprețuiți și lepădați;

Bucură-te, ceea ce ridici din groapa pierzării pe cei deznădăjduiți;

Bucură-te, bucuria noastră, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condacul 13:

O, preacântată Stăpână, preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, la tine ri-

dic ochii sufletului și ai trupului meu, către tine întind mâinile mele cele slabe și din adâncul inimii strig ție : Caută la credința sufletului meu. Acoperă-mă cu atotputernicul tău Acoperământ și mă izbăvește de toate nevoile; iar în ceasul sfârșitului meu să stai lângă mine, o, întru tot bună Stăpână și mă izbăvește de chinurile cele gătite pentru păcatele mele, ca, mântuindu-mă, pururea să cânt ție: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi zicem **Icosul 1** și **Condacul 1** și Cuvine-se cu adevărat… Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru și sfârșitul obișnuit.

RUGĂCIUNE CĂTRE PREA SFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

O!, Preacurată Maică a Domnului, a puterilor celor de sus, Împărăteasa cerului și a pământului, atotputernică, apărătoarea și tăria noastră, primește această cântare de laudă și

de mulțumire de la noi nevrednicii robii tăi.

Înalță rugăciunile noastre la Tronul lui Dumnezeu și Fiul tău ca să fie milostiv nedreptăților noastre. Să adauge harul Sau tuturor celor ce cinstesc preacinstitul tău nume și cu credință și cu dragoste se închină făcătoarei de minuni icoanei tale. Că nu suntem vrednici să fim miluiți de Dânsul, dacă tu Stăpâna nu-L vei milostivi asupra noastră. Ție toate sunt cu putință de la Dânsul și pentru aceasta năzuim la tine, că ești acoperitoarea noastră și grabnică ajutătoare.

Auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm ție, ocrotește-ne cu atotputernicul tău Acoperământ și cere de la Dumnezeu Fiul tău, să dea păstorilor noștri sfințenie ca să privegheze și să ocârmuiască sufletele noastre; ocârmuitorilor de orașe înțelepciune și putere, judecătorilor dreptate și necăutare la față, învățătorilor minte și smerită înțelepciune, soților dragoste și conglăsuire, fiilor ascultare, asupriților răbdare, asupritorilor frică de Dumnezeu, celor scârbiți răbdare și bucurie duhovnicească, benchetuitorilor înfrânare, și

nouă tuturor, duhul înțelepciunii și al cucerniciei, duhul milostivirii și al blândeții, duhul curăției și al dreptății.

Așa, Doamnă preasfântă, milostivește-te asupra noastră și asupra neputinciosului tău popor. Pe cei rătăciți povățuiește-i pe calea cea bună, pe cei bătrâni îi sprijinește, pe prunci îi păzește și pe noi pe toți ne apără și ne ocrotește cu milostivirea ta. Pe toți scoate-ne din adâncul păcatului și ne luminează ochii inimii noastre spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici în această viață, iar la înfricoșata judecată să te rogi pentru noi către Fiul tău și Dumnezeul nostru. Că tu, Doamnă, ești slava celor cerești și nădejdea pământenilor. Tu ești după Dumnezeu nădejdea și apărătoarea noastră a tuturor celor ce ne rugăm ție cu credință. Deci ne rugăm ție, atotputernică ajutătoarea noastră și ție ne încredințăm pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Împărăteasa mea cea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bu-

curia scârbiților și acoperitoarea necăjiților, vezi-mi nevoia, vezi-mi scârba, ajută-mi ca unui neputincios, hrănește-mă ca pe un străin, necazul meu îl știi, deci îl dezleagă precum voiești, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâiere bună, ci numai pe tine Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. *Amin!*

Preacurată Doamnă, Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poți face tot binele, primește aceste cinstite daruri care se cuvin numai ție, de la noi nevrednicii robii tăi, ceea ce ești aleasă din toate neamurile și te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cerești și pământești, căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor și prin tine am cunoscut pe Dumnezeu și ne-am învrednicit Sfântului Trup și Preacuratului Său Sânge. Pentru aceasta, fericită ești între neamurile neamurilor, ceea ce ești de Dumnezeu fericită, mai luminată decât Heruvimii și mai cinstită decât Serafimii. Și acum, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară întru tot lăudată, nu înceta a te ruga pen-

tru nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de sfatul celui înșelător și de toată primejdia și să fim păziți nevătămați de toată lovirea cea veninată a diavolului. Păzește-ne până în sfârșit cu rugăciunile tale neosândiți, ca prin pază și cu ajutorul tău fiind mântuiți, slavă, laudă, mulțumită și închinăciune pentru toate să înălțăm Unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

ACATISTUL SFINTELOR ȘI MÂNTUITOARELOR PATIMI ALE DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

(Ajutător şi dătător de pocăinţă, umilinţă şi iertare de păcate)

- POVĂȚUIRE -

Acest Acatist al Sfintelor și Mântuitoarelor Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos se citește cu precădere în Sfântul și Marele Post al Paștelui.

De asemenea, el se poate citi oricând simte omul nevoia de a se umili înaintea lui Dumnezeu și de a-I cere pocăință și iertare de păcate.

Este aducător de lacrimi și zdrobire de inimă și este recomandat tuturor celor ce doresc mântuirea în Iisus Hristos Domnul.

Vezi Rugăciunile începătoare de la

pag. 149 care se rostesc la începutul fiecărui acatist. Apoi Troparul Sfintelor și Mântuitoarelor Patimi:

Astăzi s-a spânzurat pe lemn Cel ce a spânzurat pământul pe ape. Cu cunună de spini a fost încununat Împăratul îngerilor. Cu porfiră mincinoasă a fost îmbrăcat Cel ce îmbracă cerul cu nori. Lovire peste obraz a luat Cel ce a eliberat în Iordan pe Adam. Cu piroane a fost pironit Mirele Bisericii. Cu sulița a fost împuns Fiul Fecioarei.

Închinămu-ne Patimilor Tale, Hristoase, arată-ne nouă și slăvită Învierea Ta. *(de 3 ori)*

Apoi:

Slavă... Și acum... Troparul Născătoarei de Dumnezeu: Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută... Doamne miluiește (de 3 ori)... *Slavă... Și acum...* Psalmul 50 ...

Apoi:

Condacul 1:

Apărătorul cel mare și Domn al cerului și al pământului, pe Tine, Împăratul cel nemuri-

tor, văzându-te răstignit pe Cruce, făptura toată s-a schimbat, Cerul s-a înspăimântat, temeliile pământului s-au clătinat. Iar noi, nevrednicii, închinăciune de mulțumire aducând patimilor Tale pentru noi, cu tâlharul strigăm Ție: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne întru Împărăția Ta! Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, mântuiește-ne!

Icosul 1:

Dumnezeu fiind, pentru mine om Te-ai făcut și pe mine, omul cel omorât de păcate, cu Trupul și Sângele Tău cel făcător de viață, m-ai înviat. Drept aceea Ție, Căruia ne-ai arătat atâta dragoste, cu mulțumire strigăm:

Iisuse, Dumnezeule, dragostea cea mai înainte de veci, Cel ce pentru neamul pământesc ai binevoit a pătimi;

Iisuse, Cel ce trup ca al nostru ai luat și cu moartea Ta stăpânirea morții ai stricat;

Iisuse, Cel ce cu rănile Tale lumea ai răscumpărat;

Iisuse, Mântuitorule, întărește-ne în ispite;

Iisuse, Cel ce ai biruit puterile întunericului, luminează-ne;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne întru Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul 2:

Văzându-Te pe Tine Îngerul în grădina Ghetsemani, în rugăciuni nevoindu-Te până la sudoare de sânge, stând înaintea Ta, Te întărea, când Te îngreunau ca o sarcină păcatele noastre. Căci Tu, pe Adam ridicându-l, l-ai adus înaintea Tatălui, plecându-Ți genunchii și rugându-Te. Pentru aceasta cu smerenie, cu credință și cu dragoste Îți cântăm Ție: Aliluia!

Icosul 2:

Înțelegerea cea neînțeleasă a patimii Tale celei de voie n-au înțeles-o iudeii. Pentru aceea, când Te căutau pe Tine noaptea cu făclii, le-ai zis lor: „ Eu sunt”, iar ei, deși au căzut la pământ, după aceea Te-au dus legat la judecată. Dar noi, cazând cu umilință și cu dragoste, strigăm Ție:

Iisuse, Cel ce ești Lumina lumii, ai fost urât de toată lumea cea vicleană;

Iisuse, Cel ce locuiești întru lumina cea neapropiată, ai fost prins de stăpânitorii întunericului;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ești fără de moarte, de fiul pierzării ai fost dat la moarte;

Iisuse, Cel ce dăruiești tuturor în dar, ai fost vândut pentru treizeci de arginți;

Iisuse, Cel fără de vicleșug, de vânzătorul Iuda cu vicleșug ai fost sărutat;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-mă întru Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul 3:

Cu puterea dumnezeirii Tale ai arătat dinainte lepădarea cea de trei ori a ucenicului Tău. Dar el, deși s-a lepădat de Tine cu jurământ, după aceea, când Te-a văzut în casa Arhiereului pe Tine, Domnul și Învățătorul lui, a plâns cu amar. Caută dar și spre mine,

Doamne, și inima mea cea împietrită umple-o de dragostea Ta, iar ochilor mei dă-le lacrimi de pocăință, ca să-mi spăl păcatele mele, strigând către Tine: Aliluia!

Icosul 3:

Având cu adevărat stăpânire ca un Arhiereu în veac, după rânduiala lui Melchisedec, ai stat înaintea arhiereului Caiafa cel fără de lege, Tu Cel ce ești Domnul și Stăpânul tuturor, primind să fii chinuit de cei pe care Însuți i-ai zidit; pentru aceasta primește acum de la noi această rugăciune:

Iisuse, Cel ce ești dorirea tuturor, dacă, pentru frică, Apostolul Petru de Tine s-a lepădat, nu mă lepăda pe mine, păcătosul, ci mă mântuiește;

Iisuse, ajuta-mă să nu mă lepăd de Tine;

Iisuse, Cel ce ești fără de preț, dar cu preț ai fost vândut, scăpa-mă și pe mine de vrăjmași;

Iisuse, Arhiereule, Cel ce în Sfânta Sfintelor ai intrat, curățește-mă și pe mine cu sfânt Sângele Tău de toate întinăciunile trupești și sufletești;

Iisuse, Cel ce ai fost legat, dar singur ai puterea de a lega și dezlega, dezleagă păcatele mele cele multe;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-mă întru Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul 4:

Iudeii, cu viforul uciderii lui Hristos suflând și glasul tatălui minciunii ascultând, al diavolului cel ucigător de oameni, Te-au lepădat pe Tine, Cel ce ești Calea, Adevărul și Viața cea adevărată. Iar noi pe Tine, Hristoase, puterea lui Dumnezeu în care sunt tăinuite toate vistieriile înțelepciunii, mărturisindu-te, strigăm către Tine: Aliluia!

Icosul 4:

Auzind Pilat blândețea graiurilor Tale, Te-a dat ca pe un vrednic de moarte spre răstignire, deși singur a mărturisit că nici o vină n-a aflat întru Tine. Mâinile și-a spălat,

însa inima și-a întinat-o, iar noi minunându-ne de taina Pătimirii Tale celei de voie, cu umilință strigăm către Tine:

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu și al Fecioarei, muncit ai fost de fii celor fără de lege;

Iisuse, Cel ce îmbraci cu podoaba cerul și pământul, gol ai fost și batjocorit;

Iisuse, Cel ce speli rănile păcatelor, rănit ai fost;

Iisuse, Împăratul tuturor, în loc de dragoste și mulțumire, chinuri aspre de la fii lui Israil ai primit;

Iisuse, Cel ce pentru noi ai fost chinuit și batjocorit și rănit, tămăduiește rănile sufletelor și trupurilor noastre;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul 5:

Cu sângele rănilor Tale Te-ai îmbrăcat, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină. Știu cu Proorocul, știu cu adevărat pentru

ce sunt roșite hainele Tale; eu, Doamne, cu păcatele mele Te-am rănit pe Tine; încă Ție, Celui ce ai fost rănit pentru mine, Iți strig cu credință: Aliluia!

Icosul 5:

Văzându-Te pe Tine cu duhul mai-înainte-grăitorul-de-Dumnezeu Isaia, plin de răni și fără de cinste, înspăimântat fiind a strigat: „ Văzutu-L-am pe El și nu avea chip, nici frumusețe". Iar noi, privindu-Te răstignit pe cruce, cu credință strigăm:

Iisuse, Cel ce pentru noi necinste ai răbdat, cu slavă și cu cinste L-ai încununat pe om;

Iisuse, Cel ce pălmuit ai fost pe față, spre a Cărui față Îngerii a căuta nu pot;

Iisuse, Care cu trestia ai fost bătut peste cap, pleacă-mi spre smerenie capul meu;

Iisuse, Cel ce ochii cei prealuminoși cu sânge i-ai avut întunecați, întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunile lumii;

Iisuse, Care ai fost bătut și cu toate mădularele dureri ai suferit, fă-mă întreg și sănătos;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne

în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul 6:

Propovăduitor al nevoinței Tale s-a arătat Pilat, arătând poporului că nimic vrednic de moarte nu se află întru Tine, dar iudeii ca niște fiare sălbatice, văzând sângele Tău, scrâșneau din dinți strigând: „Răstignește-L”, iar noi, sărutând preacuratele Tale răni, cântăm: Aliluia!

Icosul 6:

Strălucit-ai la arătare spre mirarea îngerilor și a oamenilor. Pilat pentru Tine a grăit „ Iată Omul!”. Veniți dar cu toții, să ne închinăm Domnului Iisus, Celui ce pentru noi a fost batjocorit, și să-I strigăm:

Iisuse, Făcătorul și Judecătorul tuturor, Tu Te-ai lăsat judecat și chinuit de cei ce prin Tine s-au zidit;

Iisuse, dătătorul înțelepciunii, celor fără

de minte răspuns nu ai dat;

Iisuse, Cel ce tămăduiești pe cei bolnavi de păcate, dă-mi alinare prin pocăință;

Iisuse, Păstorul cel Bun, Cel ce ai fost batjocorit de demoni, umple inima mea de dragostea Ta;

Iisuse, primește-mă în ceata aleșilor Tăi;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul 7:

Vrând să izbăvești pe om din robia vrăjmașului, Te-ai smerit pe Tine înaintea vrăjmașilor Tăi, Iisuse, și ca un miel fără de glas, spre junghiere ai fost adus, răni pretutindeni răbdând, ca întru totul să-l vindeci pe omul care Iți cântă: Aliluia!

Icosul 7:

Îndelungă răbdare ai avut când ostașii Te batjocoreau, după porunca judecătorului

nedrept, cu răni cumplite chinuind trupul Tău, care s-a umplut în întregime de sânge; pentru aceasta cu lacrimi de umilință strigăm Ție:

Iisuse, Iubitorule de oameni, care de oameni cu spini ai fost încununat;

Iisuse, Cel fără de patimă, care grele patimi ai răbdat ca pe noi din patimă să ne izbăvești;

Iisuse, Mântuitorul nostru, mântuiește-ne pe noi cei vrednici de toată osânda;

Iisuse, sprijinitorul și întăritorul nostru, Care ai fost părăsit de toți, întărește-ne pe noi, robii Tăi;

Iisuse, bucuria noastră, Cel ce tare ai fost necăjit de oameni, veselește-ne pe noi;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul 8:

În chip minunat s-au arătat Ție Moise și Ilie pe Muntele Taborului, grăind des-

pre moartea Ta pe care aveai să o pătimești în Ierusalim; acolo văzând slava Ta, iar aici mântuirea primind-o, cântăm: Aliluia!

Icosul 8:

Pentru mulțimea păcatelor mele ocări și chinuri ai răbdat, Hristoase, pretutindeni de cei răi ai fost gonit, ca unii ce Te socoteau a fi împotriva Ceazarului, iar alții ca pe un făcător de rele Te judecau, încât strigau: „ Ia-L și răstignește-L!” Dar noi pe Tine, Domnul cel răstignit pentru mântuirea noastră, din adâncul inimii Te rugăm:

Iisuse, Judecătorul nostru, Care cu nedreptate ai fost judecat, nu ne judeca pe noi după faptele noastre;

Iisuse, ajutorul meu, Cel ce ai pătimit pe Cruce, în ceasul necazurilor nu ne lăsa pe noi;

Iisuse, Care ai strigat către Tatăl pentru ajutor, ajută-ne în neputințele noastre;

Iisuse, Mântuitorul nostru, Care necinste ai primit, nu ne lipsi de slava Ta, ci ne mântuiește;

Iisuse, Cel ce ne-ai învățat adevărata smerenie, nu ne lepăda pe noi;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul 9:

Toata firea s-a clătinat, văzându-Te pe Tine răstignit pe Cruce, soarele în cer razele și-a ascuns, pământul s-a cutremurat, catapeteasma templului s-a despicat, pietrele s-au sfărmat, iadul pe morți i-a scos afară, iar noi, cu credință și cu smerenie închinându-ne Sfintelor Tale Patimi, cântăm: Aliluia!

Icosul 9:

Ritorii cei mult vorbitori, deși mult grăiesc, nu pot să dea mulțumire vrednică dumnezeieștilor Tale Patimi, iar sufletul și trupul nostru, inima și toate mădularele noastre, cu umilință se roagă către Tine, Iubitorule de oameni:

Iisuse, Cel ce pironit fiind pe Cruce mâinile către toți ai întins, pironește și zapisul greșelilor noastre;

Iisuse, Mielul lui Dumnezeu, Cel ce în coastă ai fost împuns, învrednicește-ne a intra în cămara Ta cea cerească;

Iisuse, Cel ce ai fost răstignit, răstignește păcatele și patimile noastre;

Iisuse, Cel ce Te-ai săvârșit în munci, dăne nouă să nu judecăm și să nu osândim pe nimeni;

Iisuse, Mult-milostive, să nu cadă peste noi osânda Ta;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul 10:

Vrând să mântuiești lumea, ai tămăduit, Doamne, orbii, șchiopii, surzii și leproșii, duhurile cele rele le-ai izgonit, iar cei nerecunoscători cu răutate chinuindu-te, pe Cruce Te-au pironit, căci nu știau să cânte: Aliluia!

Icosul 10:

Împărate Preaveșnice, Iisuse, pătimit-ai

cu trupul pentru a noastră neînfrânare ca să ne speli de păcate, dându-ne nouă putința să urmăm sfintele Tale învățături și cu dragoste să strigăm:

Iisuse, dragostea cea fără de sfârșit, celor ce Te-au răstignit nu le-ai socotit păcatul;

Iisuse, Cel ce cu lacrimi și cu suspinuri Te-ai rugat, învață-ne pe noi să ne rugăm;

Iisuse, Cel ce toate proorocirile despre Tine le-ai împlinit, împlinește dorințele cele bune ale inimii noastre;

Iisuse, Cel ce Ți-ai dat duhul în mâinile Tatălui, primește în ceasul ieșirii și duhurile noastre;

Iisuse, Cel ce nu ai oprit împărțirea veșmintelor Tale, cu blândețe să desparți de trupuri sufletele noastre la vremea rânduită;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul 11:

Cântare cu totul umilită a adus Ție cea cu totul nevinovată, Maica Ta, zicând: „ Deși

pătimești pe Cruce, Te știu pe Tine din pântece ca pe Cel din Tatăl născut mai-nainte de Luceafăr, și văd că toată făptura cu Tine pătimește". Cel ce Ți-ai dat Duhul Părintelui Tău, primește și duhurile noastre și nu ne lăsa pe noi, cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia!

Icosul 11:

Cântăm suferința Ta cea de voie, ne închinăm Patimilor tale, Hristoase, și credem cu sutașul că ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. Iar când vei veni cu putere multă și cu slavă mare pe norii cerului, atunci nu ne rușina pe noi, cei ce suntem răscumpărați cu Sângele Tău și care Iți strigăm:

Iisuse, mult pătimitorule, izbăvește-ne pe noi de plânsul cel veșnic, pentru lacrimile Preacuratei Maicii Tale;

Iisuse, Cel ce de toți ai fost părăsit, nu ne părăsi pe noi în ceasul morții noastre;

Iisuse, primește-ne și pe noi ca pe Magdalena să sărutăm sfintele Tale picioare;

Iisuse, cu vânzătorul și cu cei ce Te-au răstignit pe tine, nu ne osândi pe noi, smeri-

ții Tăi robi;

Iisuse, fă-ne părtași bunătăților cerești;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul 12:

Dăruiește-ne har, dezlegătorule al tuturor datoriilor, Hristoase, și ne primește pe noi, cei ce cinstim Sfintele Tale Patimi, precum ai primit pe Pavel și pe cei ce Te-au slăvit pe tine, șterge păcatele noastre, curățește-ne, sfințește-ne și ne mântuiește pe noi, cei ce cu credință, cu smerenie și cu dragoste cântăm Ție: Aliluia!

Icosul 12:

Cinstind și slăvind Patima Ta, Hristoase, Te lăudăm și credem împreună cu Toma că Domn și Dumnezeu ești, Cel ce vei judeca viii și morții; învrednicește-ne, Doamne, Împărăției Tale celei veșnice pe noi, cei ce stri-

găm către Tine:

Iisuse, Cel ce pentru noi ai pătimit, izbăvește-ne din necazuri, din patimi și din nevoi;

Iisuse, Cel ce ai fost batjocorit, scapă-ne pe noi de batjocura vrăjmașilor noștri;

Iisuse, Cel ce ai fost biciuit, nu ne pedepsi pe noi, pentru păcatele noastre, ci ne mântuiește;

Iisuse, Cel ce Te-ai umilit, dă inimilor noastre umilință și smerenie, ca să ne mărturisim greșelile și păcatele noastre;

Iisuse, Cel ce ești dragostea cea netrecătoare, nu îngădui să fim biruiți de răutate;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, pomenește-ne în Împărăția Ta!

Iisuse, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne!

Condacul 13:

O, Iisuse Hristoase, Mielușelul lui Dumnezeu, Cel ce ridici păcatele lumii, primește această puțină rugăciune de mulțumire, pe care o aducem Ție, și cu mântuitoarele Tale Patimi, vindecă-ne pe noi de toată du-

rerea sufletească și trupească, izbăvește-ne cu Crucea Ta cea Sfântă de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți și, la sfârșitul vieții noastre, nu ne lăsa pe noi, izbăvindu-ne cu moartea Ta din veșnica moarte, să strigăm Ție: Aliluia!

(acest condac se zice de trei ori)

Apoi se zice **Icosul 1**: Dumnezeu fiind... și **Condacul 1**: Apărătorul cel mare... După aceea zicem această rugăciune:

Rugăciune pentru Sfintele Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu cel viu, Făcător al cerului și al pământului, Mântuitorul lumii, iată, noi, nevrednicii și păcătoșii, cu smerenie plecăm genunchii inimilor noastre înaintea măririi slavei tale și mulțumire Iți aducem, Împărate al tuturor și Doamne. Că bine ai voit ca un om a purta toate ostenelile, nevoile, ispitele și chinurile, ca să fii nouă pildă întru toate. Tu ai purtat toate întristările și necazurile fiind nouă ajutor, împreună-pătimitor și

Mântuitor. Știm, întru-tot-Îndurate Stăpâne, că pentru mântuirea noastră Crucea și Patimile ai răbdat, ca pe noi să ne răscumperi din robia cea cumplită a vrăjmașului.

Ce dar vom aduce Ție, Iubitorule de oameni, pentru toate câte ai pătimit pentru noi, păcătoșii? Sufletele și trupurile și toate cele bune de la Tine sunt și noi ai Tăi suntem. Numai la milostivirea Ta cea nemăsurată nădăjduim, Bune și Îndurate Doamne, lăudăm îndelungata Ta răbdare, mărim milostivirea Ta cea multă, închinându-ne Preacuratelor Patimi și cu toată dragostea sărutăm mâinile Tale, strigând: Miluiește-ne pe noi, robii Tăi, și fă să nu fie fără de roade întru noi Crucea Ta cea Sfântă și ca, împărtășindu-ne aici cu credință Patimilor Tale, să ne învrednicim a vedea și în ceruri slava Împărăției Tale, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

ACATISTUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC MINA

(Descoperitorul furtului)

- POVĂȚUIRE -

Acatistul Sfântului Mare Mucenic Mina se citește în special pentru cei ce sunt păgubiți, pentru cei ce li s-au furat diferite obiecte.

Atunci când cineva are un furt în casă trebuie să facă următoarele lucruri:

- să meargă să dea la cel puțin trei mânăstiri sau biserici (în special acolo unde se face slujbă zilnică și se pomenește pomelnicul) pe 40 de zile pomelnic.

- în aceste 40 de zile cel căruia i s-a furat din casă să citească Acatistul Sfântului Mare Mucenic Mina în fiecare zi. Ar fi mult mai bine să-l citească mai mulți din casă, fiecare pe rând.

- să se citească Acatistul Sfântului Mina

în genunchi cu o lumânare aprinsă și în fața icoanei lui (dacă este în casă).

- în cele 40 de zile, când se citește acatistul atât la biserică, cât și acasă în fiecare zi, este recomandabil, să se țină post în toată casa. Dacă nu se poate ține, 40 de zile la rând, post, atunci cel puțin Luni, Miercuri și Vineri. Dacă este paguba foarte mare necesită și un efort mare.

- să se facă cel puțin 30-50 de metanii la Sfântul Mina înainte sau după citirea acatistului. Când se face metanie se spune la fiecare: „Sfinte Mare Mucenic Mina roagă-te lui Dumnezeu pentru mine păcătosul, să mi se descopere paguba din casă”.

În acest fel, dacă se va ruga cel ce este păgubit cu toată familia sa, din toată inima, Sfântului Mare Mucenic Mina și va implica după cum am spus multe biserici să se roage pentru lucrul acesta și chiar mai multe persoane, rude sau cunoscuți, cu siguranță Dumnezeu prin Sfântul Mina va face milă cu persoana respectivă. Spunem aceste lucruri deoarece în Biserică avem exemple concrete de descoperire în chip minunat a atâtor furturi.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi. *Amin!*

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, Slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi! (de 3 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințeas-

că-se numele Tău, vie Împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființa, dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. *Amin!*

Doamne miluiește (de 3 ori).

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de niciun răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi, că în Tine am nădăjduit, nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururi și în vecii vecilor. Amin!

Ușa milostivirii deschide-o nouă binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară,

ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Simbolul Credinței

Cred întru-Unu Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor.

Și întru-Unu Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unu-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara, și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Fă-

cătorul, Care de la Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică; Mărturisesc Un Botez, spre iertarea păcatelor; Aștept învierea morților; Și viața veacului ce va să vie. *Amin!*

Slavă ... Și acum ...

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru. (*cu trei închinăciuni*)

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei

din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-i nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă ... Şi acum ... Aliluia ... (de 3 ori)

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori)

Tropar glasul al 4-lea:

Ca acela ce ești împreună vorbitor cu cei fără de trupuri și cu purtătorii de nevoință împreună petrecător, adunându-ne cu credință, te lăudăm pe tine, Mina, cerând pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

Slavă... Şi acum...

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu celor de pe pământ s-a arătat. Dumnezeu, întrupându-Se în unire neamestecată și crucea de bunăvoie pentru noi primind, prin care înviind pe cel dintâi zidit, au mântuit de moarte sufletele noastre.

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele

Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit;

inima înfrântă și smerită, Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Condacul 1:

Folositor și ajutător mare te-ai arătat lumii în primejdii, Mucenice, că pe mulți ai izbăvit de pagube: pe furi urmărind, pierderile depărtându-le și celor ce aleargă la tine cu credință împlinind cererea lor; pentru aceasta te rugăm, fii milostiv și nouă care îți cântăm: Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Icosul 1:

Întrupându-se cuvântul lui Dumnezeu s-a luminat făptura, și printr-Însul a izvorât mulțimea mucenicilor, care au pătimit până la sânge, făcându-se apărători celor neputincioși; pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, stea neapusă.

Bucură-te, rază de nematerialnic foc.

Bucură-te, lumina celor păgubiți.

Bucură-te, căderea celor răpitori.

Bucură-te, taina care destăinuiești nelegiuirea.

Bucură-te, stavilă care oprești rătăcirea.

Bucură-te, stâlp care împiedici necuviința.

Bucură-te, adânc care pierzi lăcomia.

Bucură-te, suflare care întărești inimile celor suferinzi.

Bucură-te, mână care descoperi prădăciunile.

Bucură-te, lanț care fereci pe făptuitorul celor rele.

Bucură-te, negură care întuneci gândurile necurate.

Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 2-lea:

Biruitor grabnic te-ai făcut prigonitorilor celor care voiau a răpi munca săracului amărât de soarta și a stinge ființa lui, fiind amenințat de întâmplări; pentru aceasta strigăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Să nu se învrednicească nelegiuiții a ne supune sub picioarele lor, Sfinte, când se pornesc asupra noastră ca valurile mării ce vin spumegând pe aripile vânturilor turbate; ci să cadă ca spicele țarinii de la fața ta și noi să te binecuvântăm, zicând:

Bucură-te, nădejdea noastră cea tare.

Bucură-te, căderea nelegiuiților vrăjmași.

Bucură-te, îngrădirea nesățioaselor fiare.

Bucură-te, înfrânarea mândrilor răpitori.

Bucură-te, că se cutremură cei ce calcă poruncile tale.

Bucură-te, că se ticăloșesc cei ce nu cinstesc minunile tale.

Bucură-te, că se chinuiesc cei ce nu cheamă într-ajutor numele tău.

Bucură-te, că se tulbură cei ce te amărăsc.

Bucură-te, că se laudă cei ce îți mulțumesc ție.

Bucură-te, că de mila ta toată făptura se veselește.

Bucură-te, că de îngrozirea ta toți cei ce au greșit se pocăiesc.

Bucură-te, izbăvitorul celor umiliți.
Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 3-lea:

Dreptatea și pacea având în cugetul tău, ai părăsit tabăra Frigiei, nemaiputând suferi ca să vezi închinăciunea la idoli. Pentru aceasta, suindu-te în munte, cu post și rugăciuni ți-ai curățit sufletul de păcate și te-ai întărit în credința Domnului nostru Iisus Hristos, cântând: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Păgânii, nemairăbdând urmările tale cele sfinte, prin care se defăima înșelăciunea lor cea idolească, căci propovăduind credința lui Hristos poporului și dovedind că El este Dumnezeu, Care face minuni, iar nu pietrele și arama, te-au supus la chinuri pe care le-ai primit cu dragoste. Pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, cel ce ai fost frecat peste tot trupul cu târsâne.

Bucură-te, cel ce pe urmă ai fost ars cu foc.

Bucură-te, cel ce ai răbdat usturimea ciulinilor.

Bucură-te, că ai fost străpuns peste tot cu sulițe.

Bucură-te, că ai suferit pe tâmplele tale ciocane de fier.

Bucură-te, că și alte munci ai suferit cu răbdare.

Bucură-te, că n-ai cârtit împotriva lui Dumnezeu pentru pătimirea ta.

Bucură-te, mai ales, că te-ai luptat cu bucurie împotriva trupului și a sângelui.

Bucură-te, că Alexandria s-a îngrozit de credința ta cea tare.

Bucură-te, că tiranii erau mustrați de cutezarea ta.

Bucură-te, că, nemaiavând cu ce te mai spăimânta, au poruncit să fii tăiat cu sabia.

Bucură-te, că mulți din privitori te binecuvântau zicând: Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 4-lea:

Fericita credință a Răsăritului ridicând în sfârșit crucea între popoarele păgâne, după căderea tiranilor vrăjmași ai creștinătății, s-a zidit în Alexandria biserica ta, Sfinte, de către un iubitor de Hristos cetățean, în vremea lui Constantin împăratul; și acolo au fost aduse rămășitele moaștelor tale, cărora ne închinăm cântând: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Glas ridicând către tine strigăm: Grăbește-te, Sfinte, a ne apăra; nu ne dezlipi nădejdile de mila ta cea mare; că unde vom năzui afară de tine să ne liniștim, după noianul păcatelor noastre, după Mântuitorul și preacurata lui Maică, decât la tine cel ce ai pătimit cu dragoste pentru Hristos și pentru a noastră mântuire; tinde-ți mâna ta spre noi, Mucenice, ca să te binecuvântam zicând:

Bucură-te, aflătorul lucrurilor pierdute.

Bucură-te, aducătorul lor în starea în care au fost.

Bucură-te, lauda cetățenilor cinstiți cu fapta.

Bucură-te, fericirea negutătorilor cu bune măsuri.

Bucură-te, păzitorul nedormit al satelor și al orașelor care suferă de pagube.

Bucură-te, scăparea celor amenințați de văpaie și de vifor.

Bucură-te, ușurarea popoarelor ce se amărăsc de năvălirile grozave și de asuprelile nedrepte.

Bucură-te, povățuitorul drumeților ce te cer în ajutor.

Bucură-te, izbăvirea oamenilor de moartea năprasnică.

Bucură-te, scăparea corăbiilor cuprinse de vijelie și de furturi.

Bucură-te, mângâierea a tot sufletul asuprit și amărât.

Bucură-te, și al nostru apărător grabnic în suferințe.

Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 5-lea:

Hrană de mântuire vieții noastre trimi-

te-ne nouă, Sfinte, de la Dumnezeu, ca să nu pierim de mulțimea patimilor ce se îndesesc în noi cu prisosință, că păcătoși suntem; dar care păcat sau ce mulțime de greșeli poate covârși vreodată nemărginita milostivire a lui Dumnezeu, având rugători cetele mucenicilor? Cu acelea împreună cântăm: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi, zice împăratul și Proorocul David. Pentru aceasta, smerindu-ne până la moarte, cădem către tine, Mare Mucenice Mina, să te rogi lui Dumnezeu pentru noi păcătoșii ca să ne liniștească durerile, biruind pe vrăjmașii care se luptă împotriva legilor Lui. Apropie-te, dar, Sfinte, apropie-te de noi cei ce pătimim ca să slăvim minunile tale, cântând:

Bucură-te, mijlocitor fierbinte al celor suferinzi către Dumnezeu.

Bucură-te, stăruitor grabnic către Dânsul.

Bucură-te, ajutor puternic pentru cei ce păzesc poruncile Lui.

Bucură-te, nădejde neruşinată a creştinilor.

Bucură-te, tămâie bineprimită la cer în rugăciune.

Bucură-te, vas ales al Sfintei Treimi.

Bucură-te, cel ce nu voieşti răutăţile oamenilor.

Bucură-te, cel ce plângi pentru nepriceperea lor.

Bucură-te, cel ce pururea îi indemni la fapte bune.

Bucură-te, că îi povăţuieşti a vieţui în unire şi dragoste.

Bucură-te, că pe mulţi i-ai adus la pocăinţă.

Bucură-te, că pentru toţi te rogi pururea.

Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al-6-lea:

Evreul, care era asuprit de creştini, prin tăinuirea banilor ce îi lăsase spre păstrare la el până la întoarcerea sa, s-a botezat văzând minunea, când i-ai descoperit adevărul; iar creştinul, îngrozindu-se de fapta ce făcuse spre vătămarea sufletului pentru iubirea de argint, s-a pocăit, strigând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-6-lea:

Pe călcătorul de jurământ creștin și vicleanul prieten al iudeului, ieșind din biserica ta, unde mărturisise neadevărul, că nu are știință de acei bani, l-a răpit calul; și tu te-ai arătat femeii lui acasă, ca să trimită bărbatului ei aurul iudeului, precum a și urmat și îndată s-a descoperit vicleșugul. De aceea cântăm ție:

Bucură-te, vădirea vicleșugului tăinuit.

Bucură-te, aflarea aurului răpit.

Bucură-te, rușinarea faptelor rele.

Bucură-te, amărăciunea urmării lor.

Bucură-te, împlinirea datoriilor credinței.

Bucură-te, creștinătorul iudeului rătăcit.

Bucură-te, pocăința creștinului pierdut.

Bucură-te, lauda Bisericii Răsăritului.

Bucură-te, întristarea neamului iudeilor.

Bucură-te, că prin a ta minune s-a arătat puterea darului.

Bucură-te, că prin a ei lucrare două suflete s-au izbăvit.

Bucură-te, vrednicule lăudător al lui Hristos.

Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al-7-lea:

Lanțurile fermecătoare ale diavolului cu care înfășoară sufletele cele slabe spre a le trage la el, cum s-ar putea sfărâma, de nu am avea cugetul lucrător spre mântuire? Acesta dar, întărindu-se de către puterea Sfinților Mucenici aleși de Dumnezeu, risipește negura înșelăciunii și dezleagă legăturile vicleanului prin pocăință, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-7-lea:

Slavă Ție, Împărate Sfinte, Dumnezeule atotputernice, Care dintre noi oamenii și pentru noi ai ales pe Sfinții Tăi Mucenici și Apostoli, ca să ne izbăvească de cursele vrăjmașului și să ne împărtășească de bunătățile Tale cele nemărginite; ca în acest chip să preaslăvească numele Tău cel întru tot Sfânt, și să cântăm:

Bucură-te, Mina cel de toți iubit.
Bucură-te, Mucenic preafericit.
Bucură-te, luptător neostenit.

Bucură-te, viteaz neobosit.
Bucură-te, cuget neprihănit.
Bucură-te, privighetor neadormit.
Bucură-te, doctor iscusit.
Bucură-te, judecător nemituit.
Bucură-te, sprijinitor nepărtinitor.
Bucură-te, dar nesfârșit.
Bucură-te, de daruri dătătorule.
Bucură-te, de multe minuni făcătorule.
Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al-8-lea:

Numele tău, mai mult decât oricare altul dintre sfinți, s-a făcut creștinilor mai dorit, Mina, pentru aflarea grabnică și îndestulătoare a orice păgubiri suferite de dânșii. Pentru care și astăzi pătimind cei ce stau înaintea icoanei Tale cu credință se roagă a te milostivi spre ei, mângâindu-i și îndeplinind cererea lor, ca să-ți aducă laudă, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-8-lea:

Obosiți de valurile întâmplărilor ce vin asupra noastră, nu ne putem lupta și nici nu suntem vrednici de milostivire, pentru că pocăință nu avem, adâncindu-ne în gânduri și fapte urâte; pentru aceasta cădem înaintea ta, să ne izbăvești de ispitele ce ne apasă și să ne întărești în dragostea lui Dumnezeu, ca să scăpăm de vrăjmași și să-ți cântăm:

Bucură-te, turn de tărie.
Bucură-te, raza de bucurie.
Bucură-te, ancoră tare.
Bucură-te, zid de scăpare.
Bucură-te, gând întăritor.
Bucură-te, liman izbăvitor.
Bucură-te, lumină sfântă.
Bucură-te, armă nebiruită.
Bucură-te, înger ceresc.
Bucură-te, dar dumnezeiesc.
Bucură-te, apărătorul creștinilor.
Bucură-te, miluitorul săracilor.
Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al-9-lea:

Patimile cu care tu ai pătimit să ne fie în ajutorul patimilor noastre și rănile trupului tău acoperământ durerilor ce ne tulbură toată odihna. Dă-ne dar, în primejdii, răbdarea ta Sfinte, ca printr-însa să dobândim mântuirea sufletului și întărirea neputințelor noastre spre a cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-9-lea:

Cu sângele tău cel curs pentru dragostea lui Hristos, spală întinăciunea păcatelor noastre, Preafericite, și cu mulțimea minunilor schimbă cugetele celor ce ne prigonesc, spre a nu fi osândiți cu nedreptate și să nu întunece adevărul pricinilor, ce avem după a lor plăcere, că tu ești cel care descoperi toate nelegiuirile și ție se cuvine a cânta:

Bucură-te, mângâierea celor asupriți în judecăți,

Bucură-te, biruința ostașilor ce se luptă pentru credință.

Bucură-te, pământ roditor de fapte bune.

Bucură-te, floare frumoasă din părțile Siriei.

Bucură-te, mărgăritar ales de Dumnezeu.

Bucură-te, trandafir mirositor între spinii idolești.

Bucură-te, piatră scumpă din comorile Egiptului.

Bucură-te, dar prin care s-a împlinit menirea magilor de la Răsărit.

Bucură-te, cedru crescut între cedrii Libanului.

Bucură-te, câmp adăpat de apele Iordanului.

Bucură-te, strajă neadormită a mânăstirilor din Muntele Sfânt.

Bucură-te, povățuitor osârdnic al celor ce merg la mormântul Mântuitorului.

Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 10-lea:

Rămășitele călătorului omorât de gazda făcătoare de rău, spre a-i lua aurul cu care mergea la biserica ta, tăindu-l bucăți și îngropându-l în gradina sa, tu le-ai dezgropat a doua zi, întrupându-l precum a fost și dându-i viață. De aceasta minune îngrozindu-se

ucigașul, a căzut la picioarele tale cu lacrimi, rugându-se să nu-l pierzi. Iar călătorul trezit ca din vis după moarte a dat lui Dumnezeu laudă, cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zadarnică a fost sârguința vinovatului de a ascunde uciderea străinului pe care, înnoptând la dânsul, l-a găzduit; că tu urmându-i nevăzut, pentru dragostea ce avea către tine, te-ai arătat a doua zi ca un ostaș împărătesc, cerând să-ți dea pe călător; despre care, tăgăduind că ar avea știință, tu i-ai descoperit fapta și l-ai mustrat cumplit. Pentru aceasta cântăm ție:

Bucură-te, minune mai presus de toate minunile.

Bucură-te, cel care ai primit darul de a întrupa și a da viață trupului tăiat în bucăți.

Bucură-te, că vinovatul s-a îngrozit de puterea ta.

Bucură-te, că cel ucis, necunoscând de ce este mustrat acela, s-a spăimântat.

Bucură-te, că fapta aceasta n-ai voit să o descoperi îndată.

Bucură-te, că prin iconomia ta amândoi se găseau în uimire.

Bucură-te, cel prin care călătorul și-a împlinit voința, închinându-se ție.

Bucură-te, că și făgăduinței lui a urmat, aducând în biserica ta mari daruri.

Bucură-te, mângâietorule al tuturor celor ce aleargă la tine.

Bucură-te, mărite izbăvitor al celor ce te cinstesc.

Bucură-te, înzestrătorule al fetelor sărace.

Bucură-te, ușurătorule al celor căzuți în datorii grele.

Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 11-lea:

Taina aceasta a sfintei pronii, care prin tine s-a săvârșit, Mina, putându-se reface trupul cel tăiat în bucăți al călătorului ucis și a fi adus iarăși la viață, este de nepătruns; pentru care, minunându-ne de darul ce ți s-a dat ție de la Dumnezeu, cu credință cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Iubitorul de sine, Eutropie, făgăduind un vas de argint pentru biserica ta, și făcând două deopotrivă, acel cu numele tău i s-a părut mai frumos decât acel pentru dânsul; drept care a hotărât să-l oprească pentru sine. Tu însă nesuferind înșelăciunea aceasta, ai luat vasul de la sluga lui când se spăla în corabie și cu dânsul împreună l-ai ținut în mare până când s-a mustrat Eutropie însuși de lăcomia sa. Pentru aceasta cântăm ție:

Bucură-te, că îndată ai scos pe slugă cu vasul din mare.

Bucură-te, că sluga s-a înfățișat stăpânului său întreg și nevătămat.

Bucură-te, că el, mulțumind lui Dumnezeu, a și dus vasul la biserică.

Bucură-te, mustrătorul lui Eutropie pentru îndrăzneala ce făcuse.

Bucură-te, îndreptătorul purtării sale celei lacome.

Bucură-te, scăparea slugii de la moarte pentru nevinovăția sa.

Bucură-te, că prin aceasta ai vrut să arăți puterea adevăratei credințe.

Bucură-te, că pentru faptă iar nu pentru lucru ai înfrânt voința cea rea.

Bucură-te, că lui Dumnezeu s-a adus prin aceasta laudă.

Bucură-te, că numele Lui s-a preaslăvit prin facerea minunilor tale.

Bucură-te, că pentru dânsul ai pătimit ca să și biruiești cu Dânsul.

Bucură-te, Mucenice prea folositorule.

Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 12-lea:

Văzându-se Sofia, o femeie oarecare din părțile Fecozaliei, care venea la biserica ta să se închine, amenințată a fi batjocorită pe cale de către un oștean, a cerut de la tine ajutor cu glas, și îndată ai izbăvit-o de năvălirea aceluia, vădindu-l cu rușine către mai mulți; după care femeia a dat lui Dumnezeu laudă, cântând: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Șchiopul și o femeie mută, care de mult timp stăteau lângă biserica ta cu alți bolnavi, așteptând vindecarea, te-au văzut la miezul nopții, zicând: Șchiopule, scoală pe femeia aceea și mergi de aici; la care cuvinte, mâhnindu-se șchiopul, pentru că s-a crezut depărtat de la tine, nu făcea nici o mișcare; tu însă repetând porunca, el a trebuit să asculte și îndată s-au văzut amândoi vindecați; pentru aceasta cântăm ție:

Bucură-te, că șchiopul spăimântându-se a fugit.

Bucură-te, că muta, spăimântându-se, a vorbit.

Bucură-te, că și alți bolnavi ai tămăduit.

Bucură-te, că pe necredincioși i-ai smerit.

Bucură-te, că pe iubitorii de Hristos i-ai veselit.

Bucură-te, că pe străini i-ai adăpostit.

Bucură-te, că pe flămânzi i-ai hrănit.

Bucură-te, că pe văduve le-ai miluit.

Bucură-te, apărătorul celor din primejdii.
Bucură-te, îndestulătorul celor prădați.
Bucură-te, izbăvitorul Sofiei.
Bucură-te, mângâietorul celor asupriți.
Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 13-lea:

O, preafericite Mucenice Mina, ascultă rugăciunea noastră ce-ți aducem din toată inima, ca să ne izbăvești pe noi de boli și de primejdii, spre a cinsti pomenirea ta și a mărturisi minunile, pe care cu puterea Sfântului Duh le faci nouă celor ce cu credință cântăm: Aliluia !

(Acest condac se zice de trei ori)

Apoi iarăși se zice **Icosul întâi:** Întrupându-se cuvântul... și **Condacul 1:** Folositor și ajutător mare...

După aceasta se zice aceasta rugăciune:

Rugăciune foarte folositoare și grabnic ajutătoare către Sfântul Mare Mucenic Mina

O, Preasfinte și întru tot lăudate, Mare Mucenice Mina, și de minuni făcătorule; primește această rugăciune de la mine nevrednicul robul tău, căci către tine, ca la un adevărat izvor de tămăduiri și grabnic folositor și ajutător preaminunat, scap eu ticălosul și către sfânt chipul icoanei tale cu lacrimi fierbinți mă rog ție: Vezi, Sfinte, paguba mea, vezi sărăcia și ticăloșia mea; vezi bubele și rănile trupului și sufletului meu. De aceea mă rog ție, Fericite și Sfinte Mina, grăbește-te de mă ajută cu neîncetatele și sfintele tale rugăciuni și mă sprijinește pe mine robul tău. Ia aminte la suspinele mele și nu mă trece cu vederea pe mine ticălosul și scârbitul, că știu, Sfinte al lui Dumnezeu, că de ai și pătimit munci grele și chinuri înfricoșătoare de la cei fără de lege pentru dragostea lui Hristos, dar prin acele suferințe astăzi viețuiești luminat și ai aflat dar de Dumnezeu. Fiindcă ne-am încredințat că și după muta-

rea ta din viața aceasta trecătoare, cine a nă-zuit la sfântă biserica ta și cu credință ți s-a rugat nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat pe tine întru ajutor și nu l-ai auzit? Sau cine te-a chemat pe tine, de minuni făcătorule, și tu l-ai trecut cu vederea? Sau cui, în pagube fiind și alergând spre ajutorul tău, nu i-ai descoperit paguba lui?

Minunile și ajutorul tău m-au făcut și pe mine, ticălosul și scârbitul, ca să alerg la ajutorul tău. Am auzit de negutătorul acela din pământul Isauriei, care venea la biserica ta spre rugăciuni, nu numai că ai vădit pe ucigașul său și l-ai scos din paguba lui dându-i îndărăt punga cu galbeni; dar, o! minune, că, și din mort și tăiat în bucăți, tu l-ai vindecat și l-ai făcut sănătos.

Asemenea și lui Eutropie, din mare i-ai scos sluga cu vasul cel de aur ținut în mâini, fiindcă îl făgăduise bisericii tale. Tot așa și femeia Sofia, care venea spre închinare în sfânt lăcașul tău, nu numai că a fost izbăvită de ostașul acela ce o silea spre păcat, dar și pe ostaș după cuviință l-ai certat. La fel și șchiopul care venea la sfântă biserica ta

spre închinare, cu rugăciunea îndată l-ai tămăduit. Asemenea și femeii celei mute, i-ai deschis graiul și vorbea curat. De asemenea, atunci când iudeul dăduse prietenului său creștin o pungă cu galbeni, pe care creștinul tăgăduia că a primit-o, jurând pentru aceasta chiar în biserica ta, tu, nu numai că ai izbăvit pe creștin de jurământ, dar și evreul, văzând minunea ta, a crezut întru tine și a venit la credința creștină. Aceste minuni ale tale, Sfinte, m-au făcut pe mine a crede că la orice facere de bine ești gata ajutător și grabnic folositor și minunat. De ceea încredințat sunt că tot cel ce aleargă la tine, cerând cu credință ajutor, nu-l treci cu vederea. Pentru aceasta și eu cred că tu același ești, Sfinte, ca atunci și astăzi, că oricine a alergat la tine nu s-a întors neajutat. Pentru aceasta și eu acum, fiind scârbit și în pagubă, alerg către tine cu credință și cu lacrimi, îngenunchind, și mă rog ție, Sfinte și Mare Mucenice Mina, ca să te rogi lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, pentru mine păgubașul și scârbitul, celui ce n-a trecut cu vederea rugăciunea ta cea mucenicească, ci te-a ascul-

tat și te-a întărit și te-a primit în cereștile lăcașuri. Către Acela roagă-te ca să fiu și eu ajutat și miluit pentru rugăciunile tale, și din pagube și necazuri izbăvit, ca să laud și bine să cuvântez și să slăvesc întru tot lăudatul și preaputernicul nume al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. *Amin!*

ACATISTUL CĂTRE PREA SFÂNTUL ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTORUL DUH, DUMNEZEUL NOSTRU

(Aducător de multă înţelepciune şi luminarea minţii pentru învăţătură şi reuşită la examene, spor în casă)

- POVĂȚUIRE -

Acest acatist al Prea Sfântului Duh a fost tradus în limba română pentru prima dată în anul 1997 și are o importanță deosebită pentru formarea personalității, pentru înțelepciunea noastră, pentru luminarea minții și reușită la examene.

Observăm la foarte mulți copii sau chiar maturi că nu pot ține minte nici cele mai elementare lucruri, nu pot învăța, nu pot avea o coerență în gândire și prin aceasta întâmpină foarte multe greutăți în viață.

Motivele pot fi și datorită firii reduse a insului, datorită păcatelor părinților lui, dar pot fi și

datorită lipsei prezenței Duhului Sfânt în viața și ființa sa. Această lipsă a Duhului Sfânt în viața și ființa noastră este datorată lipsei noastre de împărtășire cu tainele Bisericii. Tainele Bisericii și slujbele ce se fac de către preot sunt posesoarele acelor energii ale Duhului Sfânt. Sfântul Serafim de Sarov, la întrebarea lui Motovilov: „Care este sensul vieții omului pe pământ?", acesta i-a raspuns: „Dobândirea Duhului Sfânt". Sfinții de aceea au devenit Sfinți, au intrat în percepția reală a lucrurilor; deoarece au fost luminați de Duhul Sfânt pe care îl dobândiseră. A dobândi Duhul Sfânt în viața noastră înseamnă a dobândi totul. Împlinirea umanului înseamnă această dobândire a Duhului Sfânt.

Duhul Sfânt este a Treia Persoană din Sfânta Treime. Biserica noastră ortodoxă învață că Tatăl este Creatorul, Fiul Iisus Hristos este Mântuitorul lumii și Duhul Sfânt este Sfințitorul Lumii. Duhul Sfânt purcede de la Tatăl și se odihnește în Fiul.

Prin Duhul Sfânt ne vine toată înțelepciunea și luminarea desăvârșită a minții noastre. Rugăciunea de invocare a Duhului Sfânt, pe lângă Acatistul ce urmează, este următoarea:

„Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindeni ești și pe toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață vino și te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre".

Această rugăciune trebuie să o învățăm pe de rost și să o spunem din toată inima noastră când ne apucăm să învățăm, când mergem la examene. Când ne sculăm dimineața, să-L rugăm pe Duhul Sfânt să ne lumineze pentru a nu greși în ziua ce urmează. Foarte importantă este această rugăciune să o rostim începând de la copii și elevi și până la cei bătrâni. Toți avem nevoie de luminare în fiecare clipă a vieții. Dacă suntem luminați de Duhul Sfânt, nu greșim.

Acest Acatist al Duhului Sfânt poate fi citit în genunchi sau în picioare de către oricine. Atunci când avem examene și când învățăm pentru examen să sacrificăm în fiecare zi 15-20 minute pentru citirea acestui Acatist. Să-l citim din toată inima noastră, să implorăm Duhul Sfânt Mângâietorul să vină și să locuiască în inima noastră.

Pe lângă cel care are examen, pot să îl citească și cei din familia lui și apropiații lui. Este foarte recomandabil să ne rugăm pentru aproapele nostru care are nevoie de ajutor. Puterea și efectul rugăciunii sunt mai mari. Cel care are examene să aibă pomelnice la cât mai multe mânăstiri și biserici unde se face slujbă zilnică pentru a fi pomenit.

Să se spovedească înainte de începerea examenelor pentru a fi dezlegat de preot și pentru a curăți cămara inimii, să-i facă loc Duhului Sfânt. Sfântul Duh vine numai acolo unde găsește locul pregătit și curățit.

Acatistul Duhului Sfânt se citește nu numai atunci când avem nevoie de ajutorul lui, numai temporar (la examene, învățătură), ci în tot timpul vieții noastre, deoarece luminarea înseamnă desăvârșire. Desăvârșirea în lumea aceasta este un urcuș continuu și infinit.

Când primim luminarea de la Duhul Sfânt, primim noi puteri care la rândul lor ne duc la infinitatea Dumnezeirii. Este dureros când vezi un om înaintat în vârstă că nu este luminat, nu are înțelepciune divină; acel om nu a cerut niciodată Duhul Sfânt în viață să-l lumineze.

De aceea, socotim o mare binecuvântare de la Dumnezeu traducerea acestui Acatist al Duhului Sfânt în limba română și sperăm să lumineze cât mai multe inimi și minți ca să aducă rod însutit și înmiit în Împărăția lui Dumnezeu.

Se citesc mai întâi Rugăciunile de la începutul Acatistului Sfântului Acoperământ *(vezi la pag. 149).*

Apoi:

Condacul 1:

Veniți toți credincioșii să preaslăvim pogorârea Sfântului Duh, Cel Care din sânurile Tatălui a purces asupra Apostolilor, acoperind ca și cu niște ape pământul de cunoștința lui Dumnezeu și învrednicind de harul cel de viață făcător al învierii și de slava cea de sus pe cei ce aleargă la El întru curățire, sfințind și îndumnezeind pe cei ce strigă:

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și te sălășluiește întru noi!

Icosul 1:

Îngerii cu fețe luminoase în ceruri neîncetat slavoslovesc pe Duhul cel Sfânt, după cuviință datorată Izvorului vieții și Luminii celei Nematerialnice. Dimpreună cu ei Te preaslăvim și noi, Duhule Necuprins cu mintea, pentru milele Tale cele ascunse, și cu smerenie ne rugăm să fim adăpostiți sub adumbrirea Ta cea fericită:

Vino, Lumină Adevărată, Duhovnicească bucurie;

Vino, Nor Purtător de rouă și Negrăită Frumusețe;

Vino și primește ca pe un miros de bună mireasmă duhovnicească lauda noastră;

Vino și dă-ne nouă să ne împărtășim de bucuria purcederii Tale;

Vino și înveselește-ne cu îmbelșugarea darurilor Tale;

Vino, Veșnicule Soare Neapropiat și întru noi Îți fă lăcaș;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

Condacul 2:

În chipul limbilor de foc, întru lumină și suflare de vânt de bucurie făcătoare, pogorându-Se Duhul cel Sfânt peste Apostoli și de văpaia lui fiind cuprinși, chemat-au pescarii întreaga lume la biserica lui Hristos; necazuri și nevoi răbdând cu bucurie pe pământ și pe ape, de morțile cele cumplite nu se spăimântau, în tot pământul ieșind vestirea cântării lor, celei de Dumnezeu insuflate: Aliluia!

Icosul 2:

Potir de ploaie dătător, izvorâtor de foc, care pe muntele Sionului ai purces asupra Apostolilor, Ție cântare îți aducem, pe Tine Te binecuvântăm și îți mulțumim Ție, Dumnezeule, Duhule Sfinte:

Vino, Cela Ce sfințești Biserica și o păzești pe Dânsa;

Vino și dă un suflet și o inimă celor ce cred în Tine;

Vino și aprinde evlavia noastră cea rece

și neroditoare;

Vino și risipește negura necredinței și a răutății, care se îndesește pe pământ;

Vino și călăuzește pe toți pe drumul vieții celei drepte;

Vino și ne povățuiește la tot adevărul;

Vino, Înțelepciune neajunsă, și cu judecățile cele de Tine știute, mântuiește-mă;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

Condacul 3:

O, Prea Adâncă Taină! Dumnezeule, Duhule necuprins cu mintea, Care împreună cu Tatăl și cu Fiul toate le-ai zidit! Tu care ai împodobit cetele îngerilor de sus, întru lăcașul luminii celei neapropiate. Tu ai chemat la ființă, cu strălucirea slavei, cetele de foc ale luminătorilor cerești. Unind Tu trupul și sufletul într-o minunată alcătuire, zidit-ai neamul omenesc; pentru aceasta toată suflarea Te laudă și cântă: Aliluia!

Icosul 3:

Alfa și Omega, Începuturile și Sfârșiturile, Tu, Veșnicule Duh, cu necuprinsa putere a purtării deasupra apelor și cu înfricoșata Ta îmbrățișare ai adus pe toți și pe toate la viață. Din suflarea Ta cea de viață făcătoare a răsărit, din genunea cea fără de chip, frumusețea lumii celei întâi zidite, pentru care îți strigăm:

Vino la noi, Prea Înțeleptule Ziditor al lumii;

Vino, Cel ce ești Mare în micuța floare, ca și în luminătorii cerului;

Vino, Felurime negrăită și frumusețe veșnică;

Vino și luminează întunecata netocmire a sufletului meu;

Vino și ne arată pe noi zidire nouă în Hristos;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

Condacul 4:

O, Duhule Prea Bun și Neajuns, din care izvorăște sfințenia! Tu ai înveșmântat-o pe Prea Curata Fecioară Maria cu strălucirea orbitoare și neapropiată a Dumnezeirii

tale, făcând-o Maică a lui Dumnezeu Cuvântul, Împărătească a îngerilor, spre mântuirea oamenilor. Cu puterea cea mai presus de lume, Tu i-ai umbrit pe prooroci și Apostoli, Tu i-ai purtat până în al treilea cer, Tu le-ai rănit inimile cu frumusețea cea de sus, punând în graiul lor îndemn înflăcărat, cu care aduceau pe oameni la Dumnezeu. Tu îi preschimbi pe cei păcătoși, iar ei, plini fiind de arzătoare bucurie, îți cântă: Aliluia!

Icosul 4:

Prin Duhul Sfânt totul viază, și cu puterea Lui se va scula spre învierea cea de obște toată zidirea, în ceasul de pe urmă al veacului acesta și cel dintâi al veacului ce va să vie. Ridică-ne atunci din groapă Prea bunule, Mângâietorule, nu spre osândă, ci spre a ne împărtăși de fericire, întru Dumnezeiasca lumină, cu Sfinții toți, cu rudele și apropiații noștri.

Vino dar, și de a sufletului moarte ne izbăvește;

Vino și, înainte de sfârșitul nostru, ne în-

destulează cu trupul și sângele Mântuitorului Hristos;

Vino și dă-ne să adormim în pace, cu cuget neîntinat;

Vino și luminoasă fă scularea noastră din somnul morții;

Vino și ne învrednicește ca să privim cu bucurie la norii veșniciei;

Vino și fă-ne fii ai nestricăciunii;

Vino și luminează atunci ca un soare, trupurile noastre cele fără de moarte;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și te sălășluiește întru noi!

Condacul 5:

Auzind glasul Tău: „Dacă cineva însetează, să vină la mine și să bea", rugămu-te, Fiule al lui Dumnezeu, astâmpără-ne setea de viață duhovnicească și dă-ne apa vieții. Revarsă asupră-ne unda harului Duhului Sfânt, Celui ce împreună cu Tine are izvor în Tatăl, ca să nu mai însetăm în veac, toți cei ce cântăm cu umilință: Aliluia!

Icosul 5:

Nestricăciosule și Neziditule, Veșnicule, Prea Înduratule Duh, Apărătorule al celor drepți, Curățitorule al păcătoșilor, slobozește-ne de orice întinăciune, ca strălucirea luminii harului Tău să nu se strice întru noi, cei care Îți cântăm:

Vino, Prea Bunule și dă-ne umilință și izvoare de lacrimi;

Vino și ne învață să ne închinăm ție în Duh și în adevăr;

Vino, Prea Înaltule Adevăr, și lămurește îndoielile sărăcăcioasei mele înțelegeri;

Vino, Viață Neîmbătrânitoare, și ne primește din strâmtoarea veacului acesta pământesc;

Vino, Lumină Veșnică, și se vor risipi toate nălucirile și spaimele;

Vino, Putere veșnic nouă, împrospătându-i pe copiii tăi cei osteniți;

Vino, Nemărginită Bucurie, și uitate vor fi vremelnicele întristări;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

Condacul 6:

Saltă, fiică a luminii, Sionule, Sfântă Maică! Împodobită, Mărită Mireasă, cu cerurile deopotrivă, strălucitoare Biserică sobornicească a lui Hristos! Asupră-ți odihnește Duhul Cel prea Sfânt, Care tămăduiește neputințele, împlinește lipsurile, dăruiește viață celor morți și îi aduce la viașă veșnică pe toți cei ce cu cuviință și cu dreptate strigă: Aliluia!

Icosul 6:

„În lume necazuri veți avea", a zis Mântuitorul. Unde vom afla alinare și cine ne va mângâia? Tu, Duhule Mângâietor, Însuți dezleagă întristarea noastră! Mijlocește pentru noi cu suspinuri negrăite și ușurează inimile celor care te roagă:

Vino, Dulce răcoare a celor osteniți și împovărați;

Vino, Împreună Grăitorule cu cei întemnițați și Adăpostul celor prigoniți;

Vino și miluiește pe cei slăbănogiți de sărăcie și de foamete;

Vino și tămăduiește patimile trupurilor și sufletelor noastre;

Vino și cercetează pe toți cei care însetează de lumina ta;

Vino și alină întristarea noastră cu nădejdea veșnicei bucurii;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

Condacul 7:

„Celui care hulește împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta aceasta nici în veacul acesta, nici în cel viitor", a spus Domnul. Ascultând acest cuvânt străin ne cutremurăm, ca nu cumva să fim judecați cu cei neascultători și cu luptătorii împotriva lui Dumnezeu. Nu lăsa, Duhule Sfinte, inima noastră să plece spre cuvinte de vicleșug. Întoarce din schisme, eresuri și necredință pe toți cei rătăciți, iar pe întâi-născuții Bisericii Tale învrednicește-i să cânte în vecii vecilor: Aliluia!

Icosul 7:

Când S-a îndepărtat Duhul Sfânt de la Saul, atunci spaima și neliniștea l-au cuprins, iar întunericul deznădăjduirii l-au coborât în cele mai de dedesubt; așa mi s-a întâmplat și mie în ziua întristării și împietririi cugetului meu, căci m-am îndepărtat de la lumina Ta; ci dă-mi a Te chema necontenit, Ocrotirea sufletului meu, până ce lumina Ta mă va lumina pe mine, cel împuținat la suflet:

Vino dar, și nu mă lepăda pentru cârtirea și nerăbdarea mea;

Vino și potolește cumplita vijelie a tulburării și aprinderii;

Vino și odihnește pe cei necăjiți de strâmtorile vieții;

Vino și îmblânzește inima în ziua împietririi și a mâniei;

Vino și surpă urzelile, tulburările și spaimele duhurilor întunericului;

Vino și dă-ne cu suflarea Ta, inima zdrobită, ca prin răbdare să mântuim sufletele noastre;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și te sălășluiește întru noi!

Condacul 8:

Mântuiește-mă, Cerescule Părinte! Săraci suntem, neputincioși și orbi, și goi duhovnicește! Dăruiește-ne aurul Tău, cel curățit în foc, cu veșmânt alb acoperă rușinea noastră, vindecă ochii noștri cu alifia Ta. Pogoară și în vasele cele necurate ale sufletelor noastre harul prea Sfântului Tău Duh, Cel de viață făcător, învrednicindu-ne bucuriei celei de a doua nașteri pe toți cei ce cântam: Aliluia!

Icosul 8:

Ca turnul Babel se prăbușește fericirea pământească. Jalnice sunt toate strădaniile omenești. Bine îmi este mie că m-ai smerit, că în păcate și în căderi mi-ai acoperit toată slăbiciunea și nimicnicia. Fără de Tine nimic nu putem face, dar nădăjduim că ne vom mântui prin harul Tău, grăind:

Vino dar, Unule Prea Înțeleptule Ziditor al vieții;

Vino și lămurește-ne căile Tale cele neînțelese;

Vino precum un fulger și luminează sfârșitul vieții pământești;

Vino și binecuvintează tot începutul bun pe care îl punem;

Vino și fii nouă ajutător la fapte bune;

Vino și luminează mintea noastră în ceasul descumpănirii;

Vino și dăruiește duh de pocăință, ca să se risipească prin aceasta scârbele ce stau să vină asupra lumii spre pedepsire;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

Condacul 9:

Atât a iubit Dumnezeu lumea, că și pe Fiul Său cel Unul Născut L-a dat, Care S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara, și și-a întins pe Cruce mâinile Sale de Ziditor al lumii, iar prin sângele Său răscumpărat-a din păcat și din moarte întreaga lume! Pentru aceea, toată zidirea așteptând libertatea măririi fiilor lui Dumnezeu, cântă Tatălui Care a iubit, Fiului care a răscumpărat și Duhului Care sfințește: Aliluia!

Icosul 9:

Duhul Cel Făcător de viață, Care S-a pogorât asupra lui Hristos la Iordan, în chip de porumbel a odihnit și asupra mea, când mă aflam la scăldătoarea Sfântului Botez; s-a întunecat însă lucrarea bunătății Sale din pricina greșelilor mele. Pentru aceea, precum așteaptă zorii drumețul rătăcit noaptea în pădure, așa și eu însetez de razele tale, Bunule, ca să nu pier cu totul:

Vino dar, la cel Pecetluit cu numele Tău cel înfricoșat;

Vino dar și ușurează cugetul chinuit și pârjolit fără cruțare;

Vino și înnoiește întru mine chipul Tău ce S-a întunecat;

Vino și risipește nălucirile cele născute din păcat;

Vino și mă învață să împărtășesc durerile cele străine;

Vino și pleacă-mă să iubesc întreaga Ta zidire;

Vino și dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

Condacul 10:

Duhul Sfânt naște a doua oară pe om spre viața veșnică. Duhul Sfânt însuflețește pe mucenici, sfințește preoții, încununează pe cei drepți, face din pâine și vin Însuși Dumnezeiescul Trup și Sânge. O, adâncul bogăției și înțelepciunii lui Dumnezeu! Dă-ne cununa darurilor Tale: Dragostea veșnică și atotiertătoare, care se întristează pentru vrăjmași și vrea ca toți să fie mântuiți, ca lămuriți fiind prin ea, ca niște fii ai luminii să strigăm: Aliluia!

Icosul 10:

Cine ne va despărți de dragostea lui Dumnezeu? Scârba, sau strâmtoarea, sau prigoana, sau foamea, sau golătatea, sau nevoia, sau sabia? Dacă ne vom lipsi chiar de toate cele de pe pământ, avem moștenire nepieritoare în ceruri: ci dă-ne, Doamne, să Te iubim nu cu cu-

vântul sau cu limba, ci cu fapta nemincinoasă și cu nevoința întregii vieți:

Vino, Atotputernicule Duh, și ne sporește credința atotbiruitoare;

Vino și ne dă îndrăzneala în rugăciune;

Vino și încălzește inimile, ca să nu se răcească dragostea noastră din pricina prea multor fărădelegi;

Vino și dă-ne să nu cădem în vreme de prigoană și de batjocorire a credinței;

Vino și ne păzește de ispite peste puteri și de sminteli;

Vino și înviază inimile noastre prin înrourarea Ta;

Vino, tămăduiește-ne, sfințește-ne și ne ridică, Bunule, cu harul Tău;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și te sălășluiește întru noi!

Condacul 11:

Acestea zice Domnul: „Vărsa-voi Duhul Meu peste tot trupul, și fiii și fiicele voastre vor prooroci, bătrânii voștri visuri vor visa, iar tinerii voștri vor vedea vedenii". Duhu-

le Prea Dorit, dă-ne doar o fărâmitură de la masa fiilor celor aleși ai Mângâierilor Tale, celui care cu umilință strigăm: Aliluia!

Icosul 11:

Acolo unde ai răsărit, fie și doar pentru o clipă, în locul cel de taină al sufletului, strălucind ca un fulger, neuitată este frumusețea descoperirii Tale, prin care se preschimbă, cu preschimbare dumnezeiască și înfricoșată cuviință, făptura cea din tină. Învrednicește-ne Bunule Mângâietor, încă din viața pământească să Te vedem cu inima curată, noi, cei care strigăm:

Vino, Fulger Dătător de lumină veșniciei;

Vino și luminează-ne cu strălucirea cea neînserată;

Vino, Vistiernicul smereniei și Veselia celor blânzi;

Vino, Apă Vie, răcorește-ne arșița patimilor;

Vino, că departe de Tine nu aflăm liniște și tihnă;

Vino, că împreună cu Tine pretutindeni este Împărăția Cerurilor;

Vino și întipărește-ne în suflet chipul Tău cel ca de soare;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

Condacul 12:

Râu nesecat al harului, Cel Ce ierți păcatele, Duhule Sfinte! Primește rugăciunea noastră pentru întreaga lume, pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși și pentru fiii neascultării; și pe toți adună-i în Împărăția Sfintei Treimi, ca să se rușineze de Tine și cel din urmă vrăjmaș - moartea - iar lumea, renăscută din focul cel curățitor, să cânte cântarea cea nouă a nemuririi: Aliluia!

Icosul 12:

Văd cu duhul cetatea lui Dumnezeu - Ierusalimul Ceresc - ca pe o mireasă împodobită, cu chip de soare, în sărbătoare. Aud săl-

tarea drepților la Cina Domnului, aud glasurile îngerilor și pe prea luminatul nostru Domn între aleșii Săi, iar durerea, întristarea și suspinarea fug. Împărate Ceresc, Duhule Sfinte, învrednicește-ne prin înseptita cunună a darurilor Tale să ne împărtășim în Domnul de bucuria veșnică, noi, cei care strigăm:

Vino, Bunule, și trezește în noi setea de viață de dincolo de mormânt;

Vino și aprinde în inimile noastre dorirea vieții veacului celui adevărat;

Vino și ne descoperă bucuria Împărăției celei ce va să vină;

Vino și dă-ne strălucirea ca zăpada a curăției;

Vino și umple-ne cu strălucirea Dumnezeirii;

Vino și ia-ne la nunta mielului;

Vino și ne învrednicește să împărățim în slava Ta cea veșnică;

Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte și Te sălășluiește întru noi!

Condacul 13:

(acest condac se zice de trei ori)

O, noian purtător de lumină al iubirii celei mântuitoare, Duhule Făcător de viață! Încălzește cu suflarea venirii Tale neamul omenesc cel înghețat întru fărădelegi, grăbește pieirea răului cu nepătrunsele Tale judecăți și ne descoperă cum să prăznuim în veșnicie adevărul cel Dumnezeiesc, astfel ca să fie Dumnezeu totul întru toate, și cele cerești și cele pământești și cei izbăviți din iad, dimpreună să cânte: Aliluia!

Acest condac se zice de trei ori.

Apoi se zice iarăși **Icosul** 1: Îngerii cu fețe luminoase… și **Condacul 1**: Veniți toți credincioșii să preaslăvim… Apoi se face otpustul.

RUGĂCIUNE CĂTRE PREA SFÂNTUL DUH-DUMNEZEU

O, Duhule Sfinte! Cel ce umpli întreaga lume și dăruiești viață tuturor, îndepărtându-Te de oamenii cei întinați. Cu umilință mă rog Ție: nu Te mânia de necurăția sufletului meu, ci vino și Te sălășluiește întru mine și mă curățește de toată întinăciunea păcatului ca, prin ajutorul Tău, să petrec cealaltă vreme a vieții mele întru pocăință și în lucrarea faptelor celor bune, și așa să te preamăresc împreună cu Tatăl și cu Fiul, în vecii vecilor. *Amin!*

ACATISTUL SFÂNTULUI SFINȚITULUI MUCENIC CIPRIAN

(Izbăvitor de farmece, vrăji, deochiuri
şi alte lucrări diavoleşti)

Cel ce mai înainte a fost vrăjitor, apoi s-a arătat
Arhiereu slăvit prin cinstita fecioară Iustina

- POVĂȚUIRE -

Diavolul, din cele mai vechi timpuri, a avut oamenii săi apropiați, a avut slujitorii săi. Acești slujitori apropiați ai satanei sunt vrăjitorii. Ei s-au lepădat de bunăvoie de Dumnezeu pe pământ și s-au închinat satanei. Pe satana l-au întronat ca dumnezeu. Vrăjitorii nu se mai roagă lui Dumnezeu, ci lui satana. Satana fiind spirit și având puteri foarte mari, l-a rugămintea vrăjitorului îndeplinește fel de fel de răutăți asupra oamenilor. Vrăjitorul, cu puterea diavolului, poate să facă următoarele răutăți asupra oamenilor:

să despartă pe soț de soție, să facă pe cineva căsătorit să-și urască soția și să se apropie de altă femeie prin preacurvie, să facă pe cineva să cadă într-o patimă ca beție, curvie, mânie, ură etc.; să lege pe cineva să nu mai aibă relații conjugale cu femeia sa; poate să întunece mintea unui om până la nebunie; poate să facă să vină pagube foarte mari asupra unei familii, să omoare sau să îmbolnăvească animale; poate să facă să dispară ceva din casă; poate să facă rău așa de mare încât să ajungă până la crimă, să-i tulbure mintea cuiva până la sinucidere; poate să facă numai tulburare într-o familie așa încât viața familiei să fie un calvar.

Deci vrăjitorul, cu puterea satanei, poate să facă foarte mult rău. De ce numai rău? Pentru că diavolul este izvorul răului, este răul prin excelență. Se înșală foarte mulți când socotesc că prin vrăjitorii pot face și bine, justificându-se prin magia albă. Adică magia albă face bine omului, iar magia neagră face rău, spun ei. Însă realitatea este clară; diavolul niciodată nu are iubire, nu are dragoste față de nimeni, ci caracteristica lui

principală este răutatea.

Orice bine aparent este un rău mascat. Zicea cineva odată că s-a dus la un vrăjitor pentru a face bine cuiva, pentru a practica o magie albă, respectiv să-l facă să se căsătorească pe acel om care înaintase în vârstă și nu era căsătorit. Au procedat după rețeta vrăjitorului și după puțin timp a făcut o persoană de l-a îndrăgit așa de mult încât îl obliga să se căsătorească, manifestându-i o dragoste ieșită din comun. După o scurtă perioadă s-au căsătorit. După căsătorie persoana respectivă nu a mai mers la vrăjitor pentru a-i susține căsătoria tot cu puterea diavolului. Trecând aproximativ 3-4 luni de căsătorie, la un moment dat, persoana respectivă parcă se trezise dintr-un somn, parcă îi luase cineva o ceață de pe ochi și a realizat fapta pe care o săvârșise. Imediat, a doua zi, s-a și despărțit. Iată ce putere mare are diavolul prin vrăjitoriile sale, încât îl face pe om să nu mai judece normal. Paradoxal, toată lumea observă obiectiv mersul rău al unui om vrăjit, pe câtă vreme omul respectiv socotește că este foarte normal, că oamenii aceia se

înșală. Normalul îi devine anormal și invers.

În concluzie, trebuie să ne ferim ca de foc a merge la diferiți vrăjitori care induc oamenii în eroare promițându-le că îi vor ajuta cu puterea lui Dumnezeu. Ajutorul adevărat și binele adevărat vine numai de la Dumnezeu. Diavolul îi dă omului numai aparențele acestei realități.

Toate relele care vin din farmece și vrăjitorii au efect asupra unui om sau a unei familii numai dacă este necredință asupra lor.

Dacă oamenii se vor spovedi regulat, vor ține post în casă miercurea și vinerea, vor merge la sfintele slujbe duminica și în sărbători, se vor ruga zilnic acasă, vor face sfeștanii și slujbe acasă, cu siguranță farmecele și vrăjitoriile nu vor putea să le facă rău. Dar dacă nu se vor face toate aceste lucruri, vrăjile au efect în casă.

Una din rugăciunile cele mai puternice împotriva vrăjitoriilor este Acatistul Sfântului Ciprian.

Atunci când cineva observă că i s-au făcut farmece de către unii oameni răi, să facă următoarele lucruri pentru a scăpa:

- să meargă la cel puțin 3 mânăstiri sau biserici unde se face slujbă zilnică și să dea un acatist cu numele celui care are farmece;

- să citească 40 de zile la rând Acatistul Sfântului Ciprian. Dacă farmecele sunt foarte puternice, cel mai bine ar fi să postească toate cele 40 de zile dacă nu, cel puțin luni, miercuri și vineri;

- unde există înțelegere în familie, acest acatist poate fi citit de mai mulți din casă – atunci are putere mai mare;

- să cheme un preot sau doi acasă și să-i facă sfeștanie, să le citească toate rugăciunile din Molıftelnic;

- să facă tot posibilul să nu aibă nici un contact cu persoana pe care o bănuiește că i-ar fi făcut farmece, să nu primească nimic de la ea și să nu-i dea nimic;

- dacă s-a ajuns într-un grad foarte avansat de vrăjitorii, iar casa și persoana care îi face acest rău este aproape sau vecină cu ea, să facă tot posibilul de a părăsi locul respectiv măcar o perioadă de timp;

- să se spovedească sincer, din toată inima la un duhovnic bun, să facă o spovedanie

generală;

- postul este foarte important în scoaterea diavolilor.

Mântuitorul Iisus Hristos a spus ucenicilor că „acest soi de diavol nu poate fi scos afară decât numai cu post și rugăciune".

Așa cum am amintit mai înainte, trebuie să postim luni, miercuri și vineri. Iar când vrea să facă o perioadă de 40 de zile de citire a acatistului să țină toate aceste zile de post și să dea și la alții să se roage în acel timp.

Nu trebuie lăsat niciodată prea mult timp când observăm că avem făcute farmece în casă, deoarece cu cât trece mai mult timp, cu atât mai mult va fi necesar un efort mai mare pentru a scăpa de ele.

Pentru izbăvirea de farmece iarăși sunt recomandate metaniile. Spre exemplu facem 20-50 metanii la Sfinții Ciprian și Iustina, cu formula „Sfinților Ciprian și Iustina rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine păcătosul și depărtați, sfinților, toate vrăjile satanei de la mine".

Alți sfinți izbăvitori de farmece mai sunt Sfinții Haralambie și Marina care au călcat

pe diavol în picioare.

De asemenea, este indicat să se facă cât mai multe metanii, 30-50 sau mai multe, la acești sfinți, cu formula: „Sfinte Sfințite Mucenice Haralambie roagă-te lui Dumnezeu pentru mine păcătosul, ajută-mă, Sfinte și depărtează toate farmecele și vrăjitoriile, toate duhurile satanei care sunt asupra mea".

Iar la Sfânta Marina zicem: „Sfântă Muceniță Marina roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul, ajută-mă, Sfântă, și depărtează de la mine toate duhurile satanei, toate farmecele și vrăjitoriile care sunt asupra mea".

Pentru izbăvirea de farmece mai este recomandabil Sfântul Maslu.

Să se facă cel puțin 7-9 sau 12 Masluri la cel care are farmece asupra sa. Dacă nu poate să fie prezent, măcar să aibă pomelnic pentru a fi pomenit.

Să aibă acasă apă sfințită și ulei de la Sfântul Maslu. Cu uleiul să se ungă în fiecare dimineață și cu apa, de asemenea, să ia în fiecare dimineață pe nemâncate, să stropească prin casă și pe haine.

Atunci când cineva observă un lucru ciudat făcut care are făcute farmece asupra lui să nu-l atingă, să-l stropească cu apă sfințită și să-l arunce evitând atingerea lui. Dacă observăm aruncat la ușă ceva suspect, de asemenea, să procedăm la fel, stropind cu apă sfințită.

În concluzie, farmecele se prind în familia și în casa unde nu există o credință puternică. Dacă vom face toate recomandările Bisericii, vom scăpa.

Se citesc mai înainte Rugăciunile de la începutul Acatistului Sfântului Acoperământ (vezi pag. 149).

Condacul 1:

Cela ce mai înainte ai fost învățător răutății, și te-ai arătat Arhiereu prin cinstita fecioară Iustina, și ca un păstor înțelept, din spinii înșelăciunii ai înflorit ca o floare prea frumoasă, și pe noi credincioșii, ne-ai umplut cu miresmele tămăduirilor și de razele minunilor tale, întărește-ne ca să-ți cântăm ție: Bucurăte, sfințite mucenice Cipria-

ne, pururea slăvite!

Icosul 1:

Minunată s-a arătat viața ta, Sfinte, că din pruncie slujirii idolești ai fost închinat, dar cunoscând Domnul râvna ta după cunoașterea cea adevărată, ți-a descoperit ție printr-o fecioară curată pe Hristos-singur-Adevărul, de care taină și pronie dumnezeiască minunându-ne, cu credință cântăm ție:

Bucură-te, cel ce ai înfrânt slujirea idolească;

Bucură-te, că ai vădit înșelăciunea diavolească;

Bucură-te, că de cunoștința adevărului ai râvnit;

Bucură-te, cel ce și în păgâneasca cunoștință te-ai arătat iscusit;

Bucură-te, cel ce diavolești meșteșuguri și vrăjitorii ai cunoscut;

Bucură-te, că toate acestea mai apoi de ocară le-ai făcut;

Bucură-te, că poți să ne scapi de ispita diavolească;

Bucură-te, că ne izbăvești de rătăcirile eretice;

Bucură-te, că ne arăți calea spre adevăr;

Bucură-te, că rugăciunile tale de tot răul ne scapă;

Bucură-te, ajutorul celor înviforați;

Bucură-te, că lumina ta tuturor o împarți;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 2:

Cu meșteșugurile vrăjilor tale, multe pagube și răutăți ai săvârșit la început; dar apoi la cunoștința adevărului venind, ai răscumpărat vremea, aducând din rătăcire pe mulți la Hristos, și învățându-i să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 2:

Cartagina, Antiohia și Egiptul te-au hrănit din pruncie cu cunoștința diavolească și cu spurcata învățătură a slujirii idolești, dar Domnul cu negrăită milostivirea Sa cea ne-

biruită de păcatele omenești, printr-o fecioară curată ți-a rânduit întoarcerea; pe care milostivire slăvindu-o, ție, celui ce te-ai învrednicit a o dobândi, îți cântăm:

Bucură-te, că Dumnezeu te-a întors de la păgâneasca slujire;

Bucură-te, că așa ai cunoscut a Sa milostivire;

Bucură-te, îți aducem noi, închinătorii lui Hristos;

Bucură-te, căci întorcându-te, pe mulți la Dumnezeu i-ai întors;

Bucură-te, că și azi ești pildă vie celor rătăciți;

Bucură-te, că luminezi calea celor de eresuri orbiți;

Bucură-te, că păzești Biserica oilor cuvântătoare de rătăcire;

Bucură-te, că o aperi pe Ea de dosădire;

Bucură-te, îți cântăm ție cu umilință;

Bucură-te, izbăvitorule de vrăjmașul cel rău;

Bucură-te, tămăduitorule al celor ce caută sprijinul tău;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 3:

În chip minunat ți-a rânduit Dumnezeu întoarcerea de la slujirea păgânească, Sfinte, că mai întâi a ales o fecioară curată cu numele Iustina care, prin propovăduirea diaconului Prailie, aflând taina întrupării lui Hristos si Sfânta Sa învățătură, de la păgânătate a venit la creștineasca credință, învățându-se a slăvi pe Dumnezeu și a-I cânta Lui: Aliluia!

Icosul 3:

Ca într-un pământ bun căzând sămânța propovăduirii lui Hristos în inima Iustinei a adus mult rod, căci aceasta împreună cu părinții săi a venit la Hristos, slujindu-I Lui în rugăciune, în post și în înfrânare, pe care lucru minunat văzându-l ne uimim, și înțelegând în ce chip tainic orânduiește Dumnezeu întoarcerea celor aleși ai Săi la lumină, și cântăm ție, celui ce îndelungă vreme ți s-a pregătit cărare:

Bucură-te, că Domnul te-a cunoscut pe

tine a fi vas ales;

Bucură-te, că mai întâi Iustina, fecioara cea curată, pe calea Domnului a purces;

Bucură-te, că printre-însa ți s-a pregătit cărarea întoarcerii la Hristos;

Bucură-te, că Iustina întâi pe părinții săi de la păgâneasca slujire i-a întors;

Bucură-te, că Iustina Mireasă aleasă a lui Hristos s-a dovedit;

Bucură-te, că Lui în post și multă rugăciune I-a slujit;

Bucură-te, că sufletul ei s-a arătat pământ cu multă rodire;

Bucură-te, că ne-a învățat a ne închina Ziditorului, nu la a Sa zidire;

Bucură-te, că și azi dați lumină celor îndoielnici;

Bucură-te, că la voi aleargă cei ce în credință se arată șovăielnici;

Bucură-te și împreună cu Iustina roagă-te pentru noi;

Bucură-te, că prin rugăciunile voastre ne izbăvim din nevoi;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 4:

Văzând râvna cea mare a fecioarei către Hristos, căci pe mulți începuse a-i întoarce de la păgâneasca slujire, urâtorul de bine și al oamenilor, a pornit asupră-i cumplit război al răutății, dar ea întărindu-se cu Semnul Crucii, prin rugăciune zdrobea puterea diavolului, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4:

Cu multă iscusință a socotit vrăjmașul neamului omenesc a o abate pe Iustina de la calea mântuirii, dar nu a priceput vicleanul că astfel lucra întoarcerea spre mântuire și spre dumnezeiasca slujire încă și a altor vase ale lui Dumnezeu, și cursă înșelătoare cu meșteșug întinse ei, prin tânărul Aglaid Scolasticul voind a o vâna pe dânsa spre petrecerea cea în necurăție. Dar, întărita fiind de puterea lui Hristos, păzită a fost de toată spurcăciunea, pentru care și noi, uimiți de înțeleptele rânduiri ale lui Dumnezeu, grăim ție:

Bucură-te, că nimic nu au izbutit cursele diavolești asupra fecioarei celei curate;

Bucură-te, că prin Aglaid Scolasticul, buna ta râvnă trebuia să se arate;

Bucură-te, că așa orânduiește Dumnezeu cărările mântuirii;

Bucură-te, că ne înveți pe noi a fi tari și statornici la vremea ispitirii;

Bucură-te, că fecioara de uneltiri viclene nu s-a arătat ispitită;

Bucură-te, că prin darul cerescului ei Mire, de tot răul a fost păzită;

Bucură-te, că meșteșugitele curse nu au înșelat-o;

Bucură-te, că mielușeaua lui Hristos, statornică buna sa râvna a arătat-o;

Bucură-te, că pilda ei trebuie să ne stea înainte;

Bucură-te, Sfinte că ai prețuit curățenia ei cuminte;

Bucură-te, că prin ale voastre rugăciuni, suntem apărați de multe ispite;

Bucură-te și ale noastre rugăciuni fă-le înaintea Domnului bine primite;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 5:

Neputând Aglaid nici cu ademeniri viclene și nici cu sila a o atrage pe fecioară de la păzirea curăției sale, a alergat la tine, Cipriane prea slăvite, care pe atunci erai cunoscut ca jertfitor idolesc și mare vrăjitor și fermecător, căci așa orânduise Dumnezeu taina întoarcerii tale la Hristos, de care negrăită înțelepciune, noi minunându-ne, cântare aducem Lui: Aliluia!

Icosul 5:

Cu necurata putere a vrăjilor tale ai încercat atunci, Cipriane, a ispiti curăția fecioarei Iustina, ca să o pleci pe ea spre dorirea cea aprinsă, spre necurăția lui Aglaid, și s-a tulburat sufletul curat al fecioarei de războiul pe care diavolul îl ridicase asupra ei; dar întărindu-se cu semnul Crucii Sfinte și cu puterea rugăciunii, a biruit săgețile aprinse, cele pornite împotrivă-i. De care lucru aflând, amar te-ai întristat, dar noi cântăm ție:

Bucură-te, Cipriane, că întristarea aceasta spre bucurie s-a arătat roditoare;

Bucură-te, că s-a păzit curăția neprihănitei fecioare;

Bucură-te, că s-a frânt boldul satanei prin Cinstita Cruce;

Bucură-te, că și azi rugăciunea ta biruință împotriva diavolului aduce;

Bucură-te, că și nouă credința Iustinei spre pildă ne sta înainte;

Bucură-te, că și ție însuți, spre ajutor s-a făcut, Sfinte;

Bucură-te, că așa ai cunoscut amăgirea vrăjilor idolești;

Bucură-te, că acum, cu rugăciunile tale, toată puterea celui rău biruiești;

Bucură-te, că pe voi sfinților Ciprian și Iustina, vă chemăm în ajutor;

Bucură-te, că v-ați făcut biruitori asupra tuturor rătăciților;

Bucură-te, că prin tine s-a vădit zădărnicia credințelor păgânești;

Bucură-te, că și azi farmece și descântece ca spurcate vrăjitorii le vădești;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 6:

Văzând biruindu-se meșteșugirea vrăjilor tale cu puterea Crucii ți-ai înnoit atacurile împotriva fecioarei Iustina, căci așa a voit Domnul ca să se vădească marea neputință și înșelăciunea uneltirilor diavolești, și să se arate puterea Numelui lui Hristos, ca văzând minunea, toți să-L lăudăm pe El, cântând: Aliluia!

Icosul 6:

Smerindu-și trupul său cu postul și rugăciunea, cu haină aspră îmbrăcându-se, Iustina a biruit atacurile pe care mai vârtos diavolul le pornise împotriva ei. Iar el, uneltind cu vicleșug ca și oarecând pe Eva să o amăgească, sub chipul unei femei venind, cu amăgitoare vorbe încerca să o ispitească ca și cum ar fi voit să urmeze vieții și curăției ei. Dar acest chip de ademenire înțelegându-l Iustina, a biruit uneltirile lui, pentru care noi grăim:

Bucură-te, Cipriane, că stăruind în pri-

gonirea fecioarei ai vădit puterea rugii;

Bucură-te, că fecioara nu s-a amăgit de duhul înșelăciunii;

Bucură-te, că prin stăruința ta în prigonire, ca și oarecând Pavel, statornic te-ai arătat;

Bucură-te, că statornicia ta în rău, îndelung iubitorul de oameni Dumnezeu a răbdat;

Bucură-te, că mai înainte a cunoscut Domnul că vei fi statornic și în credință;

Bucură-te, căci ca și Pavel ai vădit că cele rele le lucrai doar din neștiință;

Bucură-te, că prin fecioara cea curată Hristos te-a luminat;

Bucură-te, că prin ea *Calea*, *Adevărul* și *Viața* ai aflat;

Bucură-te, că și pe cei ce sunt întru întunericul rătăcirii, îi luminezi;

Bucură-te, că acum în lumina cerească te desfătezi;

Bucură-te și ne întoarce pe noi din orice rătăcire;

Bucură-te, îți cântăm ție, căutând prin tine mântuire;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 7:

Aflând că prin acea vicleană uneltire nimic nu a sporit diavolul împotriva curăției Iustinei, ai voit să afli cu ce putere îl biruiește ea, zdrobind toate meșteșugurile lor și ți s-a adeverit că nu poate diavolul nici a privi spre semnul Crucii, căci foc ce-l arde și departe îl gonește ea este împotrivă-i; astfel ai început, o, Cipriane a înțelege puterea cu care se înarmează toți închinătorii Crucii când aduc ei cântarea de laudă: Aliluia!

Icosul 7:

Scârbit ai fost mai întâi, o Sfinte, când ai văzut că puterea vrăjilor diavolești, pe care le credeai neînvinse încă din pruncia ta, este biruită de o fecioară neputincioasă cu firea; dar apoi mintea ta cea doritoare de desăvârșita cunoaștere a început să se lumineze prin cunoștința Adevărului; de care bucurându-ne îți cântăm:

Bucură-te, vas primitor de adevarată lumină;

Bucură-te, că ai venit la cunoștința ade-

vărului printr-o fecioara creștină;

Bucură-te, cel ce din pruncie ai dorit cunoașterea cea adevărată;

Bucură-te, că astăzi dracii de frica ta tresaltă;

Bucură-te, că ai înfrânt puterea cu care ei odinioară te-au supus;

Bucură-te, că lumea de uneltirile diavolești e păzită;

Bucură-te, că prin aceasta credința noastră e întărită;

Bucură-te, corabie, ce ai înfruntat marea cea înfiorată;

Bucură-te, că lumina lui Hristos, ca un far în furtună ți-a fost arătată;

Bucură-te, că și pe noi, păcătoșii, ne aduci la liman liniștit;

Bucură-te, că pe mulți să smulgi, din al patimilor noian, ai izbutit;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 8:

Voind să te amăgească diavolul cu uneltirile lui a iscodit altă înșelăciune și mai vi-

cleană ca să vă amețească pe toți. Astfel s-a prefăcut luând chipul Iustinei și a intrat la Aglaid; acesta crezând că nălucirea e adevărata a strigat-o pe nume, dar minune: numai la auzul numelui fecioarei nălucirea s-a risipit. Și noi înspăimântați fiind, cântăm lui Dumnezeu Celui ce a dat o așa putere oamenilor bineplăcuți Lui: Aliluia!

Icosul 8:

Cu spaimă cumplită a alergat Aglaid la tine, Cipriane, spunându-ți cele petrecute, iar tu, rușinat, fiindcă se vedea zădărnicia și amăgirea vrăjilor tale, ai încercat nenumărate alte chipuri de asemănare ca să-l poți face pe Aglaid sau pe tine însuți să vă puteți apropia de casa Iustinei. Dar fiind voi cu cuget necurat nimic nu ați izbutit, căci însuși Mirele Cel Ceresc păzea curăția prea înțeleptei fecioare; pentru care noi cu umilință cântăm:

Bucură-te, că nu ai amăgit-o nicidecum pe fecioara cea curată;

Bucură-te, că prin statornica Iustina multe taine s-au vădit;

Bucură-te, că mai întâi puterea diavolului a fi neputincioasă s-a dovedit;

Bucură-te, că puterea nebiruită a lui Hristos și al Crucii Sale s-a arătat;

Bucură-te, că ai cunoscut cum întărește Dumnezeu pe Sfinții Săi în chip minunat;

Bucură-te, că și azi credințele rătăcite din lume izgonești;

Bucură-te și ne înarmează pe noi prin credință împotriva celui rău;

Bucură-te și ne dă biruință împotriva diavolului, nouă, celor ce chemăm numele tău;

Bucură-te și împreună cu fecioara cea curată scăpa-ne de ispitele cele neașteptate;

Bucură-te și cursele lui Veliar sfarâmă-le și fă-ni-le nouă arătate;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 9:

Neizbutind nimic împotriva credinței celei neclintite a Iustinei și a curăției ei prin încercarea de a o arunca în prăpastia iubirii de plăceri trupești, ai căutat a o supune pe dân-

sa prin ispitirile durerii pornind asupră-i, ca și oarecând asupra lui Iov, mulțime de nenorociri; dar ea neîncetat rugându-se ca și David grăia: Nu voi muri, ci vie voi fi și voi povesti lucrurile Domnului. Și pentru toate proslăvea pe Dumnezeu cântându-I: Aliluia!

Icosul 9:

Dar nu numai asupra ei, ci și asupra rudeniilor ei și a toată cetatea slobozind blestemul, ai adus, o, Cipriane, vătămare, din mânia cea neîmblânzită și din rușinea cea multă ce ți se făcuse, încât mulți cetățeni au mers la Iustina voind a o sili pe ea să nu se mai împotrivească lui Aglaid, pentru a izbăvi cetatea de mulțimea vrăjilor tale; dar ea nu prin însoțire necurată, ci prin curate și fierbinți rugăciuni, a izbăvit pe toți de tot răul, batjocorind meșteșugurile vrăjitorești; pentru aceea cu toți văzând minunea lăudăm pe Dumnezeu și cântăm ție:

Bucură-te, că nici iscoadele cele rele la rău nu au înduplecat-o;

Bucură-te, că Iustina s-a dovedit slujirii lui Hristos vas plecat;

Bucură-te, că mulți din aceia au cunoscut pe Hristos, prin minunata ei tămăduire;

Bucură-te, că întreaga cetate a luat printr-însa izbăvire;

Bucură-te, că mulți au venit atunci la credința;

Bucură-te, că tu însuți ai fost zdruncinat în întreaga ta ființă;

Bucură-te, că pentru a doua oară ai fost puternic cutremurat;

Bucură-te, că încrederea în puterea vrăjilor tale ți s-a destrămat;

Bucură-te, că așa a binevoit Dumnezeu prin minunata fecioară a-ți lucra mântuirea;

Bucură-te, că ne înveți pe noi a răbda îndelung când suntem ispitiți;

Bucură-te, că ne întărești pe noi a rămâne în credință statornici și neclintiți;

Bucură-te, sfințite mucenice, Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 10:

Rușinat fiind, Cipriane, de înfrângerea ce ai suferit-o printr-o tânără fecioară, tu, cel

mult învăţat şi iscusit foarte în lucruri vrăjitoreşti şi înştiinţându-te că toate meşteşugurile viclene cu puterea Crucii şi cu numele lui Hristos au fost biruite, ţi-ai venit întru simţire şi întru cunoştinţa Adevărului şi ai început a dosădi pe draci, slăvind pe Dumnezeu şi cântându-l Lui: Aliluia!

Icosul 10:

Văzând că te-ai trezit din somnul şi întunericul neştiinţei şi cu mânie sfântă îl ocărăşti, acum şi pe tine, slujitorul idoleştii închinări şi al diavoleştilor meşteşuguri vrăjitoreşti, ca să te piardă s-a pornit diavolul cu putere multă, încercând să te ucidă şi, neavând tu nici un ajutor de la nimeni să te izbăvească, ţi-ai adus aminte de semnul Crucii, prin care se împotrivea Iustina şi, chemând numele lui Hristos ai biruit puterea diavolului, de care lucru prea minunat, cutremuraţi fiind, cântăm ţie:

Bucură-te, Cipriane, ca prin fecioara Iustina ai venit la chemarea Numelui lui Hristos;

Bucură-te, că întru Numele Lui ai zdrobit pe diavolul ce se pornise împotriva ta mai vârtos;

Bucură-te, că ai aflat Lumina cea adevărată;
Bucură-te, împreună cu fecioara cea curată;
Bucură-te, că spre spurcată însoțire n-ai putut să o pleci;
Bucură-te, că în Lumina lui Hristos, acum împreună cu ea petreci;
Bucură-te, și ne întărește și pe noi în chemarea Numelui lui Hristos;
Bucură-te, că ni L-ai arătat nouă a fi dar prea luminos;
Bucură-te, că și prin tine a sporit Biserica cea biruitoare;
Bucură-te, că te-a câștigat la credință Iustina, cea curată ca o floare;
Bucură-te, și ne învață și pe noi a păzi curăția;
Bucură-te, și izbăvește din nevoi pe cei ce iubesc fecioria;
Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 11:

Arzându-ți toate cărțile tale cele vrăjitorești înaintea credincioșilor, ai alergat la Episcopul creștinesc, cerându-i lui să te unească prin Botez cu Dumnezeul Iustinei și

având tu inimă înfrântă și cu multă plângere pentru toate relele ce le-ai făptuit în viața ta de până atunci, primit ai fost în turma lui Hristos; căci a cunoscut Episcopul buna ta râvnire. Și precum te-ai arătat odinioară grabnic la rău, te-ai dovedit apoi aprig râvnitor și slujitor vrednic al Dumnezeului Celui adevărat, nepridiind a-I aduce Lui neîncetat cântarea: Aliluia!

Icosul 11:

Cu mare osârdie ai alergat, Cipriane, pe calea cea strâmtă și anevoioasă, după ce ai aflat că Hristos este calea cea adevărată, dorind să răscumperi vremea petrecută în spurcata slujire idolească și totdeauna plângând pentru faptele cele rele de mai înainte. Drept aceea ai mers din putere în putere și din bunătate în bunătate, încât degrabă te-ai învrednicit a primi nu numai Botezul, ci ai pășit din treaptă în treaptă până la cinstea de Episcop, păstorind cu râvnă turma lui Hristos. Iar pe fecioara Iustina, diaconiță și igumenie într-o mânăstire de fecioare

ai făcut-o. Pe care cinstită înălțare văzând-o cu bucurie cântăm ție:

Bucură-te, Cipriane, că așa răsplătește Dumnezeu inima curată;

Bucură-te, că a cunoscut Dumnezeu râvna ta după cunoștința cea adevărată;

Bucură-te, că așa miluiește Dumnezeu pe cei ce îndelungi ispitiri suferă;

Bucură-te, că așa te-ai arătat Arhiereu prea sfințit;

Bucură-te, că și pe Iustina vrednică diaconiță slujirii lui Hristos ai înălțat-o;

Bucură-te, că igumenie și povățuitoare și altor fecioare ai dat-o;

Bucură-te, că ai păstorit turma lui Hristos cu multă râvnă și silire;

Bucură-te, că și noi alergăm la tine, ca la un adevărat păstor, cu multă dorire;

Bucură-te și ne povățuiește pe noi pe calea mântuirii;

Bucură-te și fii lângă noi mereu în ceasul ispitirii;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 12:

Prin râvna ta și a fecioarelor cele curate povățuite de înțeleapta Iustina se deșărta slujirea idolească, iar slava lui Hristos se înmulțea. O viață ca aceasta a ta și sârguința cea pentru slujirea lui Hristos și pentru mângâierea sufletelor omenești văzând-o diavolul, scrâșnea împotrivă-ți voind cu orice chip să te piardă. Însă nu știa pierzătorul că o și mai mare și nepieritoare slavă îți pregătea și sălășluire cu cetele Sfinților; ca împreună cu ei pururea să cânți lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul 12:

Neștiind pierzătorul în ce chip să te piardă, căci se temea de puterea Crucii, a îndemnat pe păgâni să te clevetească înaintea ighemonului, că ai părăsit păgâneasca închinare și slujire idolească, venind la creștineasca închinare a lui Hristos, și că pe mulți depărtezi de la spurcata slujire la idoli, sporind turma lui Hristos. Acestea auzind ighe-

monul și neputând a te zăticni prin cuvinte meșteșugite, te-a dat la muncire cumplită împreună cu fecioara Iustina. Iar voi, toate răbdându-le și neplecându-vă la închinarea idolească, ighemonul a poruncit să vă ucidă pe voi prin tăiere de sabie. Iar împreună cu voi s-a învrednicit de cununa muceniceascã și evlaviosul creștin Teoctist, care văzând moartea voastră cea nevinovată, a mărturisit și el pe Hristos. Pentru aceea laude ca acestea aducem ție:

Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi al turmei lui Hristos păstor nebiruit;

Bucură-te, că și Iustina fecioara, nevoindu-se alături de tine s-a sfințit;

Bucură-te, că de vicleanul ighemon n-ați fost amăgiți;

Bucură-te, că v-ați arătat mărturisitori ai lui Hristos neclintiți;

Bucură-te, că astfel de cununa mucenicească ați fost învredniciți;

Bucură-te, că acum prin sfintele tale moaște multe tămăduiri se dăruiesc;

Bucură-te, că râuri de daruri se revarsă celor ce te cinstesc;

Bucură-te, că și noi cu mare credință la tine năzuim;

Bucură-te, că prin ale tale sfinte moaște ajutor și mântuire nădăjduim;

Bucură-te, și te roagă pentru noi împreună cu Sfânta Iustina și Sfântul Teoctist;

Bucură-te, și primește de la noi jertfă de laudă acest smerit acatist;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul 13:

O, Prea Sfințite Cipriane, Ierarhul cel cinstit al lui Dumnezeu, nevoitorule prea tare, împreună cu Sfânta muceniță Iustina și Sfântul mucenic Teoctist, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru cei ce pururea te cinstesc și cu cântări măresc sfântă pomenirea ta și cu rugăciunile tale, îmblânzește pe Stăpânul Hristos, pentru toți mijlocind iertare de greșeli și izbăvire de toate cursele și ispitirile diavolești, ca mântuindu-ne să-I cântăm împreună cu tine, în vecii nesfârșiți, cântarea îngerească: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori)

Apoi se zice iarăși **Icosul 1**: Minunată s-a arătat viața ta... și **Condacul 1**: Cela ce mai înainte ai fost învățător răutății...

După aceea zicem această rugăciune:

Rugăciunea Sfântului Ciprian

Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Creatorule și Chivernisitorule a toate, Sfânt și slăvit ești; Împăratul împăraților și Domnul domnilor, slavă Ție. Tu Cel ce locuiești în lumina cea nepătrunsă și neapropiată, pentru rugăciunea mea, a smeritului și nevrednicului robului Tău, depărtează demonii și stinge viclenia lor de la robii Tăi; revarsă ploaie la bună vreme peste tot pământul și fă-l să-și dea roadele lui; copacii și viile să-și dea deplin rodul lor; femeile să fie dezlegate și eliberate de nerodirea pântecelui; acestea și toată lumea mai întâi fiind dezlegate, dezleagă și toată zidirea de toate legăturile diavolești. Și dezleagă pe robul Tău (numele) împreună cu toate ale casei lui de toate legăturile satanei, ale magi-

ei, ale farmecelor și ale puterilor potrivnice. Împiedică Tu, Doamne Dumnezeul părinților noștri toată lucrarea satanei, Tu Cel ce dai dezlegare de magie, de farmece, de vrăji și de toate lucrările satanicești și de toate legăturile lui, și distruge toată lucrarea vicleană prin pomenirea Prea Sfântului Tău nume.

Așa, Doamne, Stăpâne a toate, auzi-mă pe mine nevrednicul slujitorul Tău și dezleagă pe robul Tău de toate legăturile satanei și dacă este legat în cer, sau pe pământ, sau cu piele de animale necuvântătoare, sau cu fier, sau cu piatră, sau cu lemn, sau cu scriere, sau cu sânge de om, sau cu al pasărilor, sau cu al peștilor, sau prin necurăție, sau în alt chip s-au abătut asupra lui, sau dacă din altă parte au venit, din mare, din fântâni, din morminte, sau din orice alt loc, sau dacă a venit prin unghii de om, de animal, sau gheare de pasăre, sau prin șerpi (vii sau morți), sau prin pământul morților, sau dacă a venit prin străpungere de ace, dezleagă-le pentru totdeauna, în ceasul acesta, Doamne, cu puterea Ta cea mare.

Tu Doamne, Dumnezeul nostru, Care cu-

noști și știi toate, dezleagă, sfarâmă și distruge, acum, lucrările magiei, iar pe robul Tău (numele) păzește-l cu toți ai casei lui de toate uneltirile diavolești.

Zdrobește cu însemnarea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci toate puterile potrivnicilor. Pustiește, distruge și depărtează pentru totdeauna toate lucrările magiei, vrăjitoriei și fermecătoriei de la robul Tău (numele).

Așa, Doamne, auzi-mă pe mine păcătosul slujitorul Tău și pe robul Tău cu toți ai casei lui, și dezleagă-l de demonul de amiază, de toată boala și de tot blestemul, de toată mânia, nenorocirea, clevetirea, invidia, farmecele, nemilostivirea, lenea, lăcomia, neputința, prostia, neînțelepciunea, mândria, cruzimea, nedreptatea, trufia, și de toate rătăcirile și greșelile, știute și neștiute, pentru sfânt numele Tău, că binecuvântat ești în veci. *Amin!*

ACATISTUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC PANTELIMON

(Izbăvitor de boli şi suferinţe)

- POVĂȚUIRE -

Există boli trupești și boli sufletești. Bolile sufletești sunt antemergătoare celor trupești. Ele se vindecă cu Taina Sfintei Spovedanii, cu multă căință, zdrobire de inimă și multă rugăciune. Bolile trupești, pe lângă terapia medicală, pot fi vindecate printr-o terapie spirituală. Orice boală trupească are rădăcini spirituale. Un om poate fi bolnav din mai multe cauze. Cauzele sunt: păcatele părinților lui, pe care nu le-au spovedit sau nu au primit dezlegare de ele, și nu le-au alungat din arborele genealogic al neamului respectiv și s-au răsfrânt asupra copiilor. O altă cauză sunt păcatele pe care nu le-au spovedit, n-au primit dezlega-

re de ele; sau dacă le-au spovedit, n-au făcut canonul pentru ele. Și o altă explicație ar fi tainele ascunse ale lui Dumnezeu. Câteodată Dumnezeu ne dă câte o boală pentru a ne smeri și pentru progresul nostru spiritual, dintr-un tact pedagogic.

În concluzie, boala și suferința trupească au antecedente și cauze de ordin spiritual.

Pentru a ne putea izbăvi de boli și a ne face sănătoși, trebuie îndeplinite aceste minime rânduieli:

- să ne spovedim din copilărie, toate păcatele vieții noastre, cu multă sinceritate și multă căință în suflet;

- să facem o dezlegare mare cu părinții și toți cei care mai trăiesc din arborele genealogic al neamului nostru, deoarece poate ne-au blestemat, sau ei s-au blestemat unul pe altul în viață, cu voie sau fără voie, și acel blestem s-a repercutat asupra unui descendent din familie;

- să se facă în mai multe reprize câte 7 – 9 sau chiar 12 Sfinte Masluri, mai ales în posturi. Cel mai mare efect îl are Maslul asupra unei persoane când se face în post. Trebuie să pos-

tească atât preoții care fac Maslul, cât și cei la care se face cu toată casa lor. Pe un bolnav din familia noastră îl putem ajuta cu rugăciunile noastre, mai ales când postim pentru el;

- dacă Sfântul Maslu nu se poate face personal asupra bolnavului din diferite motive, atunci să vină la Slujba Sfântului Maslu cineva din familia lui cu hainele celui bolnav, iar dacă nu se poate nici așa, măcar să aibă pomelnic la Sfântul Maslu;

- dacă există posibilități materiale mai bune pentru cel bolnav, este foarte indicat a avea cât mai multe pomelnice la Sfântul Maslu la cât mai multe mânăstiri și biserici (cel puțin trei), mai ales acolo unde se face slujbă zilnică și se face Sfântul Maslu cu mai mulți preoți;

- cel bolnav să aibă acasă ulei sfințit de la cât mai multe Sfinte Masluri, să-l amestece și să se ungă cu el pe rănile exterioare, sau poate chiar să înghită câteva picături pe nemâncate, acolo unde există boli interne;

- pe lângă aceste rânduieli cu referire la Sfântul Maslu, cel bolnav mai poate să citească zilnic (măcar 40 de zile la rând) Acatis-

tul Sfântului Mucenic doctor fără de arginți Pantelimon;

- dacă cel bolnav poate să postească, dacă îi permite boala, atunci este foarte recomandat a posti în acele zile. Dacă cel bolnav nu poate să postească, atunci să postească cei din familia sa: părinți, frați și toți cei care țin la cel bolnav.

Acatistul Sfântului Pantelimon, după cum s-a scris, ca la toate celelalte acatiste, este bine a se citi în reprize sau perioade din an de câte 40 de zile sau cel mai recomandat în cele 4 posturi mari de peste an. Efectul cel mai mare este când se face în post și cu multă încredere în Dumnezeu și în Sfântul Pantelimon.

Bolnavul care poate face metanii este foarte important să facă zilnic câte metanii poate (30 – 50) la Sfântul Pantelimon, cu următoarea formulă pe care o rostește la fiecare metanie: „Sfinte Mucenice Pantelimon roagă-te lui Dumnezeu pentru mine păcătosul și ajută-mă, Sfinte, a mă tămădui de boală".

Pentru bolile sufletești și trupești mai putem cere milostivire cu metanii la Sfinții doctori fără de arginți Cosma și Damian, Chir și

Ioan, Samson și Diomid etc. cu aceeași formulă ca la Sfântul Pantelimon.

De asemenea, pentru boli ne putem ruga la Maica Domnului și la toți sfinții. Fiecare boală și necaz care ne vin în viață, trebuie să o primim ca de la Dumnezeu. Să nu acuzăm pe nimeni că ne-ar fi cauzat boala, ci totdeauna să ne acuzăm pe noi și să ne smerim. Smerenia și răbdarea, numai ele, ne pot aduce vindecarea sufletească și trupească.

Vezi începutul obișnuit de la Acatistul Sfântului Acoperământ (vezi pag. 149).

Apoi:

Condacul 1:

Înaintea celui cu chip și nevinovăție îngerească, a vrednicei slugi a Domnului nostru, care prin nestrămutată credință s-a învrednicit a sta alături de scaunul nemuritorului Împărat, Pantelimon, ridicăm rugăciunile noastre și cerem să ne asculte durerile și cu puterea ce-i este dată de la Dumnezeu ca un doctor fără de arginți, să ne cerceteze degrabă și să înlăture de la noi bolile sufle-

tești și trupești, ca izbăviți cu platoșa bunătății sale, în tresăltări de bucurie, să-i cântăm: Bucură-te, Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimoane!

Icosul 1:

Din pruncie ți-ai păstrat sufletul curat, mucenice, căci maica ta cu mare grijă ți-a sădit în inimă credința în dulcele Iisus, pe care mai târziu bătrânul Ermolae, stropind-o cu apa cea vie, pe care și el o avea de la Împăratul nemuritor, ai părăsit păgânătatea și ți-ai deschis larg sufletul să primești pe Hristos; pentru care îți cântăm:

Bucură-te, sfinte cu adâncă judecată;

Bucură-te, că dreaptă ți-a fost credința urmată;

Bucură-te, al pieritorilor zei disprețuitor;

Bucură-te, al blândului Iisus următor;

Bucură-te, că după Domnul ai însetat;

Bucură-te, că dreaptă răsplătire ai căpătat;

Bucură-te, că n-ai ținut la bogății pământești;

Bucură-te, cel ce ți-ai adunat comori cerești;

Bucură-te, cel ce stai între cetele sfinților;
Bucură-te, ajutătorul năpăstuiților;
Bucură-te, podoaba creștinilor cea neprețuită;
Bucură-te, mângâierea noastră mult dorită;
Bucură-te, Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 2-lea:

De mic rămas fără mamă, sfinte, ai fost dat de tatăl tău la învățătură păgânească și la meșteșugul vindecărilor cu puterea zeilor; dar ca o trestie neînfrântă ai rămas în mijlocul vânturilor vrăjmașe și nu ai găsit alinare până ce n-ai aflat calea Dumnezeului celui adevărat, Căruia îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Adânc fiind rănit de dragostea în Hristos, când veneai de la Ermolae și ai întâlnit pe copilul mușcat de viperă, atunci întâia oară te-ai rugat în genunchi lui Dumnezeu, de la care a și venit mântuirea, căci copilul a

înviat, vipera a murit, iar tu ai primit botezul și te-ai împărtășit cu trupul și cu sângele Domnului; pentru care te lăudăm așa:

Bucură-te, tinerețe închinată lui Hristos;

Bucură-te, nădejdea bolnavilor cea cu folos;

Bucură-te, cel ce știi să înalți la ceruri rugăciuni;

Bucură-te, cel ce peste noi reverși minuni;

Bucură-te, că Domnul putere ți-a dat;

Bucură-te, cel ce copilul ai înviat;

Bucură-te, bucuria multor îndurerați;

Bucură-te, uimirea multor învățați;

Bucură-te, ostaș neînvins al lui Hristos;

Bucură-te, că ai aprins credința creștină în inimile multora;

Bucură-te, întoarcerea multor rătăciți;

Bucură-te, mângâierea celor amărâți;

Bucură-te, Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 3-lea:

Deși cu trup omenesc pe pământ, sufletul ți l-ai înălțat spre cer. Pentru aceasta, cu

dreptate te privesc credincioșii ca pe o stea cerească, de unde vine raza mântuirii în toate necazurile; drept care împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Râvnă multă ai pus, sfinte, ca să întorci de la închinarea de idoli către Domnul chiar pe tatăl tău, dar el tot păgân a rămas, până ce a văzut tămăduirea pe care ai dat-o, în numele lui Hristos, unui orb și atunci împreună cu acela, a primit botezul. Pentru aceasta primește de la noi laudă ca aceasta:

Bucură-te, cercetător al durerilor;

Bucură-te, vindecător al orbilor;

Bucură-te, cel ce dai lumină ochilor trupești și celor sufletești;

Bucură-te, sfărâmător al curselor diavolești;

Bucură-te, al sufletului tău vânător;

Bucură-te, al doctorilor doctor;

Bucură-te, că lucrezi cu puterea lui Dumnezeu;

Bucură-te, că în tine nădăjduim și noi;

Bucură-te, stăvilar al potrivnicilor;
Bucură-te, lauda îngerilor;
Bucură-te, a păgânilor mirare;
Bucură-te, bucuria mamei tale;
Bucură-te, Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 4-lea:

Ca norul ce umbrea pe evrei în pustie, astfel te-ai arătat Nicomidiei și apoi întregii lumi, căci oricine aleargă la tine cu credință găsește alinare, fiind împuternicitul și alesul Domnului, Căruia pentru darul ce ți-a dat îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Ca fulgerul s-a răspândit vestea bunătății și a minunilor tale, sfinte, făcând să se îngrijoreze învățătorii păgâni, care îndată au cerut împăratului pierderea ta, ca a unuia ce ești părtașul lui Hristos, iar tu neabătut ai rămas în credință; pentru care îți cântăm:
Bucură-te, cel ce ți-ai împărțit moșteni-

rea săracilor;

Bucură-te, cel ce prin case și închisori milostenie și tămăduiri aduci celor necăjiți;

Bucură-te, îngrozirea păgâneștilor conducători;

Bucură-te, că deșertăciunea păgânească vrei să omori;

Bucură-te, cel ce împăratului ai fost împotrivitor;

Bucură-te, că Hristos în luptă ți-a fost întăritor;

Bucură-te, că mulțime de chinuri ți-au pregătit;

Bucură-te, cel ce cu răbdare chinurile ai suferit;

Bucură-te, că mulți, privindu-te, cu tine au crezut;

Bucură-te, cel ce Domnului noi mucenici ai făcut;

Bucură-te, cel ce simți bucurie în chinuri;

Bucură-te, cel de la care moștenim frumoase pomeniri;

Bucură-te, Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 5-lea:

Cele ce pentru păgâni erau de preț pentru tine erau fără de preț; și cele fără de preț la ei erau de mare preț la tine; căci ai disprețuit dregătoriile și bogățiile vremelnice cu care erai ispitit, pentru a câștiga bunătățile nepieritoare de la Dumnezeu, Căruia îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Neînduplecat văzându-te, împăratul a poruncit să fii spânzurat gol pe lemn, cu fiare să fii sfâșiat și cu făclii ars, dar nepieritorul Împărat neatins te-a păstrat, spre uimirea tuturor; de care lucru și noi minunându-ne, cântăm:

Bucură-te, că ai dovedit împăratului puterea lui Dumnezeu;

Bucură-te, că un vechi slăbănog s-a tămăduit prin darul tău;

Bucură-te, că păgânătatea de rușine a rămas;

Bucură-te, că vrăjmașii ți-au cerut noi torturi într-un glas;

Bucură-te, sfinte, care ți-ai pus trupul spre chinuri;

Bucură-te, cel pătruns de credință adâncă;

Bucură-te, că, gândindu-te la Domnul, te-ai mângâiat;

Bucură-te, că Hristos, în chipul lui Ermolae, ți s-a arătat;

Bucură-te, că fiarele cu care erai sfâșiat ca ceara s-au muiat;

Bucură-te, că de pe lemnul chinurilor sănătos ai fost slobozit;

Bucură-te, că făcliile cu care erai ars s-au stins;

Bucură-te, că înfocată credință în inimile multora ai aprins;

Bucură-te, Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 6-lea:

Pe gânduri ai pus pe cei ce te chinuiau, sfinte, și încruntați la față și la suflet, se întrebau de unde ai atâta putere și de ce zeii nu te pierd? Atunci au iscodit noi chinuri, pe care tu, primindu-le încrezător în puterea lui Dumnezeu, cântai: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Plumb mult într-un cazan punând și sub limbile focului topindu-l, ai fost aruncat în această văpaie cu nădejdea deșartă că acum se va sfârși cu tine, dar tu, viteazule mucenic, iarăși nevătămat ai rămas, precum mai înainte Dumnezeu păzise pe măritul apostol Ioan. Pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, floarea nădejdilor către Dumnezeu;

Bucură-te, în boli și în necazuri izbăvitorul meu;

Bucură-te, pentru noi, păcătoșii, al lui Dumnezeu îmblânzitor;

Bucură-te, al rugăciunilor noastre către Domnul purtător;

Bucură-te, tare sprijinitor al copiilor noștri;

Bucură-te, îndestularea cea bună a caselor noastre;

Bucură-te, rouă ce inimile răcorești;

Bucură-te, cel ce de asupriri ne izbăvești;

Bucură-te, vindecarea celor ce de la oameni nu-și găsesc alinare;

Bucură-te, că din valurile deznădejdilor

prin tine aflăm izbăvire;

Bucură-te, cel ce văpaia plumbului ai răcorit;

Bucură-te, cel ce cunună neveștejită ți-ai pregătit;

Bucură-te, Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 7-lea:

Zile de-a rândul ai fost chinuit, sfinte, dar acestea mai multă răsplătire ți-au adus și mulțumirea mai mult ți-a crescut, când cu chinurile tale, dor mare ai aprins în inimile multora, să părăsească zeii și să treacă la Hristos, cântându-I : Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Piatră ți-au legat de gât, Pantelimoane, și în mare ai fost aruncat, dar Stăpânul mărilor și pe tine și piatra a făcut-o ușoară și plutitoare, căci ai mers pe luciul apei, ieșind la mal. Deci, bucurându-ne și minunându-ne, îți cântăm:

Bucură-te, cel ce nu te înfricoșezi de chinuri, viteazule;

Bucură-te, cel înarmat cu bărbăție și credință, alesule;

Bucură-te, al puterii firii înfrângător;

Bucură-te, al adâncului mării stăpânitor;

Bucură-te, plutitor deasupra apelor;

Bucură-te, viețuitor deasupra ispitelor;

Bucură-te, tinere plin de mireasmă duhovnicească;

Bucură-te, dobânditor de slavă cerească;

Bucură-te, liman al celor îngreuiați;

Bucură-te, mulțumirea celor îndurerați;

Bucură-te, răspânditorule al credinței;

Bucură-te, iubitorule al umilinței;

Bucură-te, Mare Mucenic și tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 8-lea:

Nici tinerețea, nici nevinovăția și nici puterea minunilor tale, n-au schimbat inimile chinuitorilor, ci mai rău sporind în mânie, îți iscodeau alte pătimiri crezând că pot pune lumina sub obroc; iar tu făclie mai luminoa-

să te arătai, spre bucuria lui Dumnezeu cântând: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Neîncetat ai fost ispitit cu bunătăți și cinstiri lumești, dar ca pe niște curse în calea către cer judecându-le, ai fost aruncat în mijlocul leilor și neliniștiți te-au privit, dorind să-ți vadă trupul sfâșiat; dar Stăpânul tuturor gurile fiarelor a închis; pentru care îți cântăm:

Bucură-te, cel ce ești cu nevinovăție încununat;

Bucură-te, că pentru nevinovăție la chinuri ai fost dat;

Bucură-te, că lupta cea bună ai luptat;

Bucură-te, că Dumnezeu minunat te-a arătat;

Bucură-te, lumină ce sub obroc nu s-a putut pune;

Bucură-te, viețuitor plin de fapte bune;

Bucură-te, cel ce bunătățile lumești curse le socotești;

Bucură-te, că te-ai făcut asemenea oștilor cerești;

Bucură-te, noule Daniele, aruncat în mijlocul leilor;

Bucură-te, că fiarele s-au făcut asemenea mieilor;

Bucură-te, că vrăjmașii doreau să te piardă;

Bucură-te, că Hristos nevătămat te-a păzit;

Bucură-te, Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 9-lea:

Văzând tăria ta, sfinte, mulți din păgâni au crezut în Hristos, pentru care lucru împăratul de mânie a fost cuprins, iar tu, Pantelimoane, te veseleai pentru vânări de noi suflete, cu care și noi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Și pe roată cu cuie ai fost chinuit, dar roata s-a sfărâmat, lovind pe mulți necredincioși și fermecător socotindu-te, ai mărit pe preotul Ermolae, dascălul tău. Atunci cu trei ostași te-au însoțit, sfinte, spre a-l adu-

ce împăratului care și lui îi dorea sfârșitul. Deci pentru noua jertfă ce prin tine se pregătește grăim:

Bucură-te, propovăduitorul dumnezeieștii credințe;

Bucură-te, cel ce înfrunți mâniile aprinse;

Bucură-te, că pe roată ai fost strunjit;

Bucură-te, că de creștinătate ești preamărit;

Bucură-te, cel ce ai fost socotit fermecător;

Bucură-te, căci cu Hristos te-ai arătat biruitor;

Bucură-te, al lui Ermolae de mucenicie vestitor;

Bucură-te, căci cu dascălul tău ești pătimitor;

Bucură-te, că ucenici ai lui Ermolae, Ernip și Ermocrat s-au arătat;

Bucură-te, că la moartea lor, pământul s-a cutremurat;

Bucură-te, cel ce Treimii pe pământ ai slujit;

Bucură-te, că prin vindecări doctor al Domnului te-ai dovedit;

Bucură-te, Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 10-lea:

Zadarnice au fost chinurile păgânilor, sfinte, căci drumul ți-a fost drept către Hristos; pentru aceasta te-ai învrednicit de darul tămăduirilor ce-l verși tuturor celor ce cu credință vin la tine cu rugăciuni și cu care cânți lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Cine nu te va lăuda, văzându-te cu ochii minții, că ai fost împins și izbit ca un răufăcător, spre marginea Nicomidiei, unde ți se hotărâse tăierea capului și tu mai liniștit și mai vesel te-ai arătat. Pentru aceasta din nou primește această laudă:

Bucură-te, cel ce loviri ca Domnul ai primit;

Bucură-te, că pentru Iisus toate ai suferit;

Bucură-te, că în chinuri Domnului slavă dădeai;

Bucură-te, că împărăția cerească cu dor o căutai;

Bucură-te, că numele din Pandoleon ți-a fost schimbat;

Bucură-te, că glas din cer Pantelimon te-a chemat;

Bucură-te, că după nume ești mult-miluitor;

Bucură-te, că după fapte ești mult-îndurător;

Bucură-te, că fața ca de înger ți s-a făcut;

Bucură-te, că chinuitorii în lături s-au abătut;

Bucură-te, că spre lovire călăii ai îndemnat;

Bucură-te, că abia îndrăznind capul ți-au tăiat;

Bucură-te, Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 11-lea:

Cu durere drept-credincioșii au privit sfârșitul tău, Pantelimoane; căci tu le-ai fost flacără nestinsă a dreptei credințe, miluitor al celor lipsiți și vindecător al celor bolnavi, dar ne mângâiem că te-ai suit la Dumnezeu, de unde nu încetezi a privi spre mulțimea ce te cheamă în rugăciuni și, izbăvind-o de dureri, cânți lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Senin la suflet și blând la chip ți-ai primit sfârșitul, trecând astfel în Împărăția cerească, unde ești întâmpinat de Sfânta Treime și așezat de-a dreapta Sa, mărit de sfinți și de puterile cerești; pentru care laudă ca aceasta îți aducem:

Bucură-te, mireasmă ce până la cer te-ai ridicat;

Bucură-te, că duhul tău Treimii l-ai încredințat;

Bucură-te, mult-plânsule de credincioșii pământului;

Bucură-te, mult-lăudatule de puterile cerești;

Bucură-te, a lui Ermolae, Ernip și Ermocrat bucurie;

Bucură-te, cu înaintașii mucenici împreună-viețuire;

Bucură-te, că de pământ nicidecum nu te-ai depărtat;

Bucură-te, că în rugăciuni pe orice credincios ai ascultat;

Bucură-te, albină ce te-ai îmbogățit în

fapte bune;

Bucură-te, că ai fost încoronat cu nepieritoare cunune;

Bucură-te, piatră la temelia creștinătății;

Bucură-te, înfrângător al păgânătății;

Bucură-te, Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 12-lea:

Lupta cea bună ai luptat, credința ai păstrat, mulțumindu-ți sufletul, că ai urmat lui Hristos, iar pentru noi ai rămas vrednică pildă, ca, privind la tine, să-ți urmăm credința și în ispite să ne înarmăm cu armele tale și biruitori să mulțumim lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Și după moarte ai săvârșit minuni, Pantelimoane, căci în loc de sânge lapte a curs din grumazul tău și măslinul de care ai fost legat spre tăiere, în vederea tuturor s-a umplut de roade; de aceea iarăși auzi de la noi:

Bucură-te, bucuria Tatălui;
Bucură-te, lauda Fiului;
Bucură-te, desfătarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, miluirea celor de pe pământ;
Bucură-te, izvor nesecat de tămăduiri;
Bucură-te, izbăvitor de chinuri;
Bucură-te, doctor sufletesc și trupesc;
Bucură-te, alesule al Tatălui ceresc;
Bucură-te, cel ce liniștești sufletele;
Bucură-te, cel ce îmblânzești cugetele;
Bucură-te, cel ce scapi de urgia dușmanilor;
Bucură-te, cel ce înlături norul suspinelor;
Bucură-te, cel ce primești gândurile și puterile;
Bucură-te, Mare Mucenice și tămăduitorule Pantelimoane!

Condacul al 13-lea:

Sfinte Mare Mucenice și tămăduitorule, Pantelimoane, ție îți vărsăm durerile noastre de multe feluri și tu fără întârziere, cu puterea ce o ai de la Dumnezeu, spre Care ne ești mijlocitor, auzind suspinuri înăbușite în noapte, în zi, în pat de suferință, în că-

lătorii, fi celor ce se roagă ție, după nevoile fiecăruia: celor neliniștiți, liniștitor, celor asupriți, apărător, celor în primejdii, izbăvitor, celor învăluiți în păcate, scutitor, rătăciților îndrumător, bolnavilor deplin vindecător, orfanilor tată, văduvelor părinte, soților întăritor în căsnicie, celor porniți cu răutate, îmblânzitor și ne întărește în fața necazurilor, căci suntem slabi și istoviți, sfinte, și astfel cu puterea ta, descătușați de amărăciunile noastre, să petrecem în mulțumire, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi iarăși se zice **Icosul 1**: Din pruncie ți-ai păstrat sufletul curat... și **Condacul 1**: Înaintea celui cu chip și nevinovăție îngerească... și otpustul.

ACATISTUL MAICII DOMNULUI "POTIRUL NESECAT"

(Izbăvitoare de beţie)

- POVĂȚUIRE -

Una din patimile cele mai groaznice care macină omenirea este beția, care dă naștere la rândul ei la alte păcate și patimi: bătăi, scandaluri în casă, despărțiri, desfrânare, ucidere și crime, boli, întunecarea minții, înjurături și blesteme etc.

Această patimă a beției iese foarte greu din om, este câteodată nevindecabilă.

Câteva povățuiri pentru îndepărtarea acestei patimi:

- să se spovedească curat și sincer din copilărie;

- să facă tot posibilul de a părăsi locul ispitirii cu băutura;

- să fie pusă la pomelnic persoana respec-

tivă la cât mai multe mânăstiri și biserici unde se fac slujbe zilnice;

Exemplu:(numele) – izbăvire de patima beției.

Tot timpul când facem un pomelnic cu membrii familiei să specificăm în dreptul fiecăruia problema ce-l frământă și de care are. Exemplu: căsătorie, călătorie, boală, reușită la examene, izbăvire de farmece etc.

Pentru a ne izbăvi de patima beției, putem face orice rugăciune la orice sfânt ar fi. Cel mai important lucru este ca rugăciunea aceea să fie făcută din toată inima, cu cât mai multă insistență și cât mai des.

Pe la anul 1878, în Rusia, s-a descoperit o icoană făcătoare de minuni numită „Potirul Nesecat", după care s-a făcut acest acatist „Potirul Nesecat" care este special pentru depărtarea și izbăvirea de patima beției.

Descoperirea sfântului chip al icoanei s-a petrecut la 1878 în Rusia. Un țăran din județul Efremov, gubernia Tula, militar în rezervă, era cuprins de patima beției. Își băuse toată pensia, tot ceea ce era în casă, până ce a ajuns cerșetor. Din cauza băuturii fără mă-

sură, picioarele au încetat să-l mai ajute, dar el continua să bea. Și iată că acest om decăzut visează odată un vis neobișnuit. Este vizitat de un cuvios stareț care îi spune: „Mergi în orașul Serpuhov, la Mânăstirea Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu. Acolo este icoana Ei, Potirul Nesecat. Să ți se facă o slujbă înaintea ei și atunci te vei însănătoși atât sufletește cât și trupește".

Neavând niciun ban și neputându-se folosi de picioare, țăranul nu a îndrăznit să pornească la drum. Însă cuviosul stareț i s-a arătat în vis a doua și a treia oară, poruncindu-i cu atâta stăruință să îndeplinească cele cerute, încât nenorocitul bețiv a pornit târâș la drum. Într-o localitate a făcut un popas. Pentru a-i ușura durerea, bătrânica ce îl găzduise i-a frecționat picioarele și l-a culcat pe cuptor. Noaptea, călătorul a simțit o senzație plăcută în picioare și, încercând să se scoale, deși foarte greu, se putea ține totuși pe ele. În noaptea următoare i s-a făcut mai bine. Astfel, sprijinindu-se mai întâi pe două toiege, iar apoi pe unul, a ajuns la Serpuhov.

Ajungând la mănăstire și povestind vise-

le sale, cel suferind a cerut să i se facă o slujbă, însă nimeni de acolo nu cunoștea icoana Maicii Domnului cu un astfel de nume. Atunci s-au gândit dacă aceasta nu cumva este icoana din coridorul ce făcea legătura dintre biserică și veșmântărie, pe care era zugrăvit un copil. Și nu mică a fost mirarea tuturor atunci când au descoperit pe spatele icoanei inscripția „Potirul Nesecat". Tot ca un semn a fost și faptul că țăranul suferind l-a recunoscut în persoana cuviosului Varlaam, ucenicul Prea Sfințitului mitropolit Alexie, pe stareţul din vis. Fostul bolnav s-a întors apoi acasă pe deplin sănătos.

Vestea cu privire la preaslăvirea în chip minunat a icoanei Maicii Domnului s-a răspândit cu repeziciune nu numai în Serpuhov, ci, se poate spune, în toată Rusia. Cei cuprinși de patima beției, rudele și apropiații lor, se grăbeau să-și înalțe rugăciunile către Maica Domnului, pentru vindecarea de răul ce îi cuprindea și mulți, foarte mulți veneau pentru a-I mulțumi Împărătesei Cerului pentru milostivirea Ei.

Ce înfățișează această icoană? Din punct

de vedere iconografic, icoana face parte din imaginile cele mai vechi ale Maicii Domnului, „Oranta”, cu singura deosebire că dumnezeiescul Prunc este zugrăvit stând în potir.

Care a fost gândul evlavios al aceluia care a zugrăvit-o astfel? Fără îndoială că el se referea la Taina Euharistiei. Potirul cu Pruncul dumnezeiesc binecuvântând reprezenta Potirul Împărtășaniei, din care izvorăsc, spre cei ce se apropie de el cu credință, toate binecuvântările dăruite păcătosului neam omenesc prin lucrarea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos. Acest potir este într-adevăr nesecat sau de nebăut până la sfârșit, pentru că Agnețul „se mănâncă pururea și niciodată nu se sfârșește”. Iar Maica Domnului, cu preacinstitele Ei mâini ridicate mijlocește, ca un Mare Preot, această jertfă către Dumnezeu, la Altarul Ceresc, pe Fiul Său Cel înjunghiat pentru mântuirea lumii, pe Cel Care și-a luat trup din sângiuirile Ei preacurate, dându-L spre a fi mâncare celor credincioși.

Ea se roagă pentru păcătoși și dorește ca toți să se mântuiască; și pentru ca oamenii să nu mai fie stăpâniți de niște patimi josnice,

aducătoare de pieire, Ea îi cheamă la Izvorul Nesecat de bucurie duhovnicească și de alinare, vestindu-le că Potirul Nesecat al ajutorului ceresc și al milei este pregătit pentru fiecare dintre cei care sunt în nevoi.

Din punct de vedere al subiectului și al conținutului de idei, icoana Maicii Domnului „Potirul Nesecat” este foarte apropiată de icoana din Niceea, care s-a proslăvit prin minuni în anul 304, în cinstea căreia Părinții Întâiului Sinod Ecumenic au hotărât să se cânte în fața ei: „Pântecele Tău s-a făcut masă sfântă pe care se află Pâinea cea cerească, Hristos, Dumnezeul nostru...”.

Sărbătorirea icoanei Maicii Domnului „Potirul Nesecat” se sărbătorește la 18 mai pe stil nou. Din toate colțurile Rusiei vin la mânăstirea Serpuhov aceia care au nevoie de ajutorul plin de har al Maicii Domnului. În vremurile mai vechi, „Frăția abstinenților nealcoolici Alexandr Nevski” din Serpuhov săvârșea în fiecare duminică o slujbă cu acatist în fața icoanei Maicii Domnului „Potirul Nesecat”. Acest obicei a fost reintrodus la mânăstirea Nisotk, înființată de curând la Ser-

puhov. În fiecare duminică, la sfârșitul Sfintei Liturghii aici se săvârșește o slujbă cu acatist și sfințirea apei, în timpul căreia sunt pomeniți cei care suferă de împătimire pentru băutul fără măsură al paharului celui aducător de pieire și au nevoie de ajutorul plin de har al Stăpânei Prea Curate.

Pentru prima dată în anul 1997, Acatistul „Potirul Nesecat" a fost tradus și în limba română, fiind de o mare însemnătate și binecuvântare pentru noi românii.

Pentru toți cei ce sunt stăpâniți de patima beției este recomandat acest Acatist „Potirul Nesecat" să-l citească 40 de zile la rând cu post și în mai multe reprize, în mai multe rânduri într-un an. Mai ales este recomandabil în cele 4 posturi de peste an.

Dacă vor avea această icoană „Potirul Nesecat" a Maicii Domnului la ei tot timpul și se vor ruga ei din toată inima să fie izbăviți, cu lacrimi fierbinți, Maica Domnului se va milostivi și îi va izbăvi de această patimă.

A se citi mai întâi rugăciunile de la începutul Acatistului Sf Acoperământ, Rugăciunile începătoare (vezi pag. 149).

Troparul Icoanei Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu – „Potirul Nesecat”:

Veniți, dreptslăvitorilor creștini, la dumnezeiescul și minunatul chip al Prea sfintei Născătoare de Dumnezeu, care satură inimile celor credincioși din Potirul Nesecat al milostivirii Sale și arată minuni poporului celui binecinstitor. Acestea văzând și auzind, cu duhul prăznuind, cu căldură să-I strigăm: Stăpână Prea Milostivă tămăduiește neputințele și patimile noastre, rugând pe Fiul Tău, Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre!

Condacul 1:

Cinstitul tău chip, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ne-a fost dăruit ca o izbăvire aleasă și minunată , căci prin descoperirea Lui ne slobozește de neputințele sufletești și trupești și de întâmplările cele mâhnicioase, pentru aceasta laudă de mulțumire Îți aducem, Apărătoare Prea milostivă. Tu, dar, Stăpână, numită de noi Potirul Nesecat, aplecându-te cu bunăvoință către

suspinele și strigătele noastre cele izvorâte din inimă, dăruiește izbăvire celor ce suferă de boala beției, ca să-Ți cântăm cu credință: Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea cea duhovnicească!

Icosul 1:

Oștile îngerești și cetele drepților Te slăvesc neîncetat, împărăteasă de Dumnezeu Născătoare, mijlocitoarea multpăcătosului neam creștinesc, pe care văzându-l cufundat în nelegiuiri și în păcate, îi dăruiești spre mângâiere și mântuire milostivire prin deosebitele tale icoane făcătoare de minuni, care precum stelele cerului, pot fi văzute în tot pământul. Căzând noi către aceea dintre ele numită Potirul Nesecat, din adâncul sufletului te chemăm astfel:

Bucură-Te, sălașul Dumnezeirii cel neajuns;

Bucură-Te, mirarea cea neîncetată a oamenilor;

Bucură-Te, Ceea ce prin întristări tămăduiești neputințele noastre;

Bucură-Te, căci prin întristări tămădu-

iești neputințele noastre;

Bucură-Te, căci prin descoperirea lor înveselești inimile noastre cele mâhnite;

Bucură-Te, împăcarea prea minunată a oamenilor cu Dumnezeu ;

Bucură-Te, că ne trimiți de sus milostivire prin icoanele Tale făcătoare de minuni;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 2:

Văzând, Prea Sfântă Stăpână, întristarea inimii, chinurile duhovnicești și pocăința nemincinoasă a celor ce sunt supuși patimii celei pierzătoare a beției, ai binevoit să arăți orașului celui plăcut lui Dumnezeu, Serpuhov, milostivirea Ta, prin descoperirea icoanei Tale prea minunate , Potirul Nesecat, pentru ca toți cei care cad la ea cu credință și cu inimă smerită, dobândind vindecare de cumplita lor boala să Îi strige din adâncul inimilor lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 2:

Înțelegând, prin întreita arătare în vis a cuviosului Varlaam, porunca de a merge în orașul cel iubit de Dumnezeu, Serpuhov, un oarecare om, supus patimii beției, a aflat acolo în mânăstire sfânta ta icoană, numită ***Potirul Nesecat***. Drept aceea, văzând atâta purtare de grijă pentru noi, păcătoșii, cu evlavie Îți grăim unele ca acestea:

Bucură-Te, că prin oamenii cei evlavioși ne descoperi mărirea minunilor Tale;

Bucură-Te, călăuză clarvăzătoare, care la arăți unora ca aceștia calea mântuirii;

Bucură-Te, îndrumătoarea noastră cea bună, care cu dragoste ne apropii de Tine;

Bucură-Te, căci ne îndemni la recunoștință pentru binefacerile Tale;

Bucură-Te, ceea ce preschimbi întristarea noastră în bucurie;

Bucură-Te, că ne înveselești cu nădejde neclintită;

Bucură-Te, căci nimicești patimile noastre cele pierzătoare;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 3:

Puterea Celui Prea Înalt și harul Stăpânei l-au întărit pe un oarecare om cuprins de patima beției atunci când, având picioarele slăbănogite, mergea în orașul Serpuhov, împlinind astfel porunca Maicii Domnului, vestită lui în vis de către cuviosul Varlaam, starețul mânăstirii de acolo; ajungând el în acest oraș, a aflat icoana Prea Curatei, care l-a vindecat îndată de suferința sa duhovnicească și trupească, plecându-l să Îi strige din adâncul sufletului, cu mulțumire, lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 3:

Având ca izvor pururea curgător potirul cel Nesecat al râurilor cerești, nu numai credincioșii din Serpuhov, ci și dreptslăvitorii creștini din alte orașe și locuri, care au venit către minunatul Tău chip, numit Potirul Nesecat, primind înaintea lui tămăduire, Ți s-au închinat cu graiuri pline de recunoștință ca acestea:

Bucură-Te, scăldătoare în care se afundă toate necazurile noastre;

Bucură-Te, potirul prin care primim bucuria mântuirii;

Bucură-Te, Ceea ce vindeci neputințele noastre duhovnicești și trupești;

Bucură-Te, că ne stingi patimile prin puterea rugăciunilor Tale;

Bucură-Te, că dai cele de folos celor ce Îți cer ajutorul;

Bucură-Te, că dăruiești tuturor daruri nenumărate;

Bucură-Te, că ne deschizi comoara milostivirii;

Bucură-Te, că ai inima plină de milă față de cei căzuți;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 4:

Vifor de gânduri necredincioase având întru sine, dar cu pocăință sinceră venind la nespusa Ta milostivire, cei cuprinși de patima beției capătă tămăduire și, din adâncul inimii, spun Celui Născut din Tine, Mântuitorul nostru: Aliluia!

Icosul 4:

Auzind Domnul mâhnirea adâncă, vaietele și plânsul soțiilor și mamelor, copiilor și rudelor celor tulburați cu firea de patima beției, le-a dăruit, Stăpână, icoana Ta, prin care toți cei care se apropie, capătă mângâiere duhovnicească și-Ți grăiesc cu lacrimi unele ca acestea:

Bucură-Te, Mielușeaua care ai născut Mielul Cel ce a ridicat păcatele lumii;

Bucură-Te, potir ce, pentru noi, te umpli de bucurie din Izvorul Cel fără de moarte;

Bucură-Te, că ești mângâierea mamelor celor cuprinse de mâhnire;

Bucură-Te, nădejdea celor fără de nădejde;

Bucură-Te, apărătoarea plină de har a celor ce vin la Tine;

Bucură-Te, bucuria și înveselirea celor necăjiți;

Bucură-Te, Ceea ce potolești patimile cele izvorâte din beție;

Bucură-Te, că întinzi mâna celor ce au nevoie de ajutorul Tău;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 5:

Ca pe o stea de la Dumnezeu purcezătoare, ne-ai arătat nouă, o Împărătească a lumii, prea cinstita Ta icoana, pe care văzând-o, ne rugăm din inimă, cu credință, grăindu-ți: Născătoare de Dumnezeu, tămăduiește beția și orice altă boală sufletească și trupească a celor aflați în suferință, iar pe cei credincioși învață-i să Îi aducă lui Dumnezeu cântare de laudă: Aliluia!

Icosul 5:

Văzând, Maica de Dumnezeu Născătoare, minunile preaslăvite și semnele uimitoare venite nu numai de la icoana Ta cea descoperită în orașul Serpuhov, ci și de la cele zugrăvite întocmai cu această icoană, cădem la ele cu smerenie și zicem:

Bucură-Te, grabnică mijlocitoare, ajutătoarea celor ce aleargă la Tine cu sârguință;

Bucură-Te, Ceea ce asculți cu bunăvoință rugăciunile noastre;

Bucură-Te, Ceea ce ai luminat orașul Ser-

puhov cu binecuvântarea Ta;

Bucură-Te, că împrejurimile Moscovei au arătat slava minunilor Tale;

Bucură-Te, Comoară Nesecată de tămăduiri pentru toți cei aflați întru nevoi;

Bucură-Te, Ocrotitoare atotputernică a celor ce lucrează pentru dobândirea trezviei;

Bucură-Te, Bună ajutătoare a celor ce se luptă împotriva lumii, a trupului, a diavolului și a beției;

Bucură-Te, Apărătoare grabnică a drept-credincioșilor celor ce trăiesc în lume;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 6:

Propovăduind, Născătoare de Dumnezeu, minunile săvârșite prin icoana Ta cea numită Potirul Nesecat, Te rugăm cu lacrimi: O, Prea Curată, izbăvește-ne pe noi toți de patima băuturii fără de măsură a vinului, de căderea în păcat și învață-ne înfrânarea pe noi, cei ce ne sârguim să Îi cântam lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 6:

Strălucești de lumina slavei dumnezeiești, Fecioară, Pruncă Dumnezeiască, uitându-Te cum Copilul, Dumnezeu Cel mai înainte de veci, Domnul nostru Iisus Hristos stă în cupă ca într-un potir Nesecat, precum Te vedem zugrăvită în icoana “Potirul Nesecat”care este sortită ca, în chip tainic, să dăruiască izbăvire de patima beției celor ce cu credință vin să I se închine. De aceea, cu lacrimi Îți aducem aceste rostiri neîncetate:

Bucură-Te, cea de care se bucură și pe care o prăznuiește neamul omenesc;

Bucură-Te, că slava Ta este mai mare decât ți-o pot aduce laudele celor pământești și celor cerești;

Bucură-Te, că prin chipul tainic al Fiului în potir, ne descoperi taina Dumnezeieștii Euharistii;

Bucură-Te, Ceea ce ne arăți în chip minunat Mielul Cel ce se mănâncă pururea și niciodată nu se sfârșește;

Bucură-Te, Potir al vieții și al nemuririi, care ne duci la porțile vieții veșnice;

Bucură-Te, că adăpi sufletele noastre cele însetate din izvorul nestricăciunii și al bucuriei;

Bucură-Te, căci în bunătatea Ta nemărginită nu lepezi nici pe cei mai disprețuiți și mai prigoniți;

Bucură-Te, căci din milostivirea Ta îi răpești din groapa pieririi pe cei fără de nădejde;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 7:

Vrând un oarecare om să Îți mulțumească, Stăpână, Maica lui Dumnezeu, pentru vindecarea de suferința beției, a împodobit icoana Ta prea minunată ce se găsește în orașul Serpuhov, cântând din toată inima sa: Aliluia!

Icosul 7:

Minune nouă vedem, Stăpână, prin sfânta Ta icoană, căci un oarecare om, cuprins

de suferința beției, robul lui Dumnezeu Ștefan, venind la mijlocirea Ta cea de Maică, s-a izbăvit de boala lui cea grea, pentru aceasta, cu mulțumire, Ți-a împodobit icoana cu daruri de mult preț și cazând la ea, cu lacrimi grăia unele ca acestea:

Bucura-Te, că ești izvorul cel dătător de Viață al vindecărilor;

Bucura-Te, Potirul ceresc al darurilor dumnezeiești;

Bucura-Te, râu de vindecare cel de-a pururea curgător;

Bucura-Te, că ești marea care îneci toate patimile noastre;

Bucura-Te, Ceea ce cu mâinile Tale de Maică ridici pe cei ce cad zdrobiți de greutatea păcatului beției;

Bucura-Te, că primești darurile recunoștinței;

Bucura-Te, căci înveselești inimile celor binecredincioși;

Bucura-Te, că împlinești toate cererile noastre cele bune;

Bucura-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 8:

Străin lucru și cu anevoie de crezut le este celor necredincioși să audă că la sfânta Ta icoană Potirul Nesecat se săvârșesc minuni și tămăduiri dumnezeiești. Noi însă bineștiind cuvântul Tău, ce l-ai rostit către întâia icoană ce Te înfățișa, anume că: “Harul Celei Ce s-a născut din Mine și al Meu vor fi cu această icoană”, credem că și cea numită Potirul Nesecat izvorăște harul Tău. De aceea, plecându-ne cu evlavie, o sărutăm, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 8:

Toata nădejdea lor în Tine și-o pun, Stăpână, cei ce suferă de patima beției. Pogoară-te spre neputințele și patimile noastre, căci cine ne va scoate pe noi, păcătoșii, din groapa pieririi, a sărăciei duhovnicești și trupești, fără numai Tu, Stăpână. De aceea, plecându-ne genunchii în fața preacuratului Tău chip, îți grăim unele ca acestea:

Bucură-Te, Ceea ce nu iți întorci fața de la rugăciunile păcătoșilor;

Bucură-Te, căci trimiți ajutorul Tău ceresc celor ce Te cheamă;

Bucură-Te, Ceea ce arăți adâncimea milostivirii Tale către toți păcătoșii;

Bucură-Te, Ceea ce îi îmbărbătezi pe cei fără de nădejde și cu totul deznădăjduiți;

Bucură-Te, căci întinzi mână de ajutor celor supuși patimilor pricinuite de beție;

Bucură-Te, căci prin daruri pline de har îi mângâi pe cei ce suferă cu răbdare;

Bucură-Te, Ceea ce vindeci neputințele noastre sufletești și trupești;

Bucură-Te, că ne-ai învățat să socotim întru nimic bucuriile cele deșarte ale acestei lumi;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 9:

Toata firea îngereasca se minunează, Doamne, de lucrarea Ta cea plină de milostivire, căci ai dăruit mult păcătosului neam omenesc, o Apărătoare și ajutătoare prea puternică. Ea se pleacă spre neputințele

noastre și ne slobozește de groaznica patimă a beției, învățând pe cei credincioși să Îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 9:

Ritorii cei înțelepți nu știu, Stăpână să laude după cuviință slăvita descoperire a icoanei Tale. Cu atât mai mult noi, păcătoșii, cu buzele noastre întinate, nu vom putea să aducem Apărătoarei noastre laude după cuviință. Însă văzând nenumăratele minuni înfăptuite prin icoana Ta, bucurându-ne cu duhul și cu inima, Îți zicem:

Bucură-Te, Ceea ce izvorăști minuni de la sfântul Tău chip;

Bucură-Te, că degrabă ne izbăvești de nenorociri și de întristări;

Bucură-Te, că îi rușinezi pe cei ce nu Te primesc;

Bucură-Te, că îi păzești de orice rău pe cei ce cad la Tine;

Bucură-Te, Ceea ce cu blânda Ta strălucire izgonești întunericul păcatului și ceata patimilor noastre;

Bucură-Te, Ceea ce umpli sufletele noastre de iubire pentru Tine și pentru Fiul Tău;

Bucură-Te, că ne îndreptezi cu înțelepciune pe calea pocăinței;

Bucură-Te, că ne ești mijlocitoare osârdnică pentru răspunsul cel bun înaintea Dreptului Judecător;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 10:

Vrând să mântuiești, o Maică a lui Dumnezeu, mulțimea ce suferă de boala beției, ne-ai dăruit icoana Ta cea preaminunată, pentru ca toți cei cuprinși de această patimă să poată veni la chipul Tău făcător de minuni și primind lecuire, cu umilință să Îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

Zid ești și pavăză, o Maică a lui Dumnezeu, celor ce suferă de boala beției și tuturor ce vin la Tine cu grăbire și cinstesc cu evla-

vie sfânta Ta icoană. Căci ne-a dăruit-o Domnul, Dătătorul bunătăților, spre ajutor și vindecare de patimile aducătoare de moarte îndemnându-ne astfel să îți cântăm acestea:

Bucură-Te, alinarea mâhnirilor noastre și nădejdea celor deznădăjduiți;

Bucură-Te, vindecarea suferințelor noastre sufletești și trupești;

Bucură-Te, Ceea ce prin curăția Ta curești întinăciunea noastră;

Bucură-Te, căci prin harul Tău luminezi nemernicia noastră;

Bucură-Te, că îmbraci în nestricăciune stricăciunea noastră cea trupească;

Bucură-Te, Ceea ce prin mijlocirea Ta ne întărești în rugăciune;

Bucură-Te, că întărești toată neputința noastră;

Bucură-Te, că grabnic risipești norul patimilor ce ne înconjoară;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 11:

Cântarea noastră, ce cu smerită dragoste și osârdie o aducem Ție, n-o trece cu vederea, Prea Curată și nu-Ți întoarce fața de la cei fără nădejde ce pătimesc din pricina beției, ci ajută-I pe ei și pe noi să ne curățim de toata întinăciunea păcatului și să putem cânta cu vrednicie și cu dreptate lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 11:

Făclie dătătoare de Lumină Te vedem, Prea Sfântă Fecioară, căci sfântul Tău chip gonește cu razele harului Tău ceata păcatelor și ne îndrumă spre calea luminoasă a virtuții pe noi, cei ce cu credință Îți grăim acestea:

Bucură-Te, căci prin acoperământul Tău ne izbăvești de deșertăciunea acestei lumi mult răzvrătite;

Bucură-Te, că ne ajuți să alungăm neliniștea patimilor trupești ;

Bucură-Te, Ceea ce pui în inimile noastre gândurile cele bune;

Bucură-Te, că aduci lumina în cugetul cel întinat;

Bucură-Te, că îi izbăvești pe cei cuprinși de suferința chinuitoare a beției;

Bucură-Te, că îi chemi pe aceștia la pocăință nefățarnică și la înțelepciune;

Bucură-Te, Ceea ce îmbunezi sufletele celor înrăiți;

Bucură-Te, că mântuiești pe cei ce Te cheamă în ajutor și slăvesc numele Tău;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 12:

Harul lui Dumnezeu, care este dăruit prin icoana Ta, Potirul Nesecat, îi apropie de ea, Stăpână, pe toți cei întristați și oropsiți: văduve, bătrâne, și mai ales pe toți cei cuprinși de suferința beției, care niciodată nu pleacă deșerți de la Tine, Prea Curată, de la Potirul Nesecat al darurilor Tale Dumnezeiești, o, Prea milostivă, și vindecare deplină primind de la chipul Tău făcător de minuni, Îi cântăm cu mulțumire Domnului: Aliluia!

Icosul 12:

Cântând minunile și marea Ta milostivire arătată celor cuprinși de patima beției, Te rugăm, Stăpână, mântuiește și povățuiește-ne pe cărarea cea dreaptă și nu ne lăsa pe noi, cei ce căutăm ocrotirea Ta și Îți zicem acestea:

Bucură-Te, Ceea ce chemi pe toți la înfrânarea de la beție;

Bucură-Te, că prin roua milostivirii Tale îi slobozești pe aceștia de patima băutului fără măsură a vinului;

Bucură-Te, Ceea ce ești tămăduirea veșnică a celor ce suferă din pricina greului păcat al beției;

Bucură-Te, Ajutătoare grabnică a celor ce se chinuiesc din pricina patimilor;

Bucură-Te, îmbărbătarea minunată a celor împuținați cu duhul;

Bucură-Te, că ești bucuria negrăită a celor buni la suflet;

Bucură-Te, că îi smerești pe cei trufași;

Bucură-Te, Ceea ce ridici pe cei smeriți și le dorești tuturor mântuirea;

Bucură-Te, Stăpână, Potir Nesecat, care ne astâmperi setea duhovnicească!

Condacul 13:

O, Prea milostivă Maică a Prea dulcelui nostru Domn Iisus Hristos! Ascultă această rugăciune a noastră și ne izbăvește de toate nevoile sufletești și trupești, dar mai ales slobozește-i pe cei cuprinși de suferința beției, pe robii Tăi (numele), ca să nu piară aceștia cuprinși de rău, ci, mântuiți fiind prin Tine, să Îi aducă lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăși **Icosul 1**: Oștile îngerești... și **Condacul 1**: Cinstitul tău chip... După aceea zicem această rugăciune:

RUGĂCIUNE

O, Prea milostivă Stăpână! Pentru a dobândi apărarea Ta cădem acum la Tine. Caută spre rugăciunile noastre, auzi-ne cu milostivire pe noi: soțiile, copiii, maicile celor împătimiți de boala cea grea a beției, frații și surorile noastre, care din această pricină sunt căzuți de la Maica noastră, Biserica

lui Hristos, și deci de la mântuire și-i tămăduiește pe aceștia! O, milostivă Maică a lui Dumnezeu atinge-te de inimile lor și scoate-i degrabă din căderile de păcate, adu-i la înfrânarea cea mântuitoare. Roagă-l pe Fiul Tău, Hristos Dumnezeul nostru, să ne ierte greșelile, să nu Își întoarcă milostivirea de la zidirea Sa și să ne întărească în trezvie și înțelepciune. Primește, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, rugăciunile maicilor ce revarsă șiroaie de lacrimi pentru copiii lor, ale soțiilor ce plâng pentru soții lor, ale copiilor, orfanilor și neputincioșilor părinți și ale noastre, ale tuturor celor ce cădem la icoana Ta, pentru ca să ajungă, prin rugăciunile Tale, acest strigăt al nostru la Tronul Celui Prea Înalt. Acoperă-ne și ne păzește ca să nu fim robiți de cel viclean și de toate cursele vrăjmașilor, ajută-ne în ceasul cel cumplit al morții, ca, prin rugăciunile Tale, să trecem vămile văzduhului. Izbăvește-ne de osânda cea veșnică și mijlocește ca milostivirea lui Dumnezeu să ne acopere în vecii vecilor cei nesfârșiți. *Amin!*

ACATISTUL SFINȚILOR PĂRINȚI IOACHIM ȘI ANA

(Ajutători pentru căsătorie, pentru naştere de prunci şi pentru întemeierea unei familii binecuvântate de Dumnezeu)

- POVĂȚUIRE -

Sfinții Ioachim și Ana sunt exemplele ideale de viețuire creștină pentru căsătoriți. Au fost neroditori de prunci până la adânci bătrâneți și, datorită rugăciunii lor curate și insistente înaintea lui Dumnezeu, le-a fost dăruit un prunc înainte de sfârșitul vieții lor, Fecioara Maria, Maica Domnului nostru Iisus Hristos. Sfinții Ioachim și Ana au primit cea mai mare binecuvântare pe care a primit-o vreodată un pământean prin această naștere. După cum Dumnezeu le-a dat această mare binecuvântare, tot așa și ei ajută pe tot creștinul care nu are prunci și se roagă fierbin-

te și sincer înaintea lor. De asemenea, Sfinții Ioachim și Ana ajută pe cei care nu s-au căsătorit și doresc să întemeieze o familie creștină binecuvântată de Dumnezeu. Pentru îndeplinirea acestor dorințe, Sfinții Părinți au alcătuit Acatistul Sfinților Drepților Dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana.

Acest acatist este folositor, după cum am spus, pentru o căsnicie fericită și binecuvântată de Dumnezeu.

Observăm astăzi în lume cum foarte multe perechi de tineri căsătoriți se despart foarte repede și foarte ușor după cel mai scurt timp. Explicația este lipsa de educație creștină, lipsa de rugăciune. Atunci când cineva vrea să se căsătorească, trebuie să conștientizeze foarte bine acest lucru și dacă nu cere ajutorul lui Dumnezeu pentru a-i lumina mintea să-și găsească persoana potrivită și se căsătorește „la prima vedere", fără rugăciune, fără sfatul preotului, desigur că acea căsătorie nu se fundamentează pe o temelie puternică a credinței în Dumnezeu și nu are o viață lungă.

Acatistul Sfinților Ioachim și Ana se reco-

mandă atât celor necăsătoriți pentru a primi binecuvântarea lui Dumnezeu și a-și găsi persoana potrivită pentru căsătorie, cât și pentru cei căsătoriți care nu au copii, pentru naștere de prunci, și pentru cei ce au copii, pentru a primi ajutorul lui Dumnezeu să aibă înțelegere, pace și dragoste în casa lor.

Cum se citește acest acatist?

Se poate citi zilnic sau când simte omul nevoia. Pentru cei ce au probleme speciale în acest sens, pot să facă acest acatist 40 de zile la rând în mai multe reprize într-un an.

În cele 40 de zile este recomandat postul: luni, miercuri, vineri sau toate cele 40 de zile la rând. Se poate citi în cele 40 de zile ale Postului Crăciunului și Postul Sfintelor Paști.

În timpul citirii, familia sau persoana respectivă să aibă pomelnic la mânăstiri sau biserici unde se face slujba zilnică.

Acatistul trebuie citit de ambii soți împreună sau separat, zilnic.

Începutul obișnuit, vezi rugăciunile de la începutul Acatistului Sfântului Acoperământ *(vezi pag. 149).*

Condacul 1:

Însoțirii celei de Dumnezeu alese, dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana, ca celor ce ați născut pe Maica Vieții noastre, binecuvântată de Dumnezeu Născătoarea și Pururea Fecioara Maria, cântări de laudă aducem vouă noi, rugătorii voștri; iar voi, ca cei ce aveți îndrăzneală către Dumnezeu, păziți-ne cu rugăciunile voastre de toate primejdiile pe noi, cei ce cântăm: Bucurați-vă, părinți de trei ori fericiți!

Icosul 1:

Îngerul cel mai întâistătător din cer a fost trimis să spună vestirea de bucurie dreptului Ioachim, zicând: Ioachime, Ioachime, auzitu-s-a rugăciunea ta și iată, femeia ta va naște ție o fiică de care cerul și pământul se vor bucura, lăudându-te pe tine și zicând:

Bucură-te, Ioachime, mângâierea lui Adam celui căzut;

Bucură-te, mijlocitorul iertării celui greșit;

Bucură-te, că rugăciunile tale au străbă-

tut cerurile;

Bucură-te, că darul cel mai presus de lume ai dobândit;

Bucură-te, că de aceasta Anei grăbindu-te ai vestit;

Bucură-te, că și acesteia de asemenea i s-au descoperit;

Bucură-te, luminătorul cel cu raze veselitoare;

Bucură-te, aducătorule de roadă mântuitoare;

Bucură-te, că ai odrăslit din seminție împărătească;

Bucură-te, că ai mărit vrednicia arhierească;

Bucură-te, cel ce ai întrecut cu darul pe Avraam;

Bucură-te, cel prin care întristarea nerodirii s-a pierdut;

Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 2-lea

Văzându-se Dreptul Ioachim defăimat din pricina nerodirii, s-a depărtat în pustie, cu post și cu lacrimi rugându-se lui Dumne-

zeu, de la Care câștigând darul cel mai presus de lume, s-a bucurat cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Sfatul cel mai înainte de veci venind să se plinească, a fost trimis de la Dumnezeu Arhanghelul cel mai întâistătător să vestească bucurie Sfintei și Dreptei Ana, zicând: Ana, Ana, s-a auzit rugăciunea ta și iată, vei naște pe Născătoarea de Dumnezeu Maria, prin care lumea se va mântui, lăudându-te pe tine și zicând:

Bucură-te, Ana, așteptarea cea mult dorită a strămoașei Eva;

Bucură-te, lună care ai risipit negura întristării;

Bucură-te, grădină de Dumnezeu sădită;

Bucură-te, că ai odrăslit floarea cea neveștejită;

Bucură-te, că de nașterea ta lumea s-a bucurat;

Bucură-te, că prin tine stârpiciunea s-a dezlegat;

Bucură-te, ceea ce ai hrănit pe hrăni-

toarea Vieții;

Bucură-te, mângâierea celor necăjiți;

Bucură-te, bogăția celor lipsiți;

Bucură-te, că prin tine s-a făcut începătură Darului;

Bucură-te, că prin nașterea ta s-a stins datoria păcatului;

Bucură-te, Ana, maică prealăudată!

Condacul al 3-lea:

Văzându-se pe sine Sfânta și Dreapta Ana întru întristarea nenașterii de prunci, plângând cu amar în grădina sa se ruga lui Dumnezeu, zicând: Doamne al puterilor, cel ce știi ocara nerodirii, dezleagă-mi stârpiciunea, că roada pântecelui meu în dar o aduc ție, lăudându-Te și cântând: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Alergat-a Ioachim în Ierusalim la Biserica Domnului, după ce i-a grăit lui Arhanghelul, și aflând pe soția sa, i-a spus vestirea cea de bucurie; și au mulțumit împreună lui Dumnezeu pentru mila aceasta, pentru care

și noi îl lăudăm pe dânsul, zicând:

Bucură-te, bătrânule de Dumnezeu iubit;

Bucură-te, prealăudate părinte al Maicii lui Dumnezeu;

Bucură-te, sfeșnicul lui Dumnezeu cel în fapte bune îmbătrânit;

Bucură-te, cel ce din coapsele tale ai îmbogățit lumea;

Bucură-te, pomul psalmistului ale cărui frunze nu au căzut;

Bucură-te, că întru tine s-a plinit proorocirea;

Bucură-te, că tu pe toți părinții ai întrecut;

Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi părinte Maicii lui Dumnezeu;

Bucură-te, rădăcina sadului celui dumnezeiesc;

Bucură-te, că ai odrăslit din neamul împărătesc;

Bucură-te, că ai bineplăcut lui Dumnezeu pe pământ;

Bucură-te, că ai împodobit Ierusalimul cel de sus cu odrasla ta;

Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 4-lea:

Înțelegând bătrânul sfatul lui Dumnezeu pentru răscumpărararea neamului omenesc, intrând în biserică împreună cu soția sa, cea de Dumnezeu înțelepțită și închinându-se, a cântat laudă: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzind rudeniile dumnezeieștilor părinți că a mărit Domnul mila Sa față de dânșii, au alergat lăudând într-un glas pe preaînțeleapta Ana, zicând:

Bucură-te, ceea ce ai prefăcut în bucurie lacrimile Evei;

Bucură-te, că întru nașterea ta îngerii dănțuiesc întru veselie;

Bucură-te, corabie care porți pe porumbița de la încetarea potopului;

Bucură-te, măslin plin de roadă în casa Domnului;

Bucură-te, ceea ce porți scaunul împăratului;

Bucură-te, că prin nașterea ta se surpă

împărăţia iadului;

Bucură-te, ţarină bine roditoare;

Bucură-te, holdă hrănitoare a săracilor;

Bucură-te, podoaba şi lauda maicilor;

Bucură-te, ajutătoarea şi mângâierea celor sterpe;

Bucură-te, cămara împărătesei îngerilor;

Bucură-te, vistieria mângâierii celor păcătoşi;

Bucură-te, Ana, maică prealăudată!

Condacul al 5-lea:

Steaua cea cu strălucire dumnezeiască răsărind din pântecele tău cel preafericit, Ana de Dumnezeu iubită, vesteşte bucurie la toată lumea, şi pe toţi îi îndeamnă a cânta cu un glas: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzând Dumnezeu-Cuvântul zidirea Sa chinuită de tiranul diavol, şi voind a-şi pregăti pe pământ cămară însufleţită, pe tine, Ioachim, te-a chemat la o vrednicie ca aceas-

ta, ca din coapsele tale să răsară Mireasa cea preacurată. Pentru aceasta grăim ție:

Bucură-te, sadul creștinătății cel prea-strălucit;

Bucură-te, începătorul darului cel prea-mărit;

Bucură-te, că din sămânța ta s-a lucrat cortul cel însuflețit;

Bucură-te, că acesta mai desfătat decât cerurile s-a arătat;

Bucură-te, meșter înțelept care ai întrecut pe Solomon;

Bucură-te, că fiica ta s-a făcut Biserică a lui Dumnezeu;

Bucură-te, rădăcina pomului vieții;

Bucură-te, temelia turnului credinței;

Bucură-te, râu care ai adus pe mărgăritarul cel de mult preț;

Bucură-te, că pe acesta în Sfânta sfintelor l-ai pus;

Bucură-te, cel ce ai primit făgăduința prin Arhanghel;

Bucură-te, că prin aceasta s-a plinit sfatul cel mai înainte de veci;

Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 6-lea:

După zilele acelea, încredinţându-se Ioachim că făgăduinţa cea dată lui prin Arhanghel s-a plinit, aducând jertfă şi arderi de tot, a fost binecuvântat de arhiereu, de preoţi, de leviţi şi de tot poporul că s-a învrednicit de un dar mare ca acesta şi împreună au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Apropiindu-se zorile mântuirii neamului omenesc născut-ai, Sfântă şi Preafericită Ana, pe prunca cea făgăduită ţie de la Dumnezeu, pe pururea Fecioara Maria; pentru aceasta te lăudăm:

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Împărăteasa cerului;

Bucură-te, lâna cea preacurată din care s-a ţesut cortul împăratului;

Bucură-te, mijlocitoarea iertării şi a darului;

Bucură-te, steaua Nazaretului cea mult luminoasă;

Bucură-te, podoaba Bisericii cea prea-frumoasă;

Bucură-te, lauda patriarhilor și a drepților;
Bucură-te, maica nădejdii creștinilor;
Bucură-te, chivot purtător de tăblița darului;
Bucură-te, cuibul porumbiței raiului;
Bucură-te, stâlpul cel neclintit al Bisericii;
Bucură-te, reazemul cel nemărginit al credincioșilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe cea făgăduită lumii;
Bucură-te, Ana, maică pururea lăudată!

Condacul al 7-lea:

Vrând dumnezeiasca Ana să-și plinească făgăduința, a adus pe prunca cea dăruită ei de Dumnezeu în Biserica Domnului și în Sfânta Sfintelor a așezat-o pe ea, ca ziua și noaptea să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură nouă Stăpânul tuturor, din dreptul Ioachim răsărind pe înnoitoarea Evei și mielușeaua cea mai înainte vestită de prooroci; pentru aceea auzi de la noi așa:

Bucură-te, păstrătorul tainelor celor nespuse ale lui Dumnezeu;

Bucură-te, plinitorul sfaturilor Lui celor nepătrunse;

Bucură-te, lucrătorul cămării de mire celei preacurate;

Bucură-te, părintele miresei celei cu totul neîntinate;

Bucură-te, că fiica ta a născut pe Hristos Domnul;

Bucură-te, că tu pentru aceasta de toată lumea ești lăudat;

Bucură-te, plinitorule al Legii;

Bucură-te, începătorule al darului;

Bucură-te, grabnic ajutător al celor neroditori;

Bucură-te, călduros mijlocitor al păcătoșilor;

Bucură-te, temelia cea neclintită a Bisericii;

Bucură-te, pavăza cea nebiruită a credinței;

Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 8-lea:

Văzând naștere din făgăduința dăruită de Dumnezeu lui Ioachim și Anei, să ne ri-

dicăm mintea la cer și să cântăm cu bucurie laudă Celui ce a arătat cele preaslăvite, zicând: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul după legile firii a fost nașterea ta, Ana prealăudată; dar fiica ta, născând pe Dumnezeu-Cuvântul a rămas fecioară; pentru aceasta te lăudăm pe tine, zicând:

Bucură-te, ceea ce ai născut pe lauda fecioriei;

Bucură-te, că prin fiica ta s-a plătit datoria strămoașei;

Bucură-te, că ai purtat în brațele tale pe fiica Părintelui ceresc;

Bucură-te, că printr-însa s-a făcut mântuirea neamului omenesc;

Bucură-te, că din sânii tăi ai hrănit pe Împărăteasa făpturii;

Bucură-te, ceea ce ai născut după făgăduință pe Maica luminii;

Bucură-te, liman de scăpare a celor credincioși;

Bucură-te, grabnică tămăduire a celor neputincioși;

Bucură-te, lauda cea preamărită a drept-credincioșilor;

Bucură-te, podoaba preastrălucită a arhiereilor;

Bucură-te, munte înalt care nu te ascunzi de la năzuința noastră;

Bucură-te, acoperământul celor ce se roagă ție cu credință;

Bucură-te, Ana, maică pururea lăudată!

Condacul al 9-lea:

Nu pricepem de unde vom începe a-ți aduce laudă, maică preafericită, sau cu ce cununi te vom încununa pe tine, care ai născut pe Împărăteasa cerului și a pământului; numai să lăudăm cu umilință pe Dumnezeul minunilor, cântând: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Zicerile sfinților prooroci cele din descoperire dumnezeiască văzându-le plinite și stând lângă scaunul Dumnezeirii, prea-fericite Ioachim, auzi-ne pe noi, care grăim ție:

Bucură-te, că te desfătezi cu heruvimii în lumina cea necuprinsă;

Bucură-te, că vezi scaunul cel preaînalt dăruit fiicei tale;

Bucură-te, că dânsa a fost învrednicită a ședea de-a dreapta Fiului său;

Bucură-te, locuitorul Ierusalimului celui de sus;

Bucură-te, cel ce nu ne uiți pe noi rudenia ta cea de jos;

Bucură-te, cel ce petreci cu arhanghelii;

Bucură-te, împreună-vorbitorule cu apostolii;

Bucură-te, veselia mucenicilor și a cuvioșilor;

Bucură-te, lauda patriarhilor și a proorocilor;

Bucură-te, luminătorul Legii și al darului;

Bucură-te, vestitorule de bucurie celor din ascunzătorile iadului;

Bucură-te, cel prin care începe plinirea făgăduinței de mântuire;

Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 10-lea:

Vrând să mântuiască lumea împodobitorul tuturor, în lume, căreia fusese făgăduit, a venit; și, întrupându-Se din sângiuirile cele preacurate ale fiicei tale celei cu totul nevinovate, preafericite Ioachime, ne-a răscumpărat pe noi din robia diavolului; pentru aceasta cântăm cu bucurie: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid de apărare ești credincioșilor și turn de scăpare tuturor celor ce aleargă la tine, Ana, cea cu nume de împărătească; că prin mijlocirea ta se mântuiesc cei ce te laudă pe tine, zicând:

Bucură-te, ceea ce în chip nemijlocit vezi frumusețea Dumnezeirii;

Bucură-te, ceea ce necontenit sădești pentru noi darul mântuirii;

Bucură-te, că de nașterea ta s-au îngrozit puterile iadului;

Bucură-te, că printr-însa s-au deschis nouă ușile raiului;

Bucură-te, că vezi întru veselie pe fiica ta cea preabinecuvântată;

Bucură-te, că născând-o pe ea, de toată lumea ești prealăudată;

Bucură-te, ceea ce ai crescut pe vița cea adevărată;

Bucură-te, că aceasta a odrăslit pe strugurele vieții;

Bucură-te, fântână de daruri izvorâtoare;

Bucură-te, rază aducătoare de bucurie;

Bucură-te, cea ce ai născut căruța cea purtătoare de fulger;

Bucură-te, că ai purtat scaunul cel împodobit cu chipul Soarelui;

Bucură-te, Ana, maică lăudată!

Condacul al 11-lea:

Pereche preafrumoasă și însoțire de Dumnezeu aleasă, Ioachim și Ana, cei ce sunteți acum străluciți cu dumnezeiască lumină și vă veseliți cu îngerii și împreună cu fiica voastră cea de Dumnezeu dăruită, aduceți-vă aminte de noi cei de pe pământ, care cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Sfeșnic purtător de lumină te are Biserica pe tine, dumnezeiescule părinte Ioachim, care îndreptezi spre cunoștința cea dumnezeiască pe toți cei ce cu dor te laudă pe tine, zicând:

Bucură-te, luminătorul celor ce sunt în întunericul necunoștinței;

Bucură-te, cârmuitorul cel bun al celor ce înoată în marea vieții;

Bucură-te, grabnicule ajutător al celor ce sunt în primejdii;

Bucură-te, dulce mângâietor al celor întristați;

Bucură-te, cel ce ușurezi necazurile vieții celei grele de purtat;

Bucură-te, ajutătorul cel preaînalt al mântuirii;

Bucură-te, nădejdea neînfruntată a celor ce te cheamă pe tine;

Bucură-te, îndemnătorul celor însoțiți către fapte bune;

Bucură-te, temelia însoțirii celei de Dumnezeu rânduite;

Bucură-te, rădăcina mlădiței celei ne-

veștejite;

Bucură-te, iertarea celor ce mult au greșit;

Bucură-te, ridicarea strămoșilor;

Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 12-lea:

Podoabă de mare cuviință a câștigat Biserica prin pomenirea voastră, prea-lăudaților părinți; pentru aceea vă rugăm, pomeniți-ne pe noi înaintea lui Dumnezeu, și din toate nevoile izbăviți-ne, pe noi cei ce cu dragoste vă lăudăm pe voi, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Lăudând nașterea ta cu cântări de Dumnezeu insuflate, Ana de trei ori fericită, slăvim pe Cel ce cu un dar ca acesta te-a învrednicit pe tine și cu dragoste grăim ție:

Bucură-te, ceea ce ai odrăslit pe vița Mlădiței celei neveștejite;

Bucură-te, că ai născut pe Maica Luminii celei de negrăit;

Bucură-te, ceea ce mijlocești nouă bunătățile cerești;

Bucură-te, ceea ce ești dăruitoare îmbelșugată și de cele pământești;

Bucură-te, lauda cea mult-strălucită a femeilor;

Bucură-te, cununa cea neveștejită a maicilor;

Bucură-te, născătoarea prea lăudată a Maicii lui Dumnezeu;

Bucură-te, soție bineplăcută lui Dumnezeu;

Bucură-te, ascultătoare blândă a celor ce te cheamă pe tine;

Bucură-te, cea care împlinești cererile cele bune ale credincioșilor;

Bucură-te, bogăția săracilor și a văduvelor;

Bucură-te, ceea ce ești vindecare a neputincioșilor și a bolnavilor;

Bucură-te, Ana, maică pururea lăudată!

Condacul al 13-lea:

O, preafericită însoțire, a dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana cei ce stați lângă scaunul Dumnezeirii, primind laudele aces-

tea ale noastre, izbăviți-ne cu rugăciunile voastre de chinurile cele veșnice și de toată ispita, ca împreună cu voi să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăși **Icosul întâi**: Îngerul cel mai întâistătător din cer... și **Condacul întâi**: Însoțirii celei de Dumnezeu alese... și se face otpustul.

Rugăciunea către Sfânta și Dreapta Ana, mama Preasfintei de Dumnezeu Născătoare și Pururea Fecioara Maria

O, Maică prea fericită! Cine va putea spune darurile cu care te-a împodobit pe tine Bunul Dumnezeu? Sau ce laudă vrednică vom aduce noi ție, ceea ce ești Maica Împărătesei cerului și a pământului? Căci în adevăr, de la căderea strămoșilor noștri din desfătarea Raiului, următorii lui, moștenind blestemul până la întruparea Cuvântului lui Dumnezeu, din curatele și fecioreștile sfin-

țenii ale Prea binecuvântatei tale fiice, neamul omenesc niciodată nu a fost primit, cu atâta mângâiere și încredințare de răscumpărarea din blestem, ca atunci când te-a văzut pe tine, aplecând pe Maica Izbăvitorului. O, prea fericită Maică! Îngerii au lăudat nașterea ta. Proorocii au săltat, văzând printr-însa împlinirea cuvintelor lor. Strămoșii, împreună cu Patriarhii, fiind întru închisorile cele întunecoase ale iadului, începură a primi aceste vestiri de bucurie. Proorocul și marele arhiereu Zaharia le-a spus: Eu am primit în Sfânta Sfintelor pe Maria și după doisprezece ani, am logodit-o cu dreptul Iosif, spre pază; care va să nască cu chip negrăit pe cel ce va să prefacă lacrimile noastre întru bucurie. Sfânta Elisabeta a zis: Eu m-am închinat Mântuitorului, fiind El încă în pântecele cel cu totul nevinovat al Prea Sfintei Fecioare. Sfântul și dreptul Iosif: Eu, prin descoperirea dumnezeiască, am primit întru logodire pe pururi Fecioara Maria, și sunt martor nevinovăției ei, întru care a și născut, fără ispită bărbătească și rămânând fecioară, născând pe Hristos Domnul, în ce-

tatea lui David! Sfântul și Dreptul Simeon: Eu am primit slobozire, din legăturile trupului, de la însuși cel ce mi-a dat ființă, luându-l în brațele mele.

Apoi, dumnezeiescul Ioan, Mergătorul înainte și pecetea Proorocilor: Eu am botezat, în râul Iordanului, pe Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii; am văzut Duhul ca un porumbel, pogorându-se peste Dânsul, și-am auzit glasul Tatălui, mărturisindu-L de sus: Tu ești Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit. Și, nu târziu după aceasta, strălucind fulgerul Dumnezeirii, în toate cămările iadului, s-a arătat Biruitorul morții zicând: Descoperiți-vă. Și, ridicând împreună cu sine pe strămoșii cu toți drepții cei ce așteptau acolo venirea Lui, a zdrobit puterea diavolului, și după aceea s-a suit, după proorocia lui David, la înălțime; și stricând robia, le-a dat daruri oamenilor, adică nu numai apropiere slobodă către Bunul Dumnezeu, pentru a moșteni bunătățile cele veșnice, și ușurare de necazurile vieții acesteia, celor ce aleargă cu căldură către plăcuții săi. Și unde dar vom căuta noi un izvor de daruri mai bogat decât la tine, prea

lăudată Ana?

Pentru aceasta, noi smeriții și păcătoșii, cu multă umilință căzând înaintea ta, ne rugăm ție: Ridică-ți sfintele tale mâini, cu care ai îmbrățișat pe Împărăteasa cerului și a pământului, către Părintele îndurărilor și Dumnezeul a toată mângâierea, ca trecând cu vederea mulțimea păcatelor noastre, să ne păzească pe noi, moștenirea sa: de foamete, de ciumă, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupră-ne a altor neamuri și de războiul cel dintre noi; iar mai vârtos, tu Maică, preafericită, prin darul cel dat ție de la Dumnezeu, potolește smintelile Bisericii, dăruiește pace iubitorilor de Hristos și ocârmuitorilor țării acesteia; grăiește în inimile lor cele bune, pentru sfintele lui Dumnezeu Biserici; vezi sărăcia noastră cea sufletească și cea trupească și ne îmbogățește pe noi cu îndoite daruri: Caută cu ochii milostivi asupra norodului tău, celui ce aleargă la tine cu credință; păzește pe cei ce te cheamă pe tine de moartea cea fără de veste, vindecă toate bolile lor, gonește de la dânșii pe toate duhurile cele făcătoare de rău, apără-i de toți

vrăjmașii văzuți și nevăzuți, împacă neînțelegerile vieții casnice, sprijinește pe cei neputincioși, luminează mintea celor căzuți întru adâncul păcatelor, ca să se întoarcă la pocăință. Pe cei depărtați de la dreapta credință întoarce-i iarăși la adevărata credință; și, în vremea ieșirii noastre din viața de aici, apără-ne pe noi de cei ce se silesc a vâna sufletele noastre și ne fă parte cu turma cea aleasă a tuturor celor ce din veac bine au plăcut lui Dumnezeu. Cu care, întru desfătarea cea fără de sfârșit, să lăudăm neîncetat pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea de o Ființă și nedespărțită, fericind, împreună cu tine, pe fiica ta, Preacurata de Dumnezeu Născătoare și Pururi Fecioara Maria, în vecii vecilor. *Amin!*

ACATISTUL SFÂNTULUI SFINȚITULUI MUCENIC MODEST

(Ocrotitorul gospodăriei, animalelor şi holdelor)

- POVĂȚUIRE -

De multe ori în viață suferă animalele, se strică recoltele și se distruge gospodăria datorită păcatelor noastre.

De pildă, stricăciunea holdelor și boala animalelor, vin de cele mai multe ori când omul nu respectă ziua de odihnă, adică atunci când lucrează în gospodărie și pe câmp Duminica și în sărbători. Făcând acest lucru omul cade direct sub blestemul lui Dumnezeu. El crede că lucrează într-o zi de odihnă să recupereze, însă pagubele îi vin din altă parte fără să-și dea seama ce se întâmplă și spor nu are.

Este groaznic și cutremurător când omul lucrează Duminica și la sărbători mai ales din necredință și indiferență față de Dumne-

zeu. Atunci omul se situează sub stadiul animalic. Animalul se conduce din instinct după legile firii naturii, însă omului (când nu respectă Poruncile Domnului) îi dispare și instinctul, rațiunea nu mai lucrează, i se întunecă de către satana pentru a-l câștiga de partea sa.

Chiar dacă nu îi vine palmă de la Dumnezeu atunci, însă el trebuie să se aștepte cândva pentru încălcarea acestui păcat, sau el nu trebuie să se mire de ce îi vine o palmă câteodată.

De asemenea, și bolile peste animale vin tot din cauza păcatelor omului.

Când avem boli în animale sau în păsări să mergem la biserică cu niște sare și făină de porumb pentru a ne face preotul o slujbă pentru acele alimente după care să le dăm la animale și păsări.

De asemenea, să luăm apă sfințită și să stropim în iesle la animale, să stropim nutrețul, și să le punem chiar și în vasul din care beau apă. La păsări la fel. Pe câmp atunci când semănăm și recoltăm să stropim cu apă sfințită. Unde este posibil să chemăm chiar preotul pentru a face o slujbă atât la anima-

lele bolnave cât și la holdele semănate.

Dacă există o asemenea conștiință religioasă la omul care are animale și pământ pentru lucru și îndeplinește aceste minime condiții cu siguranță Dumnezeu îi va ajuta și îi va binecuvânta gospodăria.

Când există ispite foarte mari peste o gospodărie, se recomandă, pe lângă cele spuse mai înainte, a se citi Acatistul Sfântului Modest și Rugăciunea Sfântului Trifon.

Să se citească în fiecare seară de către toți ai casei. Se poate întâmpla ca multe necazuri să se abată asupra unei gospodării datorită răutății unor oameni care au făcut farmece din invidie și ură asupra gospodăriei respective.

Pentru farmece, de asemenea se recomandă atât slujba de către preot în gospodărie, peste animale și holde, cât și rugăciunea particulară – acest Acatist al Sfântului Modest, făcut de către toți ai casei cu post cât mai multe zile, pentru a alunga duhurile rele trimise prin farmece peste familia și gospodăria respectivă;

- Să se țină post Miercurea și Vinerea în casă și celelalte posturi mari.

- Să se meargă Duminica și la sărbători la biserică.

- Să se facă sfeștanie acasă.

- Să se spovedească toți ai casei.

De asemenea, se pot face metanii la Sfântul Modest când avem necazuri mari cu formula: „Sfinte Sfințite Mucenice Modest roagă-te lui Dumnezeu pentru mine păcătosul, ajută-mă sfinte și depărtează toate duhurile necurate care s-au năpustit asupra gospodăriei".

Vezi rugăciunile de la începutul Acatistului Sfântului Acoperământ, Rugăciuni începătoare (vezi pag. 149).

Apoi:

Condacul 1:

Pe ierarhul și Mucenicul lui Hristos, pe marele Modest veniți credincioși la preacinstita lui pomenire, să-l lăudăm cu dumnezeiești cântări, că fiind plin de dragoste de Dumnezeu și de toată făptura lui, s-a făcut plin de darul tămăduirii a toată boala dobitoacelor celor necuvântătoare. Prin aceasta

fiind nouă oamenilor mare ajutor în scârbe și nevoile noastre, al celor ce-l rugăm cu credință și cu smerită mulțumire îi cântăm: Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhilor și a mucenicilor!

Icosul 1:

Din părinți bine credincioși fiind născut, dăruit lor de Dumnezeu la bătrânețe prin rugăciune, ca pe Samuil cel de demult, Anei, lucru minunat care ne îndeamnă pe noi credincioșii a lăuda pe Dumnezeul minunilor, iar către tine, Sfinte Modeste, a zice unele ca acestea:

Bucură-te, rod câștigat prin rugăciune;

Bucură-te, odrasla luminoasă a familiei creștine;

Bucură-te, rod dăruit de Dumnezeu;

Bucură-te, naștere de bucurie tatălui tău;

Bucură-te, veselia Teodulei, maicii tale;

Bucură-te, cel ales de Dumnezeu a fi pastor oilor Sale;

Bucură-te, fiu de părinți care cu mucenicii s-au numărat;

Bucură-te, odrăslire creștină în cetatea Sevastiei;

Bucură-te, a bunilor tăi părinți bucurie;

Bucură-te, cel sfințit mai înainte de naștere;

Bucură-te, că te-ai făcut lăcaș Duhului Sfânt;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhilor și a mucenicilor!

Condacul 2:

Numai câteva luni aveai, când tatăl tău, Evsevie, a fost pârât că este creștin, lui Maximian, împăratul roman și păgân de atunci, care a poruncit îndată să fie legat și aruncat în temniță. Și așa părintele tău a început la bătrânețe a pătimi pentru Hristos, căruia îi cântăm: Aliluia!

Icosul 2:

Umplându-se de râvnă iubitoare de Hristos, și mama ta, Teodula, n-a vrut să rămână despărțită de nevoința tatălui tău. De aceea te-a luat în brațe și a mers la dânsul în închisoare, unde a fost oprită și ea. Și acolo îm-

preună rugându-se și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, iar tu, Sfinte Modeste, ai fost găsit de paznicii închisorii, viu, lângă trupurile reci ale părinților mucenici, gângurind, prunc nevinovat, orfan și lipsit de ajutorul părintesc de la 5 luni. Gândind la o priveliște tristă ca aceasta, nu ne pricepem ce vom zice decât unele ca acestea:

Bucură-te, naștere a celor cu rod însutit;

Bucură-te, fiu de neam blagoslovit;

Bucură-te, cel plin de dorul Duhului;

Bucură-te, cel păstrat viu ca să slujești Domnului;

Bucură-te, că din fașă ai urmat lui Hristos;

Bucură-te, că de mic crucea lui ai luat;

Bucură-te, cel ales a fi plăcut Domnului;

Bucură-te, că odată cu viața ai început a pătimi pentru Domnul;

Bucură-te, că fiind despărțit, prin moarte, de părinții tăi, Domnul te-a luat;

Bucură-te, că ai rămas în grija Celui ce te-a dat;

Bucură-te, că pentru numele lui Hristos, n-ai avut când striga numele părinților tăi;

Bucură-te, că pentru Hristos n-ai avut

vreme de a-i cunoaște pe ei;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhilor și a mucenicilor!

Condacul 3:

Auzind împăratul de moartea părinților tăi, a poruncit păzitorilor închisorii să te aducă la el și, văzându-te prunc frumos, te-a dat spre creștere unui sfetnic împărătesc, cu gândul să te facă slujitor zeului cel mincinos la care se închina el; însă tu ajungând la vârsta de 12 ani și aflând că părinții tăi au murit în închisoare, pentru că erau creștini, ai voit să știi ce este creștinătatea și ai aflat taina aceasta tot de la un creștin. Așa ai urât păgânătatea și ai iubit creștinătatea cântând Dumnezeului cel Adevărat: Aliluia!

Icosul 3:

Aflând cât de mare și mai presus de toate este credința creștină, ai început a te gândi cum să ieși dintre păgâni și aflând prilej bun, ai fugit la mormântul părinților tăi, ru-

gândute lor cu lacrimi, să te scoată cu rugăciunile lor, cele către Dumnezeu, din adunarea necredincioșilor învrednicindu-te luminării cu Sfântul Botez. Fericim buna înțelegere și râvna ta cea din tânără vârstă și lăudăm pe Dumnezeu, Cel ce ți le-a dăruit, iar ție îți grăim unele ca acestea:

Bucură-te, înțelepțitule de Dumnezeu;

Bucură-te, că ai cunoscut pe făcătorul tău;

Bucură-te, că ai crescut ca un trandafir între spini;

Bucură-te, că de închinarea la idoli ai fugit;

Bucură-te, că închinarea cea adevărată ai iubit;

Bucură-te, că la părinții tăi mucenici, cu rugăciune ai alergat;

Bucură-te, că ei de închinăciunea idolească te-au scăpat;

Bucură-te, că te-ai făcut vas curat, plin de darul Duhului;

Bucură-te, bun alergător pe urmele Domnului;

Bucură-te, cel ce ai ales calea cea mai bună;

Bucură-te, înțeleptule, iubitor de lumină;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhilor și a mucenicilor!

Condacul 4:

Când ai ieșit din curtea împărătească nu te-ai întors înapoi, căci din purtarea de grijă a lui Dumnezeu, te-ai întâlnit cu un creștin argintar, care aflând dorința ta, te-a adus și te-a dat Arhiereului creștinesc din Atena, ca să te învețe credința creștină și să te lumineze cu Sfântul Botez pe care și primindu-l, cu mare bucurie ai cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4:

Când ai primit Sfântul Botez, Modeste, un stâlp de foc din cer s-a văzut peste capul tău, umplându-te de darul facerii de minuni; căci îndată numai cu atingerea mâinii, ai vindecat pe fratele argintarului, de o boală foarte cumplită, asemenea și pe un om îndrăcit. Pentru aceasta ne minunăm de vrednicia ta, primitorule de daruri mari de la Dumnezeu și grăim către tine așa:

Bucură-te, luminatule cu Sfântul Botez;

Bucură-te, că Sfântul Duh te-a luminat

cu a Sa umbrire;

Bucură-te, că ai primit darul Duhului Sfânt;

Bucură-te, că îndată ai început a vindeca boli și neputințe;

Bucură-te, frumosule la suflet și luminat;

Bucură-te, vas curat și prealuminat;

Bucură-te, că îndată ai început a da darul pe care de la Dumnezeu l-ai primit;

Bucură-te, că Dumnezeu s-a preamărit prin tine;

Bucură-te, că ai vindecat pe cel chinuit de boală grea;

Bucură-te, că ai izgonit duhul cel rău din cel îndrăcit;

Bucură-te, cel plin de dar dumnezeiesc;

Bucură-te, grabnic ajutător al celor ce pătimesc;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhilor și a mucenicilor!

Condacul 5:

Pentru credincioșia ta, argintarul acela, te-a făcut moștenitor averii sale, la fel cu fiii

săi, prin testament; însă aceia s-au umplut de zavistie și te-au vândut ca pe un rob, unui necredincios de la care, timp de șapte ani, multe necazuri ai pătimit. Însă tu, prin răbdare și rugăciune neîncetată către Dumnezeu, l-ai adus la credință scăpându-l de foametea cea sufletească, ca și oarecând Iosif pe frații săi de foametea cea trupească, căci s-a botezat, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 5:

Prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, prin neîncetata rugăciune, ai adus la mântuire sufletul necredinciosului, căci darul Duhului Sfânt era cu tine. Roagă-te, Sfinte Modeste, și pentru noi, cei ce suntem necăjiți de ispitele și de vrăjmășia duhurilor răutății; fă rugăciune cu dinadinsul pentru ușurarea noastră din nevoi, ca să strigăm din adâncul inimii către tine:

Bucură-te, învățător de tainele credinței;

Bucură-te, luminarea celor din adâncul necunoștinței;

Bucură-te, îndreptare celor rătăciți;

Bucură-te, lauda celor prin tine mântuiți;

Bucură-te, lăcașul luminii celei Dumnezeiești;

Bucură-te, îndrumător în cele duhovnicești;

Bucură-te, grabnic ajutător al celor asupriți;

Bucură-te, risipitor întristării de la cei ce te cheamă în ajutorul lor;

Bucură-te, și a noastră nădejde de scăpare;

Bucură-te, cel ce ești în durerile noastre alinare;

Bucură-te, împlinitorul dorințelor celor bune ale fiecărui om, care la tine aleargă;

Bucură-te, scăpare din nevoi a celor ce cu credință se roagă;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhilor și a mucenicilor!

Condacul 6:

După trecerea din viața aceasta a stăpânului tău, devenit, prin truda și darul lui Dumnezeu, fiu duhovnicesc, ai mers la Ierusalim ca să te închini Sfintelor locuri și apoi te-ai retras în Muntele Sinaiului, unde ai făcut multe minuni, mai ales tămăduind do-

bitoacele; că ai primit de la Dumnezeu mai mult acest dar, pentru că în tinerețe păstor de dobitoace fiind, către ele milostiv te-ai arătat înțelegând durerile lor. Deci, petrecând în preajma necuvântătoarelor făpturi ale Ziditorului a toate, te minunai de lucrurile Lui, cântând: Aliluia!

Icosul 6:

Urmând Domnului în bunătate, ai dorit a veni în ajutor oamenilor; de aceea ai cerut de la Dumnezeu darul vindecării de boli la animalele de care ei se folosesc în viața cea de toate zilele, mai ales a acelora care cu credință te cheamă în ajutor. Deci, ajută-ne și nouă, Sfinte Modeste, dând sănătate vitelor noastre, căci nu vom tăcea vestind tuturor minunile tale și către tine vom grăi așa:

Bucură-te, al lui Dumnezeu plăcut;

Bucură-te, al lui Hristos iubitule;

Bucură-te, că poți ajuta celor ce te cheamă pe tine;

Bucură-te, mângâiere celor ce te cinstesc pe tine;

Bucură-te, cel ce încetezi bolile cu rugăciunile tale;

Bucură-te, cel ce potolești febra cea de trupuri stricătoare;

Bucură-te, că prin tine dobândim ajutorințele cerute;

Bucură-te, că ne poți cere nouă de la Dumnezeu și bunătățile cele nevăzute;

Bucură-te, cel plin de milostivire și de bunătate;

Bucură-te, că pentru tine ne dă Dumnezeu nouă și vitelor noastre sănătate;

Bucură-te, cel dăruit de Dumnezeu cu dar de a izgoni mâhnirea din popor;

Bucură-te, mare rugător pentru noi către Dumnezeu;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhilor și a mucenicilor!

Condacul 7:

Nu ai stat mult în liniștea muntelui, Sfinte, căci trecând din viața aceasta în cea veșnică Patriarhul Ierusalimului, Platon, ai fost ales tu - cu minune - în scaunul văduvit; pen-

tru că înaintea ta s-au deschis ușile bisericii când te-ai rugat, iar credincioșii au dat slavă lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul 7:

Povățuiți fiind de Dumnezeiescul dar, ai mers în biserică, în timpul când cetățenii Ierusalimului își căutau păstor duhovnicesc. Și când au văzut că tu, Sfinte, ai deschis ușile bisericii cu rugăciunea, îndată te-au ales păstor al lor, ca pe un vrednic de slujire arhierească, și bucurându-se de buna aflare, cu un glas laudă pe Dumnezeu, iar către tine, Sfinte, grăiau unele ca acestea:

Bucură-te, cel dăruit nouă de Dumnezeu;

Bucură-te, bunul nostru păstor și arhiereu;

Bucură-te, cel trimis de sus să ne păstorești;

Bucură-te, bucuria fiilor tăi duhovnicești;

Bucură-te, lauda și cinstea ierarhilor;

Bucură-te, luminarea creștinilor;

Bucură-te, sfeșnic în biserică luminos;

Bucură-te, aducerea celor rătăciți la Hristos;

Bucură-te, tâlcuire dreaptă a Scripturilor Sfinte;

Bucură-te, bună păzire a dogmelor celor drepte;

Bucură-te, luminat ierarh al Sionului;

Bucură-te, mare plăcut al Domnului;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhilor și a mucenicilor!

Condacul 8:

Locuitorii Ierusalimului cei binecredincioși, văzând minunile ce le făceai și ajutorul cel grabnic ce dobândeau prin mijlocirea ta, se minunau și lăudau pe Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul 8:

Între cetățenii Ierusalimului erau și necredincioși care cereau dovezi, voind a ști cu a cui putere faci minuni, și unii îndrăzneau a zice că nu cu puterea lui Dumnezeu le faci; iar tu, Sfinte, le-ai împlinit dorința căci în fața lor și a mult popor - chemând nu-

mele Domnului - ai omorât un balaur mare. Atunci ei au crezut că ești mare plăcut al lui Dumnezeu și cu puterile lui faci minunile și împreună cu cei credincioși te lăudau zicând:

Bucură-te, întărirea în credință a celor rătăciți;

Bucură-te, bucuria și lauda celor mântuiți;

Bucură-te, stâlp al dreptei credințe bine întărit și neclintit;

Bucură-te, că prin mari minuni dreapta credință ai întărit;

Bucură-te, că ai fost arătat oamenilor de către Duhul Sfânt;

Bucură-te, că de Duhul Sfânt ai fost ales și Sfințit;

Bucură-te, cel uns cu undelemnul bucuriei;

Bucură-te, cel primitor de darul tămăduirii;

Bucură-te, că prin credință tare și fapte minunate te-ai făcut lumii arătat;

Bucură-te, că Dumnezeu ți-a dat dar de tămăduiri și te-a înălțat;

Bucură-te, bucuria celor ce te au părinte;

Bucură-te, rugător fierbinte și pentru noi către Dumnezeu;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhilor și a mucenicilor!

Condacul 9:

Ajungând vestea minunilor tale, pe care le făceai, tămăduind dobitoacele și mai ales omorârea balaurului, până la împăratul, acela mai întâi s-a mirat, dar mai pe urmă socotind căci prin farmece faci acestea, pentru că era necredincios, a trimis să te aducă înaintea lui la întrebare. Și încă pe drum mergând, în fața ostașilor ai tămăduit boii unui preot, care pentru tine a preamărit pe Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul 9:

Împăratul cel necredincios pentru că nu se pricepea cu ce putere faci mereu întrebându-te, zicea că înșeli oamenii; însă credincioșii știind că le faci cu puterea lui Hristos, îți ziceau în taină unele ca acestea:

Bucură-te, că ai început a-ți aduce sufletul ca pe o mireasă lui Iisus;

Bucură-te, că prin aceasta ne întărești și

pe noi, în credința cea în Hristos;

Bucură-te, cel plin de dragoste dumnezeiască;

Bucură-te, cel ce mergi să înmulțești cetele mucenicilor;

Bucură-te, cel ce bucuri în calea ta cetele îngerilor;

Bucură-te, cel ce ne întărești pe noi credincioșii care lăudăm nevoințele tale;

Bucură-te, mustrarea necredincioșilor care nu pricep faptele și cugetele tale;

Bucură-te, că pe tiranul împărat îl rușinezi cu vorba ta;

Bucură-te, că noi credincioșii ne bucurăm de îndrăzneala ta;

Bucură-te, că ai fost chemat să mărturisești adevărul înaintea oamenilor;

Bucură-te, că prin această mărturie ești mare în Împărăția Cerurilor;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhilor și a mucenicilor!

Condacul 10:

Stând înaintea necredinciosului împărat și răspunzându-i, l-ai mustrat pentru orbi-

rea lui sufletească în care se afla; iar el, mâniindu-se, a poruncit ostașilor să te lege de niște asine sălbatice, care fugind, să te târască și să te omoare; însă tu, Sfinte, numai atingându-le pe ele, te-ai dezlegat și ai cântat cu mare glas lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

A doua oară legându-te slujitorii de asine, le sileau să meargă; și în cale un om a început a te ruga să-i dai înmulțirea vitelor sale. Deci milostivindu-te spre el, Sfinte, ai oprit asinele și ai binecuvântat turma lui să aibă rod îndoit, iar el câștigându-și cele cerute, s-a dus bucurându-se. Și cei ce au văzut cele făcute de tine, îți grăiau:

Bucură-te, mângâierea noastră și ajutorul nostru;

Bucură-te, visteria facerii de bine;

Bucură-te, comoară plină de milostivire;

Bucură-te, că, și în munci fiind, de alții te îngrijești;

Bucură-te, că poți cu rugăciunea, turmele lor să înmulțești;

Bucură-te, că acum toți te știu ca grabnic ajutător;

Bucură-te, al celor ce se ostenesc întăritor;

Bucură-te, mângâietorul săracilor;

Bucură-te, bun chivernisitor al văduvelor;

Bucură-te, dăruitor de bucurii orfanilor;

Bucură-te, înzestrătorul fecioarelor;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhilor și a mucenicilor!

Condacul 11:

Văzând împăratul muncitor, că nimic n-a sporit asupra ta, cu asinele, pentru că ele fiind dezlegate de tine, cu puterea lui Dumnezeu, s-au întors de unde au plecat, a poruncit să fii muncit cu alte munci cumplite, de către slujitorii care ți-au bătut piroane și te-au silit să mergi pe țepuși de fier puse pe pământ, te-au bătut cu pietre, apoi te-au pus într-un vas de aramă cu plumb fierbinte; însă tu, Sfinte, cu ajutorul lui Dumnezeu, din toate acestea ai ieșit nevătămat, cântând: Aliluia!

Icosul 11:

Neputând tiranul să te biruiască, nici cu muncile acelea, a poruncit să ți se taie capul; iar tu, Sfinte, auzind de acea hotărâre, te-ai bucurat mult și cu veselie mare ai mers la locul rânduit de tăiere, unde iarăși te-ai rugat Domnului, ca să-ți dăruiască darul cel dat mai înainte, al tămăduirii dobitoacelor tuturor acelora care vor cinsti mucenicia ta cea pentru Hristos; iar noi, după puterea priceperii noastre, ne străduim a-ți aduce laude ca acestea:

Bucură-te, Sfințite Modeste, mare făcător de minuni;

Bucură-te, că totdeauna sunt primite de Domnul Sfintele tale rugăciuni;

Bucură-te, cel ce ai fost chemat, de la turmele dobitoacelor, la păstorirea oilor celor cuvântătoare din Ierusalim;

Bucură-te, că ești părinte al nostru, care cu credință cinstim pomenirea ta;

Bucură-te, că atât de mult ai iubit oamenii, că ai cerut de la Dumnezeu dar, ca să-i poți ajuta în nevoi;

Bucură-te, că având dragoste de frați, ai iubit pe Hristos, Care S-a jertfit pentru noi;

Bucură-te, că, pentru Hristos, piroane ascuțite în picioarele tale ai suferit;

Bucură-te, că pentru Hristos, ți s-a turnat pe trup smoală și plumb topit;

Bucură-te, că și alte munci pentru Dânsul ai răbdat;

Bucură-te, că darul lui Hristos din toate acelea te-a scos nevătămat;

Bucură-te, că, pentru Hristos, la urmă de toate capul ți s-a tăiat;

Bucură-te, că așa cu cununa mucenicească te-ai încununat;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhilor și a mucenicilor!

Condacul 12:

Am auzit, Sfinte, în ce fel ți-ai petrecut viața pe pământ, de minunile și de ajutorul cel dat credincioșilor; ba unii din noi am și primit ajutorul tău de multe ori, când te-am chemat. De aceea, acum cu credință și cu smerenie te rugăm să fim izbăviți de orice

necaz, primejdie, sau boală ce ar veni asupra dobitoacelor noastre, pentru păcatele noastre, sau din răutatea diavolului, ca fiind păziți de orice rău, cu rugăciunile tale, să preamărim pe Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul 12:

Minunându-ne de minunile multe pe care le-ai făcut și pe care și acum le faci cu cei care te roagă cu credință, preamărim pe Dumnezeu cel ce ți-a dat asemenea dar, Sfințite Modeste; ajută-ne nouă acum, ca săți strigăm ție:

Bucură-te, părintele nostru, al celor ce cu credință alergăm la tine;

Bucură-te, cel ce ne umpli pe noi de facerile tale de bine;

Bucură-te, cel ce ai luat dar și în dar ne dai nouă, cu milostivire;

Bucură-te, că tu ai câștigat multă îndrăzneală către Dumnezeu;

Bucură-te, că Dumnezeu iți ascultă rugăciunea ce o faci pentru noi;

Bucură-te, că pentru solirea ta, îndată ne

scoate din nevoi;

Bucură-te, că toți alergăm la folosința ta, ca la un liman de liniște;

Bucură-te, că tu ne poți scăpa dobitoacele noastre de boli și de ale vrăjmașului ispite;

Bucură-te, că numai cât te numim și dobândim izbăvire de tot răul;

Bucură-te, că numele tău este înfricoșător duhurilor celor rele;

Bucură-te, grabnic Izbăvitor din primejdii, celor ce cu credință ți se roagă;

Bucură-te, cel ce întâmpini cu alinare pe cei ce aleargă la folosința ta;

Bucură-te, Sfinte Modeste, lauda ierarhilor și a mucenicilor!

Condacul 13:

O, Preasfințite Modeste, primește acum de la noi, smeritele noastre rugăciuni și laude, pe care ți le aducem astăzi în cinstea sfârșitului mucenicesc, pe care l-ai primit pentru mărturisirea credinței în Hristos, și cere pentru noi, de la Dumnezeu, iertare de greșeli și izbăvirea de toată primejdia,

de boli și de tot răul ce vine asupra noastră, pentru păcatele noastre, ca fiind izbăviți cu rugăciunile tale, să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

(Acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăși **Icosul 1**: Din părinți bine credincioși fiind născut... și **Condacul 1**: Pe ierarhul și Mucenicul lui Hristos...

După aceea zicem această rugăciune:

Rugăciunea Sfântului Modest

Care se zice pentru animale

Doamne Iisuse Hristoase, Ziditorul lumii, învrednicește-ne pe noi Împărăției Tale, că numai pe Tine singur, Stăpâne, Te-a dorit sufletul meu și pentru Numele Tău n-am socotit moartea și muncile. Deci, iubitorule de oameni, să nu mă judeci pe mine nevrednic bunătăților tale, ci auzi-mă pe mine robul Tău și primește această rugăciune a mea, și care va chema numele meu și va săvârși pomenirea mea, a smeritului, fi lui ajutor, Doamne, și nu-l părăsi pe el, ci umple-l

pe el de tot binele, și dăruiește-i milele Tale cele bogate. Și cine va citi mucenicia nevoințelor mele, blagoslovește-l pe el, Doamne, și toată averea lui, și depărtează și goneș-te pentru numele robului Tău, Modest, de la toate dobitoacele lui, toată vătămarea și boala. Așa, Stăpâne, caută din Sfânt lăcașul Tău spre rugăciunea mea, și binecuvântează și înmulțește dobitoacele lui, și gonește pentru numele robului Tău, Modest, de la toate dobitoacele lui, toată vătămarea și boala. Așa, Stăpâne, caută din Sfânt lăcașul Tău, spre rugăciunea mea, și binecuvântează și înmulțește dobitoacele lui, precum ai binecuvântat și ai înmulțit turmele lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacob și ale tuturor celor ce au slujit Ție. Că bine ești cuvântat în vecii vecilor. *Amin!*

ALTĂ RUGĂCIUNE A SFÂNTULUI MODEST

Ce se zice la toată boala luptătoare de moarte a boilor, a cailor, a asinilor, a mularilor, a oilor, a caprelor, a albinelor și a celorlalte dobitoace.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu cel milostiv și preabun. Cel ce ai făcut întru înțelepciune toată făptura cea înțeleasă și simțită. Cel ce verși îndurările Tale peste toate cele făcute de Tine. Cel ce cu pronia Ta cea preabună, toate mai înainte le rânduiești și porți grijă tuturor făpturilor Tale, celor materialnice și nematerialnice, cuvântătoare și necuvântătoare, însuflețite și neînsuflețite, de la cele mai dintâi până la cele mai de pe urmă. Căci nimic nu este neprevăzut, nici fără purtarea cea de la Tine, Făcătorul și Purtătorul de grijă a toate. Că Tu ești cel ce deschizi mâna Ta și umpli pe tot cel viu de bunăvoință. Tu ești Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și pășune dându-le spre pășune oamenilor. Tu ești Cel ce de demult ai păzit turmele dobitoacelor lui Israel, mai presus de rana cea purtătoare de moarte a

dobitoacelor întâi născute ale egiptenilor. Tu ești Care, prin iconomia întrupării Tale ai surpat pe cel ce avea stăpânirea morții, adică pe diavolul, și prin moartea Ta ai omorât moartea. Tu ești Care, prin mine nevrednicul robul Tău, ai omorât șarpele, cel ce cu veninul său a stricat izvorul apei. Iar pe dobitoacele cele ce băuseră dintr-însul și muriseră, le-ai înviat cu puterea Ta cea făcătoare de viață. Și pe diavolul cel ce împreună cu acesta, jurându-se că niciodată nu va îndrăzni a se înapoia, unde se va chema smeritul meu nume. Ție mă rog, Stăpâne preabunule și Făcătorule a toate, și pe Tine Te chem, Cel ce ești pricina a toată viața, ascultă această rugăciune a mea și gonește toată boala cea purtătoare de moarte și vătămătoare de la boii, caii, asinii, mularii, oile, caprele, albinele și toate celelalte dobitoace ce sunt spre trebuința robilor Tăi (numele) a celor ce te cheamă pe Tine, Dătătorul tuturor bunătăților, în numele meu. Și dă, Doamne, tuturor celor ce săvârșesc pomenirea mea și cu credință aleargă la moaștele mele, pace statornică, înmulțire dobitoace-

lor, îmbelșugare de grâu, vin și untdelemn. Și peste toate, lăsarea păcatelor, sănătatea trupurilor și sufletelor și veșnică mântuire. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, cu obișnuita Ta milostivire plecându-te, îndură-Te asupra dobitoacelor acestora ce pătimesc, secerându-se de secera morții. Și care neavând cuvânt, numai prin mugete și prin tânguitoare glasuri fără de graiuri, cu jale își arată pătimirea și durerea lor, încât și pe cei cuvântători îi pleacă spre împreună-pătimirea cu ele. Dacă, „dreptul se îndură spre pătimirea dobitoacelor sale", după cum este scris, cum nu Te vei îndura tu asupra lor, Cel ce ești Făcătorul și purtătorul lor de grijă. Căci Tu, preamilostive, Care și de dobitoacele cele din corabie Ți-ai adus aminte, bizuindu-ne pe bunătatea și îndurarea Ta, milostivește-Te ca prin bună-petrecerea și înmulțirea boilor și a celorlalte dobitoace, câte au 4 picioare, să se lucreze pământul, iar roadele să crească. Și robii Tăi, cei ce cheamă numele Tău, cu îmbelșugare să strângă rodurile țarinilor sale, ca din aceasta, toată buna îndestulare având, să prisosească spre tot

lucrul bun. Și să Te slăvească pe Tine, dătătorul a tot binele, cinstindu-mă și pe mine, robul Tău, și fierbintele rugător al împărăției Tale cele atotțiitoare.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte, și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururi și în vecii vecilor. *Amin!*

CANON DE POCĂINȚĂ CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Cântarea 1

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Acum mă apropii eu, păcătosul și împovăratul, către Tine, Stăpânul și Dumnezeul meu și nu îndrăznesc să mă uit la cer; numai mă uit și grăiesc: Dă-mi, Doamne, mai înainte ca să-mi plâng faptele mele cu amar.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

O, amar mie, păcătosul, că sunt ticălos, mai mult decât toți oamenii; pocăința nu este în mine. Ci-mi dă mie, Doamne, lacrimi, ca să plâng faptele mele cu amar.

Slavă...

Omule nebun și ticălos, pentru ce-ți

pierzi vremea în lene? Gândește-te la viața ta și te întoarce către Dumnezeu, ca să plângi faptele tale cu amar.

Şi acum...

Maica lui Dumnezeu Preacurată, caută spre mine păcătosul și mă izbăvește de lanțul vrăjmașului, îndreptându-mă pe calea pocăinței, ca să plâng faptele mele cu amar.

Cantarea 3-a

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Când se vor pune scaunele la judecata cea înfricoșătoare, atunci faptele tuturor oamenilor se vor vădi; amar va fi atunci păcătoșilor căci se vor trimite la muncă. Deci, aceea știind, suflete al meu, pocăiește-te de faptele tale cele rele.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Drepții se vor bucura iar păcătoșii vor plânge; ci atunci nimeni nu va putea ajuta nouă, că faptele noastre ne vor osândi spre noi. Drept aceea nu întârzia, ci, mai înainte de sfârșit, pocăiește-te de faptele tale cele rele.

Slavă...

O, vai de mine cel mult păcătos, care m-am spurcat cu faptele și cu gândurile, neavând picături de lacrimi de la învârtoșarea inimii mele; ci acum caută la pământ, suflete al meu și te pocăiește de faptele tale cele rele.

Şi acum...

Iată, Doamnă, Fiul tău ne învață spre bine; iar eu păcătosul pururea fug de cele bune; ci Tu, ca o milostivă, miluiește-mă ca să mă pocăiesc de faptele mele cele rele.

Cântarea a 4-a

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Desfătată și plăcută este aici calea dezmierdărilor, dar amară va fi ziua cea de apoi, când se va despărți sufletul de trup. Deci, pocăiește-te de acestea, suflete al meu, pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Pentru ce faci strâmbătate săracului? De ce oprești plata slugilor? Pe fratele tău nu-l

iubești; desfrânarea și amărăciunea iubești. Deci, lasă acelea suflete al meu și te pocăiește pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Slavă...

O, nebune om! Până când te vei afunda și ca o albină vei aduna bogăția ta, care degrab va pieri ca praful și ca cenușa? Ci caută mai vârtos Împărăția lui Dumnezeu.

Şi acum...

Doamnă de Dumnezeu Născătoare, miluiește-mă pe mine, păcătosul și mă întărește spre fapte bune și mă păzește ca să nu mă răpească pe mine nepregătit moartea cea urâtă; ci mă povățuiește, Fecioară, la Împărăția lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Adu-ți aminte, ticălosule om, că de păcate ești robit, cu minciuna, cu clevetirea, cu vrajba, cu neputința, ca de o fiară cumplită. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Mi se cutremură mădularele și cu totul sunt vinovat, privind cu ochii, auzind cu urechile și cu totul dându-mă pe mine Gheenei. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Slavă...

Pe desfrânatul și pe tâlharul, care s-au pocăit, i-ai primit, Mântuitorule, iar eu cu lenea păcatului m-am îngreunat și de cel rău sunt robit. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Şi acum...

Ajutătoare minunată și grabnică tuturor oamenilor, Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie nevrednicului, că sufletul meu cel păcătos aceasta a voit.

Cântarea a 6-a

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Pe pământ viață desfrânată am viețuit și sufletul la întuneric l-am dat; dar acum, Milos-

tive Stăpâne, izbăvește-mă de toată robia vrăjmașului și mă înțelepțește ca sa fac voia Ta.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Cine face unele ca acestea, precum fac eu? Precum zace porcul în tină așa și eu slujesc păcatului; ci Tu, Doamne Dumnezeule, scoate-mă din trândăvia aceasta și-mi dă mie inima ca să fac voia Ta.

Slavă...

Scoală-te, omule ticălos, aleargă către Dumnezeu mărturisind păcatele tale și cazi lăcrimând și suspinând; iar Acela, ca un îndurat, va da ție ajutor ca să faci voia Lui.

Și acum...

Născătoare de Dumnezeu, Fecioara Preacurată, păzește-ne pe noi de răutățile celui văzut și celui nevăzut vrăjmaș și primește rugăciunile noastre și le du pe acestea Fiului tău și-mi dă minte ca să fac voia Ta.

Condac

Suflete al meu pentru ce te îmbogățești în păcate? Pentru ce faci voia diavo-

lului? În ce-ți pui nădejdea? Părăsește-te de acestea și te întoarce către Dumnezeu strigând: îndurate Doamne, miluiește-mă pe mine, păcătosul!

Icos

Gândește, suflete al meu la ceasul cel amar al morții și la judecata cea înfricoșătoare a Făcătorului Dumnezeu; că îngerii cei întunecați te vor lua pe tine, suflete, și te vor duce în focul cel de veci. Iar tu, mai înainte de moarte te pocăiește, strigând: miluiește-mă, Doamne, pe mine, păcătosul!

Cântarea a 7-a

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Nu te nădăjdui, suflete al meu, în bogăția cea trecătoare sau în adunarea cea nedreaptă, că toate acestea nu știi cui le vei lăsa, ci strigă: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine păcătosul!

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Nu nădăjdui, suflete al meu, în sănătatea trupească cea trecătoare, nici în frumusețea cea degrab trecătoare, că vezi cum și cei puternici și cei tineri mor; ci strigă: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine nevrednicul!

Slavă...

Adu-ți aminte, suflete al meu, de viața cea de veci, de Împărăția cerului cea gătită Sfinților, de întunericul cel osebit și de mânia lui Dumnezeu, care este asupra celor răi și strigă: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine nevrednicul!

Şi acum...

Cazi, suflete al meu, la Maica lui Dumnezeu și te roagă Ei, că este grabnică ajutătoare celor ce se pocăiesc, ca să roage pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mă miluiască pe mine nevrednicul.

Cântarea a 8-a

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Cum nu voi plânge când îmi aduc amin-

te de moarte? Că am văzut pe fratele meu în groapă, zăcând fără de mărire și fără de chip. Dar ce aștept? și în cine nădăjduiesc? Numai în Tine, Doamne, pe care te rog, ca mai înainte de sfârșit, să mă îndreptezi.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Cu ochiul tău cel milostiv caută spre mine când voi sta înaintea Ta și voi fi judecat, Unule lesne iertătorule!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cred că vei veni să judeci viii și morții și toți vor sta în a lor rânduială: bătrânii și tinerii, conducătorii și supușii lor, domnii și judecătorii, bogații și săracii, femeile și bărbații. Oare, cum mă voi afla eu atunci? Drept aceea strig Ție: Dă-mi, Doamne, mai înainte de sfârșit să mă pocăiesc.

Şi acum…

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, primește rugăciunea mea cea nevrednică, păzește-mă de moartea cea urâtă și-mi dăruiește mai înainte de sfârșit să mă pocăiesc.

Cântarea a 9-a

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Acum scap la voi, îngeri, Arhangheli și toate puterile, care stați înaintea scaunului lui Dumnezeu. Rugați-vă către Făcătorul vostru, să fie izbăvit sufletul meu de munca de veci.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Acum plâng către voi, sfinților, patriarhilor, împăraților și proorocilor, apostolilor și arhiereilor și toți aleșii lui Hristos, ajutați-mi mie la judecată, ca să se mântuiască sufletul meu de întunericul vrăjmașului.

Slavă...

Acum ridic mâinile mele către voi, sfinților mucenici, pustnicilor, preacuvioșilor și toți Sfinții, care vă rugați către Dumnezeu pentru toată lumea, ca să se mântuiască sufletul meu în ceasul morții.

Și acum...

Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, celui ce cu totul în Tine nădăjduiesc și roagă pe

Fiul Tău, ca să mă pună pe mine nevrednicul, de-a dreapta Sa, când va ședea să judece viii și morții.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe Tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, Te mărim.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, Slavă Ție.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. *Amin!*

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR AL VIEȚII OMULUI

Cântarea întâi, Glas 8

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea Egiptului scăpând, Israiliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Pe tine, păzitorul sufletului meu, cel neadormit, și folositorul, și îndreptătorul vieții mele, pe care te-am dobândit de la Dumnezeu, te laud, Dumnezeiescule Îngere al lui Dumnezeu cel atotstăpânitor.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine,

păcătosul.

Vrând ca toți oamenii să se mântuiască, Cuvinte, pus-ai pe Sfinții Îngeri îndreptători și luminați povățuitori oamenilor, care ne povățuiesc pe noi la frica Ta.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

De noaptea cea întunecată fiind cuprins și cu negura cea împâclită a patimilor fiind acoperit, cu lumina pocăinței luminează-mă, îndreptătorule, și folositorule, și păzitorul meu.

Slavă...

Întunecat de gânduri de rușine, despărțind de la Dumnezeu mintea mea, potop cu tină întru mine izvorăsc; pe care usucă-l, ajutătorul meu.

Şi acum... Al Născătoarei:

Tu ești, Stăpână, liniște și adăpostire celor învăluiți în marea păcatelor. Pentru aceasta alerg către a ta adăpostire, învăluit fiind cu viforul a multe feluri de patimi.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, Cel ce ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ființă am de amestec de pământ, de tină și țărână; pentru aceasta, de pământ m-am lipit. Ci – o, folositorul meu! – și îndreptătorul, și izbăvitorul meu, întoarce pofta mea către cele cerești.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ziua și noaptea, cu faptele mele cele rele te amărăsc, și te scârbesc, și te întărât; și să voiești a sta departe, pe tine, apărătorul meu, te silesc.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Supus sunt grijii și mâhnirii, că nepocăit și neîndreptat petrec. Pentru aceasta, dăruiește-mi să mă pocăiesc cu adevărat și să te bucur pe tine, păzitorul meu.

Slavă...

Cel ce vezi nevăzută fața lui Dumnezeu, Care șade în Ceruri și Se uită pe pământ cu gândul, și-l face pe el de se cutremură, pe Dânsul roagă-L să mă mântuiesc, Sfinte Îngere.

Şi acum... Al Născătoarei:

Minte, și cuget, și cuvânt, darul lui Dumnezeu am luat, ca, pe Stăpânul cunoscând, cu lucruri bune să Îl cinstesc. Iar eu, cu patimile darul ocărând, pe Dătătorul am defăimat: Stăpână, mântuiește-mă.

Sedealna, Glas 4

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat ...

Păzitorul sufletului meu și al trupului, cel ales mie de la Dumnezeu, Dumnezeiescule Îngere, urmând lui Dumnezeu, treci cu vederea, prea-sfinte, toate greșelile su-

fletului meu celui ticălos, și mă izbăvește de cursele cele de multe feluri ale înșelătorului, și fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi dea la Judecată iertare.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne; Tu – și puterea mea; Tu – Dumnezeul meu; Tu – bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile Părintești, și a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Neaducându-mi aminte de Înfricoșata Judecată, Mântuitorule, la care am să stau înainte să dau răspuns pentru tot lucrul și cuvântul, nici luând în minte moartea cea fără de veste, sunt neîndreptat. Îndreptătorul meu, nu mă lăsa pe mine.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cu de-adinsul toată răutatea am plinit din

tinerețe și nu am încetat pe tine, apărătorul meu, a te amărî cu cuvinte și cu fapte fără de lege; nu te mânia dar, ci mai așteaptă, înțelepțindu-mă, și luminându-mă, și întărindu-mă.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Urmând îndelungii-răbdări a Cuvântului lui Dumnezeu – Care a venit să cheme pe toți păcătoșii la pocăință, și așteaptă îndreptare de bunăvoie, și nu face silă – și tu, îndreptătorul meu, spre mine cu îndelungă-răbdare să petreci.

Slavă...

Departe de la Dumnezeu păcatul m-a lepădat pe mine, netrebnicul rob; dar Stăpânul meu Iisus m-a primit cu milostivire și m-a făcut al Său; iar eu, lepădând atâta dar al Lui, te scârbesc încă și pe tine, Îngerul lui Dumnezeu.

Şi acum... Al Născătoarei:

Cu adevărat, Domnul S-a făcut Împărat cu Împărăție care nu cade și S-a îmbrăcat – precum Psalmistul grăiește – din tine, Maica

lui Dumnezeu, întru prea-frumoasă podoabă, în trup sfânt, cu care a luat moartea și a surpat împărăția ei.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești Lumină neajunsă, și m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce, și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Pe tine păzitor câștigându-te, împreună petrecător și împreună vorbitor, păzindu-mă, Sfinte Îngere, cu mine călătorind, împreună locuind și cele de mântuire înainte pururea punându-le, ce iertare voi să iau, nerecunoscător fiind?

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cu multă îndrăznire stând înaintea Sca-

unului Atotstăpânitorului și împrejur dănțuind, la Împăratul făpturii roagă-te, ajutătorul meu, să-mi dea iertare de răutățile mele cele multe.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Muncile și caznele care mă așteaptă mai-nainte, Sfinte Îngere, văzându-le tu – și împietrirea mea, și nebunia, și orbirea – și făcându-ți-se milă, suspini, și te tânguiești, și te întristezi, fiind plin de mâhnire, izbăvitorul meu.

Slavă...

Nici într-un ceas, nici într-o cirtă, sau și mai puțin decât aceea, nu te-am lăsat pe tine, păzitorul și făcătorul meu de bine, să te bucuri de mine, și să te veselești, și să sălțezi, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

Și acum... Al Născătoarei:

Prunc nou S-a arătat Cel necuprins cu mintea, din tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, Cel ce a pus pădurile cu hotar și munții cu așezământul cunoștinței, Cel ce numă-

ră mulțimea stelelor și picăturile de rouă, și schimbă suflările vânturilor.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune scârbele mele, că sufletul meu s-a umplut de răutăți, și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Păzindu-mă, și oștindu-te împrejurul meu, și întorcând înapoi pornirile dracilor și năvălirile lor cele în chipul fiarelor, și gonindu-le de la mine pururea, nu înceta, păzitorul meu, că pe tine te am cald folositor.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cel ce ești mir prea-scump și cu bună mireasmă, nu te scârbi de împuțiciunea mea, nu te depărta de la mine până în sfâr-

șit; ci nedepărtat păzitor fii mie pururea, că și soarele, trecând locurile cele spurcate, nu se spurcă.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Pe Cel ce a acoperit cu ape prin Cuvânt pe cele mai înalte ale Lui, roagă-L, folositorul meu, să-mi dea dar izvorâtor de lacrimi, ca să se curățească inima mea cu acelea și să vadă pe Dumnezeu.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Netrupește, ca cel ce ești curat și fără materie, stând înaintea Celui curat și fără materie și câștigând multă îndrăznire spre Dânsul și apropiere, pe Acela roagă-L cu de-adinsul să dăruiască sufletului meu mântuire.

Slavă...

Să acopere înfruntarea și rușinea fețele vrăjmașilor cele întunecate și împuțite, când se va despărți de trup sufletul meu cel smerit;

iar pe acesta să-l acopere, îndreptătorul meu, aripile tale cele luminate și preasfințite.

Și acum... Al Născătoarei:

Ceea ce ești mai sfântă decât Sfinții Îngeri și mai presus de Heruvimi și de Serafimi, mintea mea cea târâtoare pe pământ și de cele pământești râvnitoare, mai presus decât pofta cea pământească și trupească o arată, ridicând-o de la pământ către dragostea cea cerească.

Condac, Glas 2

Podobie: Cele de sus căutând...

Slujitorul lui Dumnezeu și păzitorul meu cel prea ales, fii petrecând pururea împreună cu mine, păcătosul, izbăvindu-mă de toată facerea de rău a diavolilor și îndreptându-mă la cărările cele Dumnezeiești, spre viața cea nestricată, rogu-mă.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce merseseră din lu-

deea în Babilon de demult, cu credința Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Mulțimile tâlharilor celor nevăzuți ce cad împrejur asupra mea, care caută să tragă și să răpească sufletul meu, nu lipsi gonindu-le cu sabia ta cea de foc, ca un puternic, ajutătorul meu.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Când va vrea să mă judece Judecătorul și Dumnezeul meu și să mă osândească pe mine, cel osândit de conștiință mai înainte de Judecata aceea, nu mă uita, povățuitorul meu, pe mine, robul tău.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Avându-mi eu tina mumă, și trupul tată,

și țărâna strămoș, pentru împrietenirea acestora, în pământ cu totul caut; ci dă-mi, ajutătorul meu, fără frică să mă uit vreodată și în sus, la frumusețea Cerului.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Că cel ce ești frumos cu podoaba și dulce, și veselă minte în chipul soarelui, luminat să-mi stai înainte cu veselă față și cu vedere de bucurie, când mă voi lua de pe pământ, îndreptătorul meu.

Slavă...

Pentru milostivirea milei și pentru multă mulțimea iubirii de oameni, să mă acoperi pe mine cu acoperământul aripilor tale, când voi ieși din trup, păzitorul meu, ca să nu văd fețele cele urâte ale dracilor.

Și acum... Al Născătoarei:

Ceea ce ești poartă cerească, și ușă de mântuire, și scară înțelegătoare pe care Dumnezeu S-a pogorât și om S-a suit; cu îndurările tale, Curată, Împărăției Cerurilor învrednicește-mă pe mine, robul tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: De șapte ori, cuptorul, chinuitorul Haldeilor l-a ars nebunește cinstitorilor de Dumnezeu; și, văzându-i pe aceștia cu putere mai bună mântuiți, a strigat: Pe Făcătorul și Izbăvitorul, Tineri, bine-L cuvântați; preoți, lăudați-L; noroade, preaînălțați-L întru toți vecii.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

După Dumnezeu, pe tine te-am luat de la Dumnezeu folositor, și povățuitor, și ajutător, și apărător, Preasfinte Îngere. Pentru aceasta, nu înceta, rogu-mă, povățuindu-mă, și îndreptându-mă, și învățându-mă să fac cele cuvioase, și să-mi luminezi mintea, până ce mă vei pune înaintea lui Hristos mântuit.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Când se vor pune Scaunele, și Cărțile se

vor deschide, și Cel vechi-de-zile va ședea, și oamenii se vor judeca, și Îngerii vor sta înainte, și pământul se va clătina, și toate se vor înfricoșa și se vor cutremura, atunci arată spre mine iubirea ta de oameni și mă izbăvește de gheena, pe Hristos îmblânzindu-L.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Acum, ca niște albine fagurul, mă înconjoară nevăzut urâții de Dumnezeu, pierzătorii diavoli; ca niște păsări răpitoare, ca niște vulpi viclene și ca niște mâncători de cruzime, ca păsările cele mâncătoare de stârv, împrejurul meu zboară; acoperă-mă, păzitorul meu, precum își acoperă vulturul puii săi.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Dă-mi izvoare de lacrimi să curgă neîncetat din ochi din destul, care să mă spele pe mine tot, din creștet până la picioare; ca, îmbrăcându-mă în haina mai albă decât zăpada a pocăinței, să intru în cămara lui Dum-

nezeu, pe tine cinstindu-te, apărătorul meu.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Casă lui Hristos fiind inima mea, cu patimile viața râmătorilor celor neînțelegători am săvârșit. Ci mă întărește, ajutătorul sufletului meu, curățește-o pe aceasta, ca să se cădească, și să se stropească cu miresme și cu miruri de rugăciuni și de curăție, și să fie iarăși casă lui Hristos, cu bun miros.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Îndreptătorul, și păzitorul meu, și folositorul, și izbăvitorul meu, păzitorul ticălosului meu suflet, când mă va scula din pământ la Judecată înfricoșatul glas al trâmbiței, atunci aproape de mine să stai, blând și vesel, cu nădejdea mântuirii, luând de la mine frica.

Şi acum... Al Născătoarei:

Cu prea-mulțimea bunătății în dar mă miluiește, ceea ce ai născut izvorul milostivirii; că nu am ce să-ți aduc ție vrednic de milă; că bunătățile mele nicicum nu-ți tre-

buiesc, că ceea ce ai zămislit nespus pe dătătorul de bine și Mântuitorul lumii, ceea ce ești plină de dar.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoșatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până și la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea, pe Preacurata, de Dumnezeu Născătoarea, credincioșii o mărim.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

De-a dreapta sufletului meu celui ticălos să te văd, stând luminat și blând, pe tine, ajutătorul și folositorul meu, când va ieși din mine cu anevoie duhul meu, și gonind pe amarii vrăjmași, care caută să mă apuce.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ca un Dumnezeiesc slujitor al lui Dum-

nezeu, care faci vrerile Lui cele Dumnezeiești, ai multă îndrăznire către Dânsul, Sfinte Îngere. Pentru aceasta, cu căldură roagă-L pentru mine; ca, mântuindu-mă prin tine, să laud folosința și acoperământul tău.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

În toată viața mea întru multă deșertăciune alergând, de sfârșit m-am apropiat; ci te rog, păzitorul meu, fii mie ajutător și apărător nebiruit, când voi trece vămile stăpânitorului lumii celui cumplit.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Greșelile minții mele, rătăcirile, jefuirile, răutățile și cugetele cele de rușine ale gândurilor necurate și spurcate, a le întoarce întru gânduri bune nu înceta, ajutătorul meu, și întru cugete curate, roditoare de focul umilinței.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Iisuse, Unule-Născut, Preabunule, biruiește cu milostivirea Ta mulțimea cea nemăsurată a răutăților mele, cu rugăciunile Dumnezeiești ale slujitorului tău celui fără de trup, pe care L-ai pus mie păzitor din pruncie, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Toată nădejdea mea de mântuire, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, păzitorul și purtătorul meu de grijă, și apărătorule; fă rugăciune de obște la Dumnezeu pentru mine, luând împreună rugători și ajutători cetele Îngerilor.

Și acum... Al Născătoarei:

Înalță fruntea Creștinilor și surpă întărâtările păgânilor, Născătoare de Dumnezeu, mântuind nebiruită turma ta aceasta, întru care numele tău cel mare și mult slăvit se mărește cu credință și se slăvește.

Stihirile aceluiași, Glas 2

Podobie: Casa Evfratului...

Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai fără de mijlocire înaintea Sfintei Treimi, nu înceta a te ruga pentru mine, robul tău.

Ca cel ce ai luat tărie de la Dumnezeu a păzi sufletul meu, nu înceta, cu acoperământul aripilor tale, a-l acoperi pe el pururea.

Har fie lui Iisus, Celui ce mi te-a dat pe tine mare păzitor sufletului meu și armă asupra vrăjmașilor mei, cinstitule de Dumnezeu Îngere.

Învrednicește-mă și pe mine să dobândesc Împărăția cea de sus a lui Dumnezeu, ca împreună cu tine să cânt cântarea Sfintei Treimi.

Slavă...

Lumină a doua tu ești, după Dumnezeu, păzitorul meu; nu înceta a-mi ajuta, ca să văd și eu lumina Dumnezeirii celei cu trei străluciri.

Și acum... Al Născătoarei:

Stăpâna Îngerilor și a oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga, Fecioară, pe Fiul tău pentru mine, robul tău.

Rugăciune către Sfântul Înger păzitor, a Sfântului Macarie cel Mare:

Sfinte Îngere, cel ce stai înaintea pătimașului meu suflet și a vieții mele celei ticăloase, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, nici nu te depărta de la mine pentru necurăția mea; nu da loc dracului celui viclean ca să-mi stăpânească cu silnicie acest trup muritor. Întărește mâna mea cea ticăloasă și proastă și mă îndreptează la calea mântuirii.

Așa, Sfinte Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai înaintea sufletului meu celui ticălos și a trupului, iartă-mi toate cu câte te-am scârbit în toate zilele vieții mele și orice am greșit întru această zi.

Acoperă-mă întru această noapte și mă păzește de toată ispita și cursa potrivnicului, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeu.

Și te roagă pentru mine către Domnul, să mă întărească întru frica Sa și vrednic să mă arate pe mine, robul, bunătății Sale. *Amin!*

Și Otpustul cel mic.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE PUTERILE CEREȘTI ȘI CĂTRE TOȚI SFINȚII

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cuvinte cel fără de început, pentru sfințitele rugăciuni ale Heruvimilor, Serafimilor, ale Stăpâniilor, Scaunelor, ale Puterilor celor dumnezeiești, ale Îngerilor, Arhanghelilor, ale Căpeteniilor și Domniilor, dăruiește-ne milele Tale cele mari, ca un iubitor de oameni.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ajută-mi, Înaintemergătorule al Domnului, rugând pe Hristos; și voi, ceata procilor, adunarea Apostolilor, mulțimea mucenicilor, rugați pe Stăpânul tuturor să mă

mântuiască pe mine, cel cuprins de multe păcate.

Slavă...

Dumnezeieștilor femei care bine ați pătimit și ați postit, soborul arhiereilor, cuvioșilor și drepților, cinstiților sfinți mucenici, rugați-vă să dobândim bunătățile cele veșnice noi, cei ce cu credință vă fericim.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mintea mea fiind robită de dezmierdările trupești, cu totul o izbăvește, stăpână, ceea ce ești una bună, și credincios mai adevărat prin fapte bune mă arată Fiului tău, ca după datorie să te slăvesc.

Cântarea 3:

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Rogu-mă, o, Serafimi, Stăpânii, Heruvimi, izbăviți-mă de smintelile vrăjmașilor; voi, Domnii, Căpetenii, Scaune și Arhangheli, împreună cu toți Îngerii, rugați pe Izbăvitorul

pentru mine, păcătosul.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Înaintemergătorule, roagă pe Hristos să dobândesc viața cea făcătoare de bine mie pururea; prorocilor și cetele mucenicilor, ale Sfinților Apostoli, ale arhiereilor, ale cuvioșilor și ale sfinților mucenici, care v-ați săvârșit prin sânge, rugați-vă pentru mine, păcătosul.

Slavă...

Femei care vitejește ați pătimit și luminat ați postit și pe vrăjmașul l-ați biruit, rugați-vă să fim și noi părtași acelei desfătări și măriri nesfârșite de care voi v-ați învrednicit.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

De Dumnezeu dăruită, Curată Fecioară, roagă-te împreună cu cetele cele de sus, cu toți înțelepții Apostoli, cu sfinții mucenici și cu proorocii, ca să luăm desăvârșit dezlegare de păcate.

Cântarea 4:

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Vezi, Hristoase, să nu mă treci cu vederea, rogu-mă, pe mine cel cuprins de toate păcatele, ci, prin rugăciunile tuturor sfinților Tăi îngeri, cu ale mucenicilor și cu ale Apostolilor Tăi, miluiește-mă și mă mântuiește și moștenitor împărăției Tale mă arată, ca un milostiv.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Propovăduitorule al lui Hristos, Înaintemergătorule, aprinde acum făclia inimii mele cea stinsă, cel ce ai fost luminător Soarelui celui înțelegător, și te roagă, împreună cu prorocii și cu toți sfinții, să trec în caldă pocăință această viață trecătoare.

Slavă...

Strălucește-mi lumina pocăinței, Iubitorule de oameni, Iisuse, și mă învrednicește

să dobândesc mântuirea, cu mijlocirile celor ce au slujit Ție întru credință, ale sfintelor femei, ale ierarhilor și ale mucenicilor Tăi, ale propovăduitorilor, ale Apostolilor și ale sfinților mucenici.

Și acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu întrupat, ceea ce ești cu totul sfântă, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe toți în ziua cea înfricoșătoare și să ne izbăvească de chinuri și să ne învrednicească de viața și de lumina cea veșnică, împreună și cu cei ce bine I-au slujit.

Cântarea 5:

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Puterile cele înțelegătoare Te roagă acum, Milostive Doamne, Stăpâniile, Scaunele, Serafimii și Domniile, Îngerii împreună cu Arhanghelii și cu Căpeteniile; fii milostiv poporului Tău și-l mântuiește, ca un

îndurat.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Fericite Înaintemergătorule, cel ce ai petrecut viață străină și singuratică, fă-mă străin de tot chinul, rugând pe Iisus, iubitorul de oameni, împreună cu dumnezeieștii proroci, cu apostolii, cu ierarhii și cu sfintele oști ale mucenicilor.

Slavă...

Cel ce ai luminat pe ierarhii Tăi și pe sfinții mucenici, Doamne, și ai mărit dumnezeiasca adunare a cinstitelor femei, care vitejește au pătimit; pentru rugăciunile acestora miluiește-mă, Cel ce știi toate greșelile mele, cele fără de număr.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cuvântul, Cel cu totul sfânt, izgonește toată mâhnirea și întristarea sufletului meu și îndeamnă gândul meu să facă lucruri dumnezeiești, ca să te slăvesc cu credință și cu dragoste.

Cântarea 6:

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ca să mă izbăvească de chinul cel gătit acolo, Heruvimi, Scaune, Domnii, Îngeri, Arhangheli, Căpetenii și Puteri, rugați pe Stăpânul a toată făptura.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Cu cetele Apostolilor și cu oștile mucenicilor, Înaintemergătorule, propovăduitorule al lui Hristos, roagă pe Iisus, iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, ca să aflăm milă în ceasul judecății.

Slavă...

Sfântă Muceniță Tecla, ceea ce ești întâia dintre femeile care tare au pătimit, împreună cu acelea, roagă pe milostivul Dumnezeu să ne izbăvim de întunericul patimilor și de ispitele cele de multe feluri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, Stăpână, de Dumnezeu dăruită, te lăudăm credincioșii, că ai născut cu trup pe Dumnezeul cel lăudat, pe Care roagă-L, ceea ce ești neîntinată, să mântuiască țara aceasta și poporul ei în pace.

Cântarea 7:

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Fiind voi a doua lumină din Lumina cea dintâi, sfinților îngeri, cu împărtășirea cea netrupească și preabogată v-ați strălucit. Pentru aceasta strig: Luminați mintea mea cea pururea întunecată cu patimile vieții.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Ceata cea fericită a Apostolilor, a mucenicilor și a sfinților proroci, a ierarhilor și a cuvioșilor, împreună cu fericitul Înaintemergător, Te roagă, Iubitorule de oameni, să treci cu vederea greșelile noastre ale tuturor, care cântăm Ție: Bine ești cuvântat,

Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Schimbă durerea sufletului meu, Hristoase, și miluiește pentru rugăciunile sfinților mucenici, ale ierarhilor și ale cuvioșilor Tăi, și să nu mă rușinezi când voi sta înaintea tronului Tău, că bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ca un tron în chip de foc porți pe Împăratul făpturii, pe Care roagă-L, Fecioară, împreună cu fericitele și sfintele femei, să mă învrednicească de împărăția Sa pe mine, cel ce cu credință slăvesc ajutorul tău.

Cântarea 8:

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

De șapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebunește, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia izbăviți de o putere mai mare, Făcătorului și Izbăvitorului a strigat: Tineri binecuvân-

tați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

O, Heruvimi, cei în chipul focului, Serafimi, cei cu multe aripi, Scaune, Stăpânii și Căpetenii, Îngeri și toți Arhanghelii și sfințite Domnii, rugați-vă, împreună cu Înaintemergătorul, cu prorocii, cu Apostolii, cu ierarhii și cuvioșii și cu toți drepții, ca să ne miluiască pe noi.

Dați-ne ajutor, Sfinților Apostoli: Petre, Pavele, Iacobe, Bartolomee, Toma, Filipe, Andrei, Marcu împreună cu Luca, Ioane, iubitul lui Hristos, Simone și Iuda, cel cu totul fericit, și marele Matia, fiind noi biruiți de ispitele înșelătorului și rătăciți.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ștefane, începătorul mucenicilor, cel ce ai fost mai luminat decât razele soarelui, roagă-te împreună cu aceștia să ne luminăm

toți și să scăpăm de toată negura păcatului noi, cei ce strigăm Stăpânului: Preoți, binecuvântați, popoare, preaînălțați pe Domnul întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fă să urmez, ceea ce ești cu totul curată, celor ce cuviincios au viețuit cu viață îmbunătățită, rănind pe vrăjmașii cei ce mă mâhnesc fără de milă și mă supără neîncetat, trăgându-mă la patimile cele trupești, ca, bucurându-mă, să strig: Popoare, preaînălțați pe Hristos în veci.

Cântarea 9:

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul, și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupește și pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și

omenești te slăvesc.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

O, dumnezeiești Stăpânii, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile și preamărite Puteri și Sfinți Arhangheli, faceți rugăciune la Dumnezeu ca, bine viețuind, să dobândim mântuire și să ne izbăvim de necazuri.

Stih: Sfinte Îngere, păzitorul vieţii mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Înaintemergătorule, ca acela ce ai fost proroc mai ales, împreună cu toți prorocii, învrednicește-ne tuturor bunătăților și pe noi, cei îngreuiați de patimi și pururea cuprinși de ispitele celui viclean și de înșelăciunile vieții, ca să vă cinstim cu credință.

Slavă...

Dumnezeiești, cu totul slăviți, cei doisprezece Apostoli, împreună cu toți mucenicii, cu preoții și cu sfinții mucenici și cu fericiții și dumnezeieștii proroci, cuvioase și drepte fe-

mei, care tare ați pătimit, faceți rugăciuni pentru noi către Iubitorul de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, ceea ce ești iubitoare de bine, roagă pe Fiul tău Cel bun și Domnul să tămăduiască și să mântuiască sufletul meu cel slab și necăjit pururea de asupririle balaurului celui stricător de suflet și să-l fericească împreună cu toate înălțările cele purtătoare de lumină.

Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Părinte, binecuvintează, și apolisul.

CUPRINS